

BRÂNCOVENI, OLT

*Strategia de Dezvoltare Locala a
comunei Brâncoveni pentru
perioada 2014 - 2020*

2014

I. Introducere pag. 1 - 15

Contextul elaborării strategiei
Elaborarea strategiei - principii generale utilizate
Metodologie

II. Evaluarea condițiilor existente pag. 16 - 32

Profilul socio-economic al regiunii Sud - Vest Oltenia
Profilul socio-economic al județului Olt

III. Prezentarea comunei Brâncoveni pag. 33 - 69

Așezare geografică
Date statistice
Scurt istoric
Cadrul natural
Economie
Protecția mediului
Educație
Infrastructura
Cultură și culte

IV. Analiza SWOT pag. 70 - 76

Structura socio-demografică a populației comunei
Așezarea comunei Brâncoveni
Infrastructură
Mediu
Turismul
Economia, agricultura și dezvoltarea rurală
Concluzii: aspecte cheie de management

V. Strategia de dezvoltare locală a comunei Brâncoveni pag. 77 - 86

Viziunea comunei Brâncoveni pentru perioada de programare 2014 - 2020

VI. Portofoliu de proiecte pag. 87 - 97

Contextul elaborării strategiei

Una din componentele fundamentale ale politicilor Uniunii Europene o constituie dezvoltarea teritorială durabilă, concept care stă la baza elaborării documentelor strategice și de planificare actuale, a politicilor în vigoare și a principalelor linii directoare ale evoluției socio-economice și culturale a României.

Conceptul de dezvoltare durabilă s-a cristalizat în timp, pe parcursul mai multor decenii, în cadrul unor dezbateri științifice aprofundate pe plan internațional și a căpătat valențe politice precise în contextul globalizării, reprezentând rezultatul unei abordări integrate a factorilor politici și decizionali în care protecția mediului și creșterea economică pe termen lung sunt considerate complementare și reciproc dependente.

Pentru România, ca stat membru al Uniunii Europene, dezvoltarea durabilă nu reprezintă o opțiune, ci singura perspectivă rațională de valorificare sustenabilă a potențialului natural, economic și uman.

Pentru a putea beneficia din plin de avantajele aderării, România are nevoie, înainte de orice, de un portofoliu de proiecte capabile să atragă și să utilizeze eficient fondurile europene, cel mai potrivit portofoliu reprezentându-l strategia de dezvoltare a localității, municipiului, microregiunii, zonei sau regiunii respective.

În perioada 1997-1999 a fost elaborată pentru prima dată, cu asistență din partea Programului O.N.U pentru Dezvoltare (PNUD), o Strategie Națională pentru Dezvoltare Durabilă, care a fost definitivată în urma unui număr mare de contribuții asamblate într-un cadru larg participativ și adoptată ca document oficial al Guvernului României.

În acest context, inițiativa Primăriei Comunei Brâncoveni de a elabora Strategia de Dezvoltare Locală într-un moment extrem de oportun pentru actorii locali (alocarea fondurilor europene în perioada de programare 2014-2020), reprezintă unul din pașii cei mai importanți în procesul dezvoltării locale, clarificând pe termen mediu și lung care sunt direcțiile și domeniile spre care se orientează efortul de dezvoltare al comunității.

Obiectivul principal al elaborării Strategiei de Dezvoltare Locală a comunei Brâncoveni este de a corela în mod rațional ansamblul politicilor și programelor publice ale dezvoltării spațiului rural din comună cu direcțiile și practicile dezvoltării durabile ale județului Olt, ale Regiunii Sud – Vest Oltenia, ale României și Uniunii Europene.

Pornind de la situația existentă la nivel local, Strategia de Dezvoltare Locală a comunei Brâncoveni cuprinde o radiografie socio-economică a comunității și o analiză SWOT a acesteia: avantajele sunt utilizate astfel încât oportunitățile sunt valorificate la maxim, iar amenințările sunt evitate, în vreme ce slăbiciunile sunt corectate. Această analiză generează concluziile specifice din care reies direcțiile de dezvoltare ale comunei.

Prezenta Strategie urmărește îmbunătățirea condițiilor socio-economice și culturale din spațiul rural din județul Olt, pentru atingerea nivelului mediu de dezvoltare al țărilor Uniunii Europene, din prisma principalilor indicatori ai dezvoltării durabile.

Prin elaborarea Strategiei, s-a vizat creșterea capacității de planificare și de parteneriat a membrilor comunității Brâncoveni și întărirea capacității de absorbție a fondurilor europene la nivel local, printr-o abordare inovativă cu obținerea următoarelor rezultate:

- ⇒ identificarea și promovarea intereselor reale ale comunității;
- ⇒ promovarea dialogului social și îmbunătățirea comunicării între toți actorii dezvoltării de la nivelul comunității;
- ⇒ implicarea activă a actorilor de la nivel local în procesul decizional legat de viitorul dezvoltării comunității;
- ⇒ întărirea capacității membrilor comunității Brâncoveni, în calitate de viitori beneficiari, de a prezenta programe de dezvoltare locală argumentate și coerente, care răspund problemelor critice și priorităților de dezvoltare de la nivelul comunității, de a pregăti proiecte și de a le implementa cu succes;
- ⇒ corelarea inițiativelor și strategiilor locale cu cele de la nivel județean, regional și național;
- ⇒ asumarea responsabilităților și consolidarea relațiilor de colaborare între actorii de la nivel local în vederea creșterii șanselor de accesare a fondurilor europene.

Actorii implicați în implementarea Strategiei trebuie să devină garantul folosirii eficiente a resurselor publice, printr-un management orientat spre locuitorii comunei. Pe toată perioada de implementare a Strategiei se va promova colaborarea între administrație, societate civilă și sectorul privat pentru o dezvoltare în parteneriat, pentru a fi mai hotărâți, mai informați și mai proactivi pentru dezvoltarea comunei Brâncoveni.

Valori

Abordarea actorilor implicați în implementarea Strategiei va avea ca referință următoarele:

- ⇒ Responsabilitate;
- ⇒ Transparență;
- ⇒ Profesionalism și etică;
- ⇒ Încredere;
- ⇒ Cooperare și parteneriat;
- ⇒ Eficiență.

Elaborarea strategiei – principii generale utilizate

Principiile generale utilizate în elaborarea Strategiei

În elaborarea Strategiei de dezvoltare locală a comunei Brâncoveni pentru perioada 2014-2020, s-a ținut cont de un număr amplu de principii, adoptate la nivelul Uniunii Europene și drept urmare și în elaborarea documentelor de politici publice din România.

Principiul central al strategiei este **principiul dezvoltării durabile**, cu respectarea celor trei dimensiuni (ecologică, economică și socială) cu toate implicațiile: atingerea performanțelor de mediu impuse de Uniunea Europeană și de strategia națională privind dezvoltarea durabilă, creșterea competitivității administrației județene și a celor locale în scopul maximizării aportului lor la accelerarea progresului economic și social prin stabilirea de noi obiective și identificarea unor oportunități adaptate la noile condiții și exigențe, pentru trecerea, într-un interval de timp rezonabil și realist, la modelul de dezvoltare generator de valoare adăugată înaltă, orientat spre îmbunătățirea continuă a calității vieții oamenilor și a relațiilor dintre ei în armonie cu mediul natural.

Toți reprezentanții administrației publice din județul Olt, reprezentanți ai Consiliului Județean, ai instituțiilor subordonate, ai deconcentratelor și ai autorităților publice locale, au lucrat împreună pentru identificarea elementelor de planificarea strategică cele mai adaptate pentru dezvoltarea județului (**principiul responsabilității**).

În secțiunea de operaționalizare a Strategiei, Planul de acțiuni și Portofoliul de proiecte, s-a specificat pentru fiecare proiect nivelul administrației publice care va fi implicat în implementarea acestora (*principiul subsidiarității*).

Dezvoltarea sustenabilă a teritoriului județului

Provocarea pe care o oferă următorul deceniu este aceea de a oferi un model de dezvoltare eficient din punct de vedere economic, echitabil din punct de vedere social și sustenabil din punct de vedere al conservării mediului. Strategia de dezvoltare a județului Olt propune o nouă abordare pentru perioada 2014 - 2020, prin oferirea unei perspective realiste asupra problemelor și oportunităților cu care se confruntă Oltul și a modului în care acesta se poate redefini și pune în valoare la nivel regional și național.

Politicile publice care se elaborează pe această bază, precum actuala Strategie Națională pentru Dezvoltare Durabilă a României (care acoperă orizontul de timp 2015-2020-2030), urmăresc restabilirea și menținerea unui echilibru rațional, pe termen lung, între dezvoltarea economică și integritatea mediului natural în forme înțelese și acceptate de societate.

Cadrul strategic de dezvoltare pentru următorii 10 ani este definit de Strategia Europa 2020, care propune o nouă viziune pentru evoluția economiei Europei, aceea a unei creșteri inteligente, sustenabile și favorabile incluziunii, bazată pe cunoaștere și inovare, mai eficiente din punct de vedere al utilizării resurselor, mai ecologice și mai competitive, cu o rată ridicată a ocupării forței de muncă, care să asigure coeziunea socială și teritorială. Prioritățile europene, precum și țintele asumate de România, sunt prezentate mai jos.

AXE PRIORITARE:

- Creștere economică inteligentă: economie bazată pe cunoaștere și inovare;
- Creștere economică durabilă: economie, competitivă, cu emisii scăzute de carbon și utilizare eficientă a resurselor;
- Creșterea economică inclusivă: grad ridicat de ocupare a forței de muncă, care va genera coeziune socială și teritorială.
- 7 inițiative pilot;
- UE - o uniune a inovării;
- Tineretul în mișcare;
- Agenda digitală pentru Europa;
- Utilizare eficientă a resurselor, cu emisii scăzute de carbon;
- Politica industrială adaptată pentru o creștere economică verde;
- Noi competențe și locuri de muncă;
- Platforma europeană împotriva sărăciei.

Contextul corelării Strategiei de dezvoltare locală a Comunei Brâncoveni cu documentele programatice europene și naționale

În Strategia europeană pentru creșterea inteligentă, ecologică și favorabilă incluziunii – Europa 2020 sunt stabilite căile prin care Politica Agricolă Comună trebuie să rezolve provocările menționate.

Domeniul economic va avea ca obiectiv politic producția viabilă pentru hrană care să:

- ⇒ contribuie la creșterea venitului agricol și să îi limiteze fluctuațiile anuale și multianuale. Volatilitatea prețurilor și a veniturilor precum și riscurile naturale sunt mult mai pregnante decât în alte sectoare, iar veniturile fermierilor și nivelurile profitabilității se află la niveluri sub cele din alte sectoare;
- ⇒ îmbunătățească competitivitatea sectorului agricol trebuie să consolideze poziția deținută de acesta în cadrul lanțului alimentar. Sectorul agricol este fragmentat comparativ cu alte sectoare ale lanțului alimentar, acestea fiind mai bine organizate și cu o putere mai mare de negociere. În plus fermierii europeni fac față competiției pieței mondiale trebuind, în același timp, să respecte standarde înalte de protecție a mediului, de siguranță și calitate a alimentelor, și de bunăstare a animalelor;
- ⇒ compenseze dificultățile de producție în zonele unde există dezavantaje naturale specifice, întrucât în aceste regiuni există un risc crescut de abandonare a terenurilor. Cu toate că emisiile de Gaze cu Efect de Seră (GES) din agricultură au scăzut cu 20% începând cu anul 1990, sunt necesare eforturi continue pentru a atinge obiectivele agendei UE privind energia și clima, pentru a reduce emisiile de GES, de a adapta și a realiza o contribuție pozitivă prin stocarea carbonului și producția de biomasă, bazate pe inovație.

Schimbările climatice, deprecierea solului, apa și calitatea aerului, habitatele și biodiversitatea trebuie să fie, de asemenea, abordate.

În ceea ce privește mediul și schimbările climatice, obiectivul politic îl constituie management durabil al resurselor naturale și atenuarea schimbărilor climatice care:

- ⇒ să garanteze practicile de producție durabile și pentru a asigura furnizarea de bunuri publice care respectă condițiile de mediu din moment ce multe dintre beneficiile publice generate de agricultură nu sunt remunerate prin funcționarea normală a piețelor;

- ⇒ să favorizeze dezvoltarea ecologica - creșterea verde - prin inovare, ceea ce necesită adoptarea de noi tehnologii, dezvoltarea de noi produse, schimbarea proceselor de producție și sprijinirea noilor așteptări ale consumatorilor;
- ⇒ să urmărească acțiunile de reducere a efectelor schimbărilor climatice - precum și a permite agriculturii să se adapteze schimbărilor climatice. Întrucât agricultura este în mod particular vulnerabilă la impactul schimbărilor climatice, permițând sectorului o mai bună adaptare la efectele fluctuațiilor meteorologice, se pot reduce astfel efectele negative ale schimbărilor climatice.

Chiar dacă un număr crescut al zonelor rurale au devenit din ce în ce mai influențate de factori externi agriculturii, acesta rămâne motorul economiei rurale în majoritatea Europei. Vitalitatea și potențialul multor zone rurale rămân strâns legate de existența unui sector agricol competitiv și dinamic, atractiv pentru tinerii fermieri. Acest lucru este, în particular, specific în cazul zonelor predominant rurale unde sectorul primar reprezintă în jur de 5% din valoarea adăugată și 16% din numărul de persoane ocupate și în noile state membre unde este importantă consolidarea recentelor creșteri în productivitate, precum și atingerea întregului potențial agricol. În plus, agricultura joacă un rol important în zonele rurale prin generarea de activități economice suplimentare, în special prin legături strânse cu procesarea, turismul și comerțul. În multe regiuni, în special în noile state membre, agricultura este atât coloana vertebrală a economiei rurale cât și piatra de temelie a tradițiilor locale și a identității sociale.

Din punct de vedere teritorial, o politică de dezvoltare echilibrată teritorial va putea:

- ⇒ să sprijine crearea de locuri de muncă în mediul rural și să mențină componenta socială din zonele rurale;
- ⇒ să îmbunătățească economia rurală și pentru a promova diversificarea, permițând actorilor locali să se exprime la un potențial maxim ;
- ⇒ să permită diversitatea structurală în cadrul sistemelor agricole, îmbunătățirea condițiilor pentru fermele mici și dezvoltarea piețelor locale, deoarece în Europa structurile eterogene agricole și sistemele de producție contribuie la atractivitatea și identitatea regiunilor rurale.

Strategia Europa 2020

Adoptată de Consiliul Europei în martie 2010, Strategia Europa 2020 propune trei priorități care se susțin reciproc:

- ⇒ creșterea inteligentă: dezvoltarea unei economii bazate pe cunoaștere și inovare;
- ⇒ creșterea durabilă: promovarea unei economii mai eficiente din punctul de vedere al utilizării resurselor, mai ecologice și mai competitive;
- ⇒ creșterea favorabilă incluziunii: promovarea unei economii cu o rată ridicată a ocupării forței de muncă, care să asigure coeziunea socială și teritorială.

Comisia Europeană prezintă șapte inițiative emblematice pentru a stimula realizarea de progrese în cadrul fiecărei teme prioritare:

1. **O UNIUNE A INOVĂRII** pentru a îmbunătăți condițiile-cadru și accesul la finanțările pentru cercetare și inovare, astfel încât să se garanteze posibilitatea transformării ideilor inovatoare în produse și servicii care creează creștere și locuri de muncă. În acest spirit a fost creat și Clusterul TURINN, turism sustenabil și inovativ, pentru a facilita la nivel regional ideile inovatoare în domeniul turismului, fiind membru fondator în crearea Polului de Competitivitate pe Turism-Oltenia, fiind membru fondator al Asociației Clusterelor din România, fiind integrat în *European Observatory Cluster*.
2. **TINERETUL ÎN MIȘCARE** pentru a consolida performanța sistemelor de educație și pentru a facilita intrarea tinerilor pe piața muncii;
3. **O AGENDĂ DIGITALĂ PENTRU EUROPA** pentru a accelera dezvoltarea serviciilor de internet de mare viteză și pentru a valorifica beneficiile pe care le oferă o piață digitală unică gospodăriilor și întreprinderilor;
4. **O EUROPĂ EFICIENTĂ DIN PUNCTUL DE VEDERE AL UTILIZĂRII RESURSELOR** pentru a permite decuplarea creșterii economice de utilizarea resurselor, pentru a sprijini trecerea la o economie cu emisii scăzute de carbon, pentru a crește utilizarea surselor regenerabile de energie, pentru a moderniza sectorul transporturilor și a promova eficiența energetică;
5. **O POLITICĂ INDUSTRIALĂ ADAPTATĂ EREI GLOBALIZĂRII** pentru a îmbunătăți mediul de afaceri, în special pentru IMM-uri, și a sprijini dezvoltarea unei baze industriale solide și durabile în măsură să facă față concurenței la nivel mondial;

6. **O AGENDĂ PENTRU NOI COMPETENȚE ȘI NOI LOCURI DE MUNCĂ** pentru a moderniza piețele muncii și a oferi mai multă autonomie cetățenilor, prin dezvoltarea competențelor acestora pe tot parcursul vieții în vederea creșterii ratei de participare pe piața muncii și a unei mai bune corelări a cererii și a ofertei în materie de forță de muncă, inclusiv prin mobilitatea profesională;
7. **PLATFORMA EUROPEANĂ DE COMBATERE A SĂRĂCIEI** pentru a garanta coeziunea socială și teritorială, astfel încât beneficiile creșterii și locurile de muncă să fie distribuite echitabil, iar persoanelor care se confruntă cu sărăcia și excluziunea socială să li se acorde posibilitatea de a duce o viață demnă și de a juca un rol activ în societate.

Strategia UE pentru regiunea Dunării

Țările membre ale regiunii au solicitat Comisiei să propună un cadru prin care să se ofere soluții eficiente la problemele-cheie cu care se confruntă zonele din regiunea Dunării. Prin consultările extinse, s-a vizat o gamă largă de idei și preocupări. Aceste consultări au fost sprijinite de un proces online de consultare publică, în vederea asigurării unei abordări transparente care să identifice problemele, prioritățile și să adopte soluțiile propuse de către și pentru cei care locuiesc în regiune.

Cele patru priorități conturate, denumite „piloni”, sunt:

- conectarea regiunii Dunării;
- protecția mediului în regiunea Dunării;
- asigurarea prosperității regiunii Dunării;
- consolidarea regiunii Dunării.

Fiind un cadru structurat în mod coerent, Strategia reprezintă o nouă formă de cooperare pentru partenerii din zonă și se axează pe coordonarea politicilor și a instrumentelor financiare existente, nu pe crearea altora și nici pe înființarea de noi instituții sau de noi proceduri birocratice.

România gestionează trei domenii prioritare, dintre cele 11 existente. Fiecare domeniu prioritar este coordonat de câte două state/landuri din regiune. România coordonează următoarele domenii:

- ⇒ Transporturi pe ape interne – împreună cu Austria
- ⇒ Cultură și turism – împreună cu Bulgaria
- ⇒ Gestionarea riscurilor de mediu – împreună cu Ungaria

Beneficiile majore pe care Strategia le aduce României sunt:

- ⇒ Dezvoltarea calității vieții, prin creșterea competitivității și a atractivității orașelor și satelor de la Dunăre;
- ⇒ Obținerea de avantaje economice prin încheierea de parteneriate de afaceri și prin cooperări „încrucișate” între sectorul public și cel privat;
- ⇒ Organizarea de forumuri economice anuale;
- ⇒ Atragerea de investiții în domenii strategice precum infrastructurile de transport, mediu și energie.

Având în vedere că 3 din cele 5 județe componente ale Regiunii Sud-Vest Oltenia sunt traversate de Dunăre, aplicarea Strategiei ante-menționate pentru dezvoltarea turismului dunărean are o importanță crucială în asigurarea unei creșteri durabile și sustenabile a sectorului turismului în Regiunea Sud-Vest Oltenia, măsurile aplicate contribuind fundamental la progresul urmărit la nivelul turismului.

Documentele programatice naționale:

• *Strategia Națională pentru Dezvoltare Regională 2014-2020* are ca obiectiv general îmbunătățirea continuă a calității vieții, prin asigurarea bunăstării, protecției mediului și coeziunii sociale, pentru comunități sustenabile, prezente și viitoare, capabile să gestioneze resursele în mod eficient și să valorifice potențialul de inovare și dezvoltare economică și socială al regiunilor.

Primul obiectiv specific se referă la creșterea rolului și funcțiilor orașelor și municipiilor în dezvoltarea regiunilor prin investiții care să sprijine creșterea economică, protejarea mediului, îmbunătățirea infrastructurii edilitare urbane și coeziunea socială

Poziția serviciilor Comisiei cu privire la dezvoltarea unui Acord de parteneriat și a unor programe în ROMÂNIA în perioada 2014-2020 propune cinci priorități de finanțare complementare și care se susțin reciproc, în conformitate cu problemele specifice țării:

- o îmbunătățirea capitalului uman prin creșterea ratei de ocupare a forței de muncă și politici mai bune privind incluziunea socială și educația;
- o dezvoltarea unei infrastructuri moderne pentru creștere și crearea de locuri de muncă;
- o promovarea competitivității economice și a dezvoltării locale;
- o optimizarea utilizării și protejării resurselor și activelor naturale;
- o modernizarea și consolidarea administrației naționale și a sistemului judiciar.

Profilul strategic al comunei Brâncoveni

Abordarea urmărită în cadrul Strategiei propune o viziune largă care include activități care pot fi finanțate din multiple surse de finanțare (buget național, buget local, instrumente structurale/alte instrumente financiare).

Ca urmare a detalierii situației economico-sociale existente, pe baza analizei corelate a nevoilor, a potențialului de dezvoltare și ținând cont de direcțiile de orientare strategică europeană, considerăm că viziunea strategiei trebuie să asigure dezvoltarea durabilă și echilibrată a comunei Brâncoveni .

O ierarhizare din punctul de vedere al abundenței relative în factori ar fi: teren, resurse, populație, capital.

Factori de natura avantajelor comparative:

- ⇒ **teren:** suprafața totală a comunei Brâncoveni este de **4.528** ha; suprafață agricolă este de **3.403** ha, din care arabilă **3.226** ha, cu preponderență netă a suprafețelor cultivate cu cereale , legume , furaje leguminoase (aproximativ 95% din totalul suprafeței);
- ⇒ **ape:** rețeaua hidrografică este reprezentată de râul Olt, Oltețor, și lacul de acumulare de la Ipotești.
- ⇒ **solurile:** cernoziom levigate pe loess , solurile brun – roșcate din punctul Tuteanca, solurile aluvionare de la Bungea, Salcia Badei, Obște, Soreata, Garleanca; presarate cu soluri nisipoase (odaia lui Soreata, Artistea) și chiar sărăturoase (Braniștea). Solul predominant este brun – roșcat, ușor nisipos, fiind favorabil culturilor agricole.
- ⇒ **forța de muncă:** populația comunei Brâncoveni este **2.796** locuitori . Abundența relativă numeric dar deficitară profesional, **mai ales nivel mediu;**

“Populația stabilă la 1 iulie a fost calculată prin metoda componentelor folosind surse de date administrative pentru migrația internațională. Aceste surse nu acoperă întregul fenomen migratoriu, mai ales emigrația. Ca atare, există o subevaluare severă a acestui fenomen care duce la o supraevaluare a populației României. Datele prezentate au caracter provizoriu, urmând ca numărul populației să fie recalculat.”

- ⇒ **resurse naturale:** terenuri arabile, pășuni, fânețe, păduri, produse animaliere și vegetale, materiale de construcție : pietriș și nisip în prundul Oltului, argila galbenă pentru cărămizi, cursuri de apă, culturi cerealiere ;

⇒ capital:

- ✓ fizic capacități active: industrie agroalimentară;
- ✓ fizic capacități inactive: transformatoare, aparataj;
- ✓ capital financiar: economisire locală scăzută, investiții străine aproape inexistente în comună; deficit relativ de capital (fizic inclusiv infrastructură, financiar, mai ales investiții străine).

Factori de natura avantajelor competitive:

- **existenți**: poziție nodală rutieră, muncă zile de lucru sfârșit de săptămână rural. Poziția geografică încadrează comuna Brâncoveni în partea centrală a județului Olt, la 19 km depărtare de municipiul Slatina. Comuna are acces la DN 64. Prin DN 64 se realizează legătura teritoriului cu municipiul Râmnicu Vâlcea. Se constată astfel, o bună amplasare a teritoriului față de marile centre industriale: Pitești, Craiova, Slatina, Râmnicu Vâlcea, asigurându-se în același timp, prin rețeaua rutieră disponibilă în teritoriu, un acces facil și rapid în binecunoscuta zonă turistică din județul Vâlcea;
- **emergenți**: existența potențialului agricol ca principală ramură a economiei locale, urmată de legumicultură. Zootehnia a cunoscut o dezvoltare intensivă în gospodăriile populației, punându-se accent pe creșterea bovinelor, porcinelor, ovinelor;
- **slabi**: spirit antreprenorial educat, management profesionalizat, satisfacția consumatorului, spirit comunitar și asociativ.

Caracteristicile specifice ale comunei Brâncoveni

Orice comunitate rurală deține caracteristici specifice care o diferențiază de alte comunități similare. Întrebările cele mai importante sunt:

- ❖ *Ce diferențiază Brâncoveni de alte comune asemănătoare din județ și din regiune ?*
- ❖ *Care sunt elementele strategice pozitive și negative care pot fi identificate la nivelul comunei ?*

Strategia de dezvoltare s-a raportat la mediul existent – în urma unei analize strategice efectuate orizontal, vertical și transversal asupra documentelor strategice sectoriale precum și corelarea rezultatelor acestei analize cu date statistice, sondaje de opinie și alte analize. În urma acestora a fost creionat un profil strategic al comunei (înțelegând prin aceasta totalitatea trăsăturilor locale ce sunt susceptibile a afecta - pozitiv sau negativ - determinant și pe termen lung dezvoltarea comunei Brâncoveni).

În urma analizelor a fost creionată o viziune de dezvoltare a comunei pornind de la următoarele elemente: importanța județeană și regională a comunei, importanța construcției unei comunități primitive, a unui mediu local plăcut pentru locuitori și pentru vizitatori (creșterea calității vieții), importanța crescută ce trebuie acordată turismului, necesitatea structurării unei administrații locale eficiente, eficace, transparente și responsabile față de nevoile comunității, importanța activismului la nivelul cetățenilor, ca factor de stimulare a dezvoltării comunitare și în fine, dezvoltarea unui mediu economic bazat pe antreprenoriat, dinamism și implicare în viața comunității.

Analiza documentelor strategice și a datelor statistice a identificat următoarele **caracteristici strategice ale comunei Brâncoveni** :

⇒ **Caracteristicile pozitive identificate au fost:** existența unui potențial deosebit în domeniul agriculturii, în special cereale , legume , potențialul piscicol , așezare strategică și racordare la căile de comunicație, regosolurile nisipoase, soluri cernoziomice de tip levigat, existența unui potențial asociativ.

În sinteză, putem considera că analiza profilului strategic la nivelul caracteristicilor “pozitive” arată atuuri importante ale comunei.

⇒ **Caracteristicile negative** identificate au inclus: infrastructura slab dezvoltată, insuficienta coordonare între actorii din comunitate, dificultăți legate de gestionarea eficientă a resurselor locale, slaba calitate a serviciilor, migrația forței de muncă, probleme legate de resursele umane, accesul limitat la informație și servicii, slaba reprezentare și promovare a intereselor.

S-au desprins următoarele concluzii care au stat la baza creionării acestui document strategic:

⇒ Dezvoltarea comunei nu reprezintă doar o problemă a autorităților locale, ci ține de voința și capacitatea comunității de a defini obiective strategice și de a le transpune în proiecte operaționale;

⇒ Comuna Brâncoveni se confruntă cu probleme specifice unei comune în plină dezvoltare. Comunitatea locală trebuie să-și asume această poziționare și să o folosească în interesul dezvoltării locale;

⇒ Comuna Brâncoveni deține un potențial deosebit în ceea ce privește dezvoltarea unor activități agricole ce se bazează pe resursele locale;

⇒ Creșterea calității vieții în comunitatea din Brâncoveni este un obiectiv strategic indispensabil dezvoltării viitoare a comunei.

Provocările comunei Brâncoveni în perioada 2014-2020

Provocarea nr. 1 – sprijinul acordat investițiilor în infrastructură și economia rurală duce la reducerea sărăciei și crearea de locuri de muncă în zonele rurale, contribuind astfel la o **creștere favorabilă incluziunii**;

Provocarea nr. 2 – comuna Brâncoveni situată în zona rurală înregistrează un decalaj semnificativ față de zonele urbane și se caracterizează prin: deficiențe structurale persistente (numărul mare al populației ocupate în agricultură, îmbătrânirea populației, un număr mare de exploatații de subzistență etc.); valoare adăugată scăzută a produselor agro-alimentare; randamentele și productivitatea muncii scăzute în special în agricultura de semisubzistență; spirit antreprenorial slab pentru dezvoltarea activităților economice, acces redus la credite; o piață a terenurilor nefuncțională; o modestă orientare către export; investiții insuficiente în cercetare și dezvoltare; accesul la servicii și infrastructură cu mult în urma zonelor urbane; creșterea continuă a disparităților regionale; o pondere ridicată a populației expuse riscului de sărăcie și excluziune socială; o administrație publică ineficientă; o serie de riscuri pentru oameni și mediu exacerbate de schimbările climatice și care reprezintă o amenințare pentru zonele rurale;

Provocarea nr. 3 – îmbunătățirea funcției economice și de mediu a spațiului rural și a sectorului agricol;

Provocarea nr. 4 – creșterea suprafeței împădurite, o nevoie prioritară, aceasta contribuind la procesul de adaptare la schimbările climatice și la reducerea emisiilor de GES (gaze cu efect de seră). Se estimează că suprafețe semnificative de teren agricol sunt afectate de diverse fenomene de degradare a solului fiind potrivite pentru împădurire.

Provocarea nr. 5 – Îmbunătățirea standardului de viață în mediul rural, inclusiv prin dezvoltarea și îmbunătățirea infrastructurii, prin oferirea de servicii de bază comparabile cu zonele urbane și prin reducerea decalajului de venituri dintre rural și urban.

Justificare: Renovarea și dezvoltarea satelor și mai ales, îmbunătățirea infrastructurii, protejarea resurselor de apă și aer nu sunt doar o cerință esențială pentru îmbunătățirea calității vieții și creșterea atractivității zonelor rurale, ci și un element esențial în utilizarea eficientă a resurselor și protecția mediului. Îmbunătățirea/extinderea rețelelor de alimentare cu apă și de canalizare/

tratare a apei reziduale, precum și a unor activități de protejare a moștenirii rurale pot contribui la eforturile comune de asigurarea dezvoltării durabile în comunităților rurale. Realizarea unei infrastructuri rurale adecvate contribuie în mod esențial la dezvoltarea activităților economice în spațiul rural, la creșterea ponderii serviciilor și implicit a locurilor de muncă.

Provocarea nr. 6 – Sprijinirea conservării patrimoniului local și a tradițiilor, pentru că acestea contribuie nu numai la sporirea calității vieții în zonele rurale, ci stimulează activitățile de turism rural, dezvoltarea mărcilor locale și crearea de locuri de muncă.

Metodologie

Elaborarea unei strategii de dezvoltare la nivelul comunei Brâncoveni reprezintă un demers construit pe o metodologie riguroasă, bazată pe analiza coordonatelor socio-economice la nivel regional, județean și la nivelul comunității vizate, urmărind atât o finalitate managerială cât și una de implicare a comunității în luarea marilor decizii care o privesc.

Etaple metodologice principale ale elaborării strategiei sunt următoarele:

1. Realizarea analizei preliminare a situației existente:

În vederea realizării acestei faze, au fost colectate informații (în principal informații statistice), privind domeniile și activitățile luate în analiză. Informațiile culese în această etapă, au format setul de date și informații necesar realizării fazei de analiză și diagnostic, precum și pentru faza următoare de elaborare propriu-zisă a strategiei de dezvoltare locală.

2. Analiza SWOT:

Această etapă a avut drept scop realizarea, pe baza informațiilor colectate în etapa anterioară, a diagnosticului socio-economic al comunei. Evaluarea aspectelor favorabile și nefavorabile, precum și a oportunităților și amenințărilor asupra dezvoltării mediului rural a fost realizată cu ajutorul Analizei SWOT.

3. Stabilirea viziunii asupra dezvoltării strategice a comunității:

Pe baza resurselor existente și potențiale, a posibilităților de valorificare a oportunităților identificate, a posibilităților de eliminare/diminuare/evitare a punctelor slabe și posibilitățile de prevenire/contraatac a amenințărilor, au fost identificate viziunea strategică de dezvoltare sau direcția principală de dezvoltare rurală, au fost stabilite obiectivele strategice și au fost trasate politicile publice aferente fiecărui obiectiv în parte.

Stabilirea viziunii și a obiectivelor strategice au fost realizate în concordanță cu politicile și direcțiile generale adoptate de principalele documente strategice județene, regionale, naționale și europene.

4. Întocmirea portofoliului de proiecte din perspectiva perioadei de programare financiar 2014-2020:

În cadrul politicilor publice, au fost propuse proiecte din perspectiva perioadei de programare financiară 2014-2020, ce vor putea fi evaluate pe baza unui sistem de indicatori și rezultate și pot beneficia de finanțare prin programele active în perioada de planificare.

Profilul socio-economic al regiunii Sud - Vest Oltenia

Regiunea Oltenia este situată în partea de sud-vest a României. În mare coincide cu vechea regiune istorică Oltenia, în limitele sale naturale: fluviul Dunărea la sud, râul Olt (al treilea ca mărime din Romania) la est, Munții Carpați (Alpii Transilvaniei) la nord și la vest. Cu o suprafață de 29.212 km² (locul 7 între regiunile României, 12,25% din suprafața totală a țării) Oltenia formează un Cadrilater aproximativ simetric, pe axele nord-sud și est-vest). Râul Jiu traversează regiunea de la nord la sud.

Regiunea sud-vest Oltenia este una din cele opt regiuni de dezvoltare din România

Regiunea are în componență județele: **Dolj, Gorj, Mehedinți, Olt, Vâlcea**, un număr de 40 orașe și municipii, 408 comune și 2070 de sate. Din punct de vedere al numărului de județe se află pe penultimul loc, fiind una dintre regiunile mici ale țării. Reorganizarea statistică a inclus Oltenia alături de regiunea Vest (regiunea cu cele mai puține județe-4) în Macroregiunea 4.

Regiunea de dezvoltare sud-vest Oltenia este situată în partea de sud - vest a României (de unde i se trage și numele), între meridianele de 22°2' și 24°2' și paralelele de 43°3' și 45°3'.

Conform datelor furnizate de *Institutul Național de Statistică*, în urma recensământului din 2011, Regiunea SV Oltenia are o populație de 2.075.642 locuitori, reprezentând 10,31% din populația totală a României. La nivelul regiunii SV Oltenia, evoluția populației totale continuă trendul descendent manifestat după recensământul din martie 2010.

Economia Regiunii SV Oltenia a înregistrat în ultimii ani o evoluție pozitivă, manifestată printr-o creștere economică continuă, de natură să asigure o reducere graduală a decalajelor față de alte regiuni ale țării și față de țările Uniunii Europene.

Regiunea Sud-Vest Oltenia înregistra, la finele anului 2010, un produs intern brut (PIB) total de 18.735,1 lei (RON)/loc.

Conform CNADNR, regiunea SV Oltenia dispune de 11.001 km drumuri publice, din care 2.177 km drumuri naționale și 8.824 km drumuri județene și comunale.

Rețeaua de drumuri este slab dezvoltată și de o calitate necorespunzătoare comparativ cu țările din UE. Principalele probleme ale infrastructurii de transport rutier secundare sunt:

- lipsa inelelor rutiere în majoritatea orașelor și comunelor ceea ce conduce la creșterea duratei de deplasare, creșterea consumurilor de combustibili, a gradului de poluare și implicit, a costurilor de transport;
- capacitatea portantă redusă, cu efecte imediate asupra gradului de atracție a fluxului de mărfuri și călători, transportați pe căile rutiere din cadrul infrastructurii secundare;
- semnalizare insuficientă și chiar, inadecvată, în multe cazuri, ceea ce conduce la apariția unor mari perturbații în fluxul de trafic normal; pericolul de accidente rutiere este ridicat;
- procent ridicat de drumuri nemodernizate.

Agricultura:

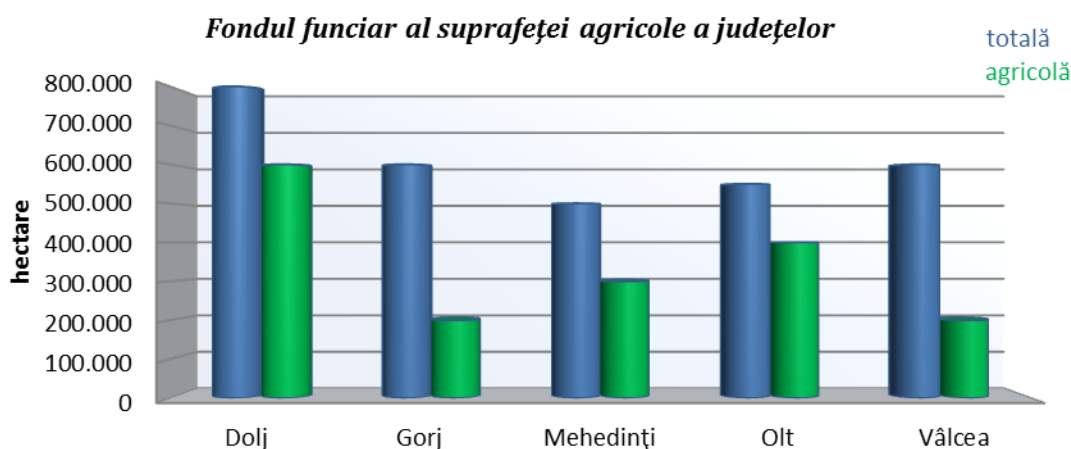
Din punctul de vedere al sectorului agriculturii, regiunea Oltenia este caracterizată printr-un potențial agricol considerabil.

Productivitatea agriculturii este însă scăzută, fiind influențată de o serie de factori:

- Slaba tehnologizare a sectorului, cauzată de lipsa investițiilor, accesul dificil la credite și salariile mici de subzistență; la rândul lor, acestea sunt determinate de structura terenului agricol, cu un grad ridicat de fragmentare ceea ce a condus la mecanizarea scăzută a activităților agricole și de rezistență la asociere a fermierilor, reminiscență celor cinci decenii de agricultură colectivă ;
- Sărăcia populației rurale reprezintă un obstacol serios pentru investiții; migrarea din zonele urbane către cele rurale este un fenomen recent, determinat de declinul activităților industriale, din 1992 populația angajată în agricultură crescând cu peste 8%, un procent mai ridicat decât cel la nivel național.

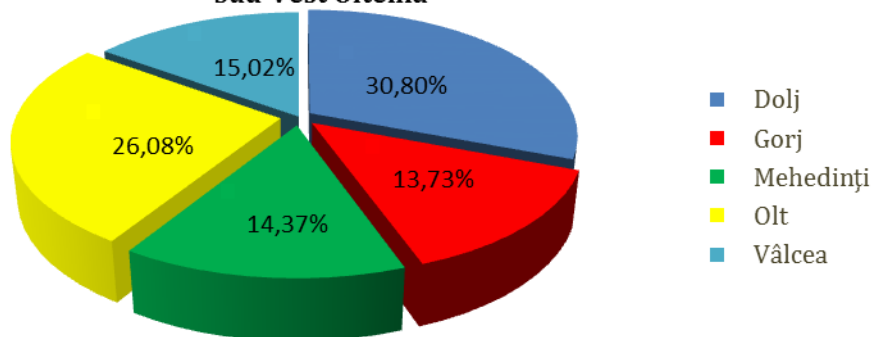
În ceea ce privește **suprafața agricolă**, regiunea SV Oltenia se află tot pe locul 7 între regiunile țării cu 12,29% din suprafața agricolă națională. Cele mai mari suprafețe agricole le au regiunile sud-Muntenia (16,66%) și sud-est (15,89%) urmate de regiunile nord-est și nord-vest cu 14,51%

respectiv 14,14%, suprafețe agricole apropiate de cea a regiunii Oltenia având regiunile centru (12,99%) și vest (12,79%) iar cea mai mică suprafață agricolă regiunea București-Ilfov (0,72%).

Producția agricolă totală în regiune, este asigurată în principal de județele **Dolj** (2.215.251 mii lei prețuri curente) și **Olt** (1.875.620 mii lei prețuri curente).

Contributia județelor la realizarea producției agricole totale a regiunii Sud-Vest Oltenia

În regiune producția de cereale pentru boabe este asigurată în principal de județele **Dolj** și **Olt**. Din totalul de 2.347.641 tone cereale produse în Oltenia, județul **Dolj** asigură 38,75% (909.754 tone) iar județul **Olt** 29,22% (686.004 tone).

Producția de cereale în regiunea SV Oltenia se prezintă astfel:

- **producția de grâu** este realizată în proporție de 48,12% în județul **Dolj** și 30,65% în județul **Olt**;

- **producția de ovăz** s-a realizat în principal în județul **Olt** (34,04%);
- **producția de porumb pentru boabe** în Oltenia, a fost de 1.189.394 tone din care 98,69% producție majoritar privată. În **Dolj** se produc 363.491 tone porumb boabe (30,56% din producția regională) din care 349.066 (96,03%) era producție majoritar privată. Județul **Olt** producea 27,15% (322.872 tone) din producția de porumb boabe a regiunii; 99,74% din producția realizată în județul **Olt** era majoritar privată.

Infrastructura socială:

În rețeaua de ocrotire medico-socială pentru persoanele cu handicap din Regiunea de Dezvoltare sud-vest Oltenia funcționau 68 unități (față de 63 unități în anul 2010) cu 2.365 paturi (2.076 paturi în anul 2010).

Infrastructura de învățământ:

La nivelul Regiunii de Dezvoltare SV Oltenia, funcționează 744 unități respectiv, 96 grădinițe, 476 școli primare și gimnaziale, 160 licee, 8 școli postliceale și de maiștri și 4 instituții de învățământ superior.

Potențial de dezvoltare a turismului la nivel regional:

Constituit, în principal, din prestații de servicii, turismul reprezintă astăzi una dintre componentele de bază din sectorul terțiar. Apartenența turismului la sectorul serviciilor derivă din modul de realizare a unora din trăsăturile sale definitorii ca, mobilitate, dinamism sau capacitate de adaptare la exigențele fiecărui turist, precum și din particularitățile produsului turistic, deoarece acesta este rezultatul unei armonioase combinări de servicii cărora le corespund trăsături specifice și mecanisme proprii de utilizare.

Profilul socio-economic al județului Olt

Situat în sudul țării, pe cursul inferior al râului care i-a dat numele, județul Olt face parte din categoria județelor riverane fluviului Dunărea. Este traversat de meridianul 24 grade longitudine estică pe linia localităților Iancu Jianu – Baldovinești și de paralela 44 grade latitudine nordică în partea de sud pe linia Vlădila – Scărișoara, măsurând 138 Km pe direcția nord-sud și 78 km pe direcția est-vest.

Suprafața totală de 5.498 km² - reprezentând 2,3% din teritoriul țării - situează județul pe locul 22 la nivelul României ca suprafață.

Din punct de vedere al populației, județul ocupă locul 18 cu 436.400 locuitori (recensământ 2011), având o densitate de 79 locuitori/km².

Industria județului reprezintă principalul sector de activitate în care activează 20% din populația activă a județului, fiind reprezentată de toate ramurile industriale, însă ponderea este deținută de industria metalurgică, respectiv producerea și prelucrarea aluminiului.

Exista o concentrare puternică a producției industriale în localitățile urbane ale județului, în timp ce zonele rurale au un caracter predominant agricol.

Principalele ramuri ale economiei județului Olt sunt:

- ⇒ metalurgie;
- ⇒ construcții mașini;
- ⇒ construcții;
- ⇒ petrol;
- ⇒ industria alimentară;
- ⇒ agricultură.

Economia județului are ca reprezentant de frunte industria metalurgică, respectiv cea a producerii aluminiului prin electroliza bauxitei și prelucrării acestuia în piese și profile destinate diverselor întrebuințări industriale sau casnice. Datorită profilului industriei, Oltul este județul cu cel mai mare consum de energie electrică din regiune.

Alte industrii: producerea de energie în hidrocentrale, fabricația de cabluri electrice, de țevi pentru industria petrolieră, exploatarea resurselor de petrol, fabricarea de produse carbunoase (anozi, electrozi pentru cuptoare electrice), alimentară, textilă, mobilă.

Agricultura dispune de suprafață arabilă de foarte bună calitate și de aproape jumătate din populația ocupată dar, este un sector economic neperformant, practicându-se o agricultură de subzistență cu tehnologii și utilaje învechite și neperformante. Specificul economiei județului Olt este industrial agrar, contribuția industriei la realizarea cifrei de afaceri realizată în județ fiind majoră, iar populația ocupată în agricultură este majoritară față de totalul populației ocupate. În raport cu județul Mehedinți, celălalt județ în care majoritatea populației este ocupată predominant în agricultură, există un număr mai ridicat de persoane ocupate în industrie, în proporții apropiate de celelalte județe.

Județul Olt înregistra la nivelul anului 2012 un număr de 18 de întreprinderi mari, dintre care 13 activau în industria prelucrătoare. Similar cu situația întâlnită în celelalte județe ale regiunii, se observă că o mare parte din principalele produse industriale ale județului se regăsesc în domeniul de activitate al întreprinderilor cheie din județ: aluminiu și aliaje primare (Alro SA Slatina), producția de piese și accesorii pentru autovehicule (Altur SA Slatina, Pirelli Tyres Romania SA Slatina), fabricarea de produse din minerale nemetalice (Electrocarbon SA Slatina), țevi din oțel (TMK-Artrom SA), osii montate pentru vagoane (Romvag SA Caracal, SMR SA Balș), confecții (Romanița SA Caracal).

De asemenea, se observă prezența investițiilor străine la câteva firme cheie din județ: Alro SA Slatina (Vimetco N.V Olanda), TMK-Artrom SA (TMK Rusia), Pirelli Tyres Romania SA (Pirelli Corporate Italia).

Sectorul primar este reprezentat de industria extractivă - Schela Ciurești. Sectorul secundar este reprezentat de holdingul SC ALRO SA Slatina. Sectorul terțiar este reprezentat de SC TMK-Artrom SA Slatina, SC Pirelli Slatina, SC ALTUR SA Slatina, SC SMR Balș, SC ROMVAG Caracal.

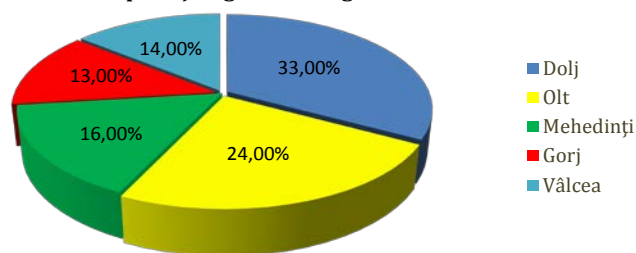
Industria mică și medie: industria textilă și a confecțiilor textile. În acest sector lucrează majoritatea femeilor din zonă.

Industria alimentară este reprezentată de firme care produc și comercializează produse specifice.

În **județul Olt** sunt dezvoltate toate ramurile sectorului agricol: cultura mare, horticultura, creșterea animalelor.

Din cele 1.799.230 hectare suprafață agricolă cât are regiunea sud-vest Oltenia, 32,54% (585.469 hectare) aparțin județului Dolj urmat de județul Olt (434.442 hectare) care deține 24,15% din suprafața agricolă a Olteniei.

Repartizarea suprafeței agricole a Regiunii Sud - Vest Oltenia

Beneficiind de soluri fertile, județul Olt are un potențial uriaș pentru dezvoltarea agriculturii. Pentru ca această ramură a economiei județului să se dezvolte, sunt necesare investiții mari în modernizarea și reorganizarea fermelor, precum și în reconversia anumitor suprafețe, cu scopul de a produce alte culturi decât în prezent. Politica locală prevede stimularea marilor exploatații agricole și încurajarea unei agriculturi performante.

Din punct de vedere al structurii potențialului agricol se evidențiază:

- potențial viticol important în comunele Cîrlogani, Dobroteasa, Morunglav, Fălcoiu, Strejești, Mărunței;
- potențial legumicol important în localitățile din lunca Dunării și de-a lungul râurilor Olt și Olteț

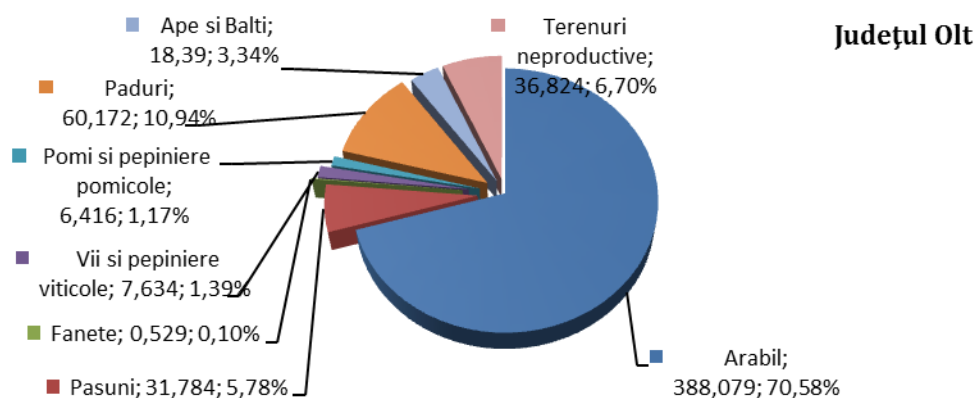
Calitatea bună a terenurilor agricole și cultivarea unor produse specifice zonei

(cereale, floarea-soarelui, soia, plante tehnice, viță-de-vie, legume) reprezintă un potențial ce trebuie exploatat

În **județul Olt**, deși marea majoritate a localităților au suprafețe agricole cuprinse între 3.251ha și 6.200 ha, ponderea suprafeței agricole în totalul suprafeței localității este diferită.

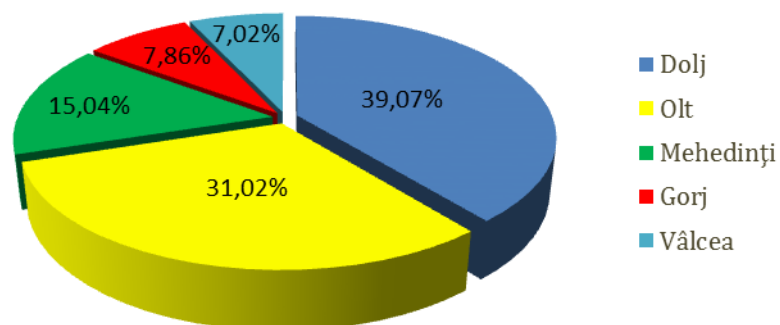
Astfel:

- 24% dintre comunele județului Olt dețin ponderi însemnate de teren agricol (peste 89%), fiind repartizate relativ compact în partea de sud-est și de sud-vest a județului: comunele Redea și Vâlcele înregistrează cele mai ridicate valori - peste 95%;
- comunele cu ponderi ale terenului agricol mai mici de 55% sunt localizate cu precădere în partea de nord-est și nord-vest a județului: cu numai 35,12%, comuna Morunglav se situează la limita inferioară a scalei.

Aceste valori ponderale descriu harta oportunităților economice, în funcție de resursa principală a economiei rurale și anume, suprafața agricolă. În cazul județului Olt, tipul de dezvoltare rurală se poate fundamenta pe agricultură.

Repartizarea terenului arabil în Regiunea Sud - Vest Oltenia

În **județul Olt** comunele care dețin ponderi mai mari de 94% teren arabil în total agricol sunt localizate în partea de sud și sud-est a județului: comunele Studina, Vlădila și Grădinari dețin ponderi de peste 95%. În partea de nord și nord-est sunt localizate comunele care au ponderi mai reduse ale terenului arabil: comuna Sâmburești deține cea mai redusă pondere a terenului arabil – 41,64%.

Ponderea suprafeței arabile în total suprafața agricolă indică vocația agricolă a unor localități rurale și indică potențialul natural favorabil dezvoltării activităților agricole: există areale rurale în care valorile ponderale sunt deosebit de ridicate semnificând o posibilă dezvoltare agricolă.

Terenul arabil ocupă, la sfârșitul anului 2010, 70,58% din suprafața totală a județului. Ca pondere în totalul regional al categoriei acesta reprezintă 31,02%. În suprafața totală de teren arabil a României, județul Olt deține 4,13%. În județul Olt cerealele ocupă suprafețe importante (241.589 hectare) în agricultura județului: ponderea lor a fost de 71,71% în totalul suprafeței cultivate.

Ca organizare, în județ se disting trei forme principale de exploatații agricole: familiale simple, care reprezintă mica proprietate, exploatații agricole organizate asociativ, ce funcționează ca societăți agricole cu personalitate juridică, dar fără caracter comercial și societăți comerciale create din fostele unități de stat.

Obiective turistice ale județului :**⇒ Ruinele cetății Sucidava**

Ruinele acestei cetăți au fost găsite pe teritoriul fostului sat Celeiu (în prezent, este un cartier al orașului Corabia) și se pare că sunt urmele unei așezări din perioada de trecere de la Neolitic la Epoca bronzului și aparține Culturii Coțofeni.

În jurul acestei așezări, cu numele Sucidava, în perioada războaielor daco-romane, s-a construit un castru de pământ, iar după cucerirea Daciei, în jurul castrului s-au așezat primii coloniști romani, formând un 'vicus' (sat).

Așezarea a devenit un important centru militar, economic și portuar, iar în anul 250 d. Hr. a devenit oraș. În perioada 306 -337, fiind distrusă de huni, cetatea a fost refăcută și transformată într-o bază militară, în care s-au construit cazărmi, grajduri, un pod peste Dunăre și un fort. În secolul al XIV-lea, peste aceste ruine s-a instalat o așezare românească de bordeie.

⇒ Vestigiile orașului roman „Romula”

Vestigiile acestei așezări geto-dacice Malavia, a fost ridicată în timpul lui Adrian, și apoi în timpul împăratului Septimiu Sever la rangul de „municipiu”. În prezent, se pot vedea ruinele clădirilor, templelor.

⇒ Mănăstirea Brâncoveni

Mănăstirea Brâncoveni a fost ridicată în secolul al XVI-lea, având prima atestare documentară între anii 1582 - 1583. Între anii 1634 - 1640, mănăstirea a fost refăcută și fortificată de Matei Basarab, iar în 1699 de către Constantin Brâncoveanu.

Tot atunci a fost refăcută integral și Biserica Mare, ce purta hramul „Adormirea Maicii Domnului” și s-a construit o bolniță cu hramul „Sfinții Împărați Constantin și Elena”, ambele fiind pictate în 1702. Datorită cutremurului din 1838, mănăstirea a fost puternic avariata și refăcută abia în 1842.

Însă în 1959, așezământul monahal a fost desființat, mănăstirea fiind transformată într-un azil de bătrâni. În perioada 1973 - 1975 s-au făcut noi renovări, redevenind mănăstire.

⇒ Mănăstirea Călui

Această mănăstire de călugări a fost întemeiată în 1516 - 1521 de boierii Craiovești, fiind terminată definitiv în 1588, de frații Buzești. Biserica a fost realizată după un plan treflat, cu zidurile construite integral din cărămidă.

Altarul bisericii avea niște adâncituri în pereții laterali, în care s-au amenajat proscomidia și diaconicul, iar turla care încununează naosul are dimensiuni neobișnuite pentru o construcție de mărimea celei de la Călui, reprezentând

totodată și cel mai dominant element al edificiului. Din cauza restaurărilor multiple, monumentul și-a pierdut din înfățișarea originală.

⇒ ***Mănăstirea Hotărani***

Mănăstirea este situată în satul Hotărani din comuna Fărcașele. A fost ctitorită în 1588 de vornicul Mitrea și jupânița Neaga. Biserica mănăstirii poartă hramul „Sfinții Voievozi”, și păstrează unul dintre cele mai vechi pridvoare de zid. Turnul clopotnița a fost construit în 1707 - 1708, iar picturile murale interioare au fost executate în 1840.

⇒ ***Rezervația de Dropii „Boianu”***

În trecut, dropiile (*Otis torda*) constituiau un vânat foarte căutat și apreciat. În prezent, numărul lor s-a redus foarte mult, fiind necesară ocrotirea lor în rezervații. Câmpia Boianului este teritoriul cel mai populat de dropii.

⇒ ***Pădurea Topana***

Rezervație forestieră situată în apropierea comunei Topana, este alcatuită predominant din cer (*Quercus cerris*) și garniță (*Quercus frainetto*), arborii depășind vârsta de 90 de ani și având dimensiuni impresionante.

Turismul de vânătoare și de pescuit:

Pe toată suprafața județului, Direcția Silvică Slatina gestionează 13 fonduri de vânătoare cu o suprafață totală de 111.391 hectare, din care productivă cinegetic 107.296 hectare, vânătorilor oferindu-li-se posibilitatea de a-și încerca măiestria la cerb comun, cerb lopătar, căprior, mistreț,

vulpi, iepuri, fazan, potârnică, vânat de pasaj și de baltă, în păduri și rezervații pentru vânătoare ca pădurea Reșca, Seaca, Brebeni, Teslui, Sarului.

Vânătorilor li se oferă și posibilitatea cazării în cabanele de vânătoare Reșca și Seaca. Fondul piscicol oferă largi posibilități de practicare a pescuitului sportiv: pe Dunăre (unde predomină crapul, plătica, știuca, nisetru, morunul, scrumbia de Dunăre), pe lacurile din vestul Oltului sau pe iazurile naturale (crapul, somnul, plătica, știuca, caracuda, roșioara, bibanul), destul de numeroase în județ: Giucov, Sâiu, Potolu, Clocociov, Piscani și Rusciov.

Turism istoric:

La nivelul județului Olt există o serie de vestigii istorice cu o importanță deosebită la nivelul regiunii și care constituie obiective turistice unice și extraordinare:

- Așezarea fortificată geto-dacică de la Sprâncenata;
- Zidurile cetății bizantine Celei-Corabia cu Fântâna Secretă – monument unic al arhitecturii romane bizantine;
- Turnul de pază medieval de la Hotăreni;
- Fortăreața de la Câmpu Mare;
- Casa memorială a haiducului Iancu Jianu din Caracal;
- Centrul memorial Nicolae Titulescu în satul cu același nume.

Turismul ecumenic:

Edificiile religioase sunt obiective turistice cu o răspândire generalizată în toate localitățile, densități mai ridicate constatându-se acolo unde societățile umane s-au consolidat mai timpuriu și au avut o creativitate pe toate planurile, mai bogată. În general, aceste edificii sunt bine conservate. Printre acestea amintim:

- *Mănăstirea Brâncoveni – sec. XVI;*
- *Mănăstirea Clocociov – începutul sec. XVI;*
- *Mănăstirea Strehareț.*

Ecoturismul:

Este un sector al turismului încă nepromovat și în consecință neexploatat dar cu potențial de dezvoltare având în vedere existența mai multor rezervații naturale și arii protejate la nivelul județului Olt, precum:

- *Rezervația de dropii "Boianu" – situată lângă localitățile Nicolae Titulescu, Văleni și Seaca;*
- *Pădurea Topana – Rezervație forestieră cu arbori de dimensiuni impresionante;*

- *Pădurea Seaca – Optășani – Rezervație forestieră.*

Itinerarii specifice:

I) Slatina – Brâncoveni –Caracal – Corabia – Orlea – Slatina:

- ❖ Slatina: Mănăstirea Clocociov, monument istoric – 1645; Muzeul Județean de Istorie Slatina; Centrul Vechi al orașului Slatina; Mănăstirea Strehareț monument istoric – 1668.
- ❖ Brâncoveni: Mănăstirea Brâncoveni, monument istoric – 1699; Ruinele Curții Domnești sec. XVI.
- ❖ Caracal: Ruinele Curții Domnești ale lui Mihai Viteazul, monument istoric din sec. XVI; Teatrul Național din Caracal – monument istoric – 1905; Casa Memorială “Iancu Jianu”, monument istoric sec. XVIII; Muzeul Romanășului din Caracal;
- ❖ Corabia: Cetatea romano-bizantină Sucidava, monument-sit arheologic sec. II-III, cartier (sat) Celei; Muzeul de Arheologie și Etnografie Corabia; Biserica “Sf. Treime” – catedrală, monument istoric – 1895;
- ❖ Orlea: Muzeul Sătesc Orlea.

II) Slatina – Teslui – Cungrea – Oporelu – Leleasca- Făgețelu – Poboru – Tătulești – Slatina

- ❖ Teslui: Biserica “Sf. Treime”, monument istoric - 1767 și Turnul Clopotniță, satul Deleni,
- ❖ Cungrea: Biserica de lemn “Cuvioasa Paraschiva”, monument istoric datând din 1785, sat Ibănești,
- ❖ Oporelu: Biserica de lemn “Sf. Gheorghe”, monument istoric din sec. XVIII și satul Rădești în întregime - ansamblu rural, sat Rădești,;
- ❖ Leleasca: Biserica de lemn “Adormirea Maicii Domnului”, monument istoric din 1766, sat Ștefănești - Păroși;
- ❖ Făgețelu: Muzeul Chilia - Făgețelu, muzeu cu specific etnografic, sat Chilia,;
- ❖ Poboru: Biserica de lemn “Sf. Arhangheli”, monument istoric - 1812, sat Cornățelu și “Mănăstirea Seaca Mușetești”, monument istoric - 1518, sat Seaca,;
- ❖ Tătulești: Biserica de lemn “Cuvioasa Paraschiva”, monument istoric din sec. XVIII, sat Dopicea și Biserica de lemn “Cuvioasa Paraschiva”, monument istoric – sec. XVIII, sat Momaiu.

III) Slatina – Nicolae Titulescu – Văleni – Stoicănești – Drăgănești-Olt – Slatina

- ❖ Nicolae Titulescu: Casa Memorială “Nicolae Titulescu”, monument istoric – 1910 și Biserica “Sf. Gheorghe”, monument istoric – 1897;
- ❖ Văleni: Biserica “Sf. Împărați”- monument istoric din 1895;
- ❖ Stoicănești: Biserica “Sf. Împărați” – monument istoric din 1888 și complexul muzeal în aer liber;
- ❖ Drăgănești – Olt: Muzeul Câmpia Boianului – Drăgănești-Olt.

IV) Slatina – Pârșcoveni – Balș – Călui – Iancu-Jianu – Slatina

- ❖ Pârșcoveni: Conacul “Neamțu”, sat Olari;
- ❖ Balș: Mănăstirea Măinești, (biserica “SF. Voievozi”), monument istoric 1805;
- ❖ Călui: Mănăstirea Călui, monument istoric 1588;
- ❖ Iancu-Jianu: Biserica “Cuvioasa Paraschiva”, monument istoric.

Personalități ale județului Olt

- **Eugen Ionescu** (1909-1994) Dramaturgul de origine româna Eugen Ionescu s-a născut la Slatina în data de 26 noiembrie 1909. A studiat limba franceza la București si a avut debutul literar în 1927 în jurnalul literar al Liceului Sfântul Sava din București.
- **Nicolae Titulescu** (1882-1941) Om politic si eminent diplomat român.
- **Matei Basarab** (1632-1654) - domn al Țării Românești.
- **Constantin Brâncoveanu** (1688-1714) - domnitor, nascut în comuna Brâncoveni.
- **Alexe Marin** (1814-1895) nascut în Slatina, profesor de fizica si chimie, primul profesor de chimie al Universitatii Bucuresti, autor al proiectului primei rafinarii, autor al proiectului iluminarii cu gaz al capitalei.
- **Aurelian Petre S.** (1833-1909) nascut în Slatina, organizatorul învățământului agricol și economic, fondatorul primei expozitii economice a României în străinătate.
- **Marius Bunescu** (1881-1971) nascut în Caracal, pictor peisagist, organizator al Galeriei Nationale de Arta, fondatorul Pinacotecii Caracal.
- **Dumitru Caracostea** (1879-1964) nascut în Slatina, profesor universitar, creatorul comparativ în arta, eminescolog.
- **Virgil Carianopol** (1908 -1984) - poet si scriitor, publicist nascut în 1908 la Caracal.
- **Ion Popescu Negreni** (1907-2001) - pictor, memorialist, profesor universitar.
- **Petre Pandrea** (1904-1968) - jurnalist, filolog, memorialist.

Infrastructura de transport:

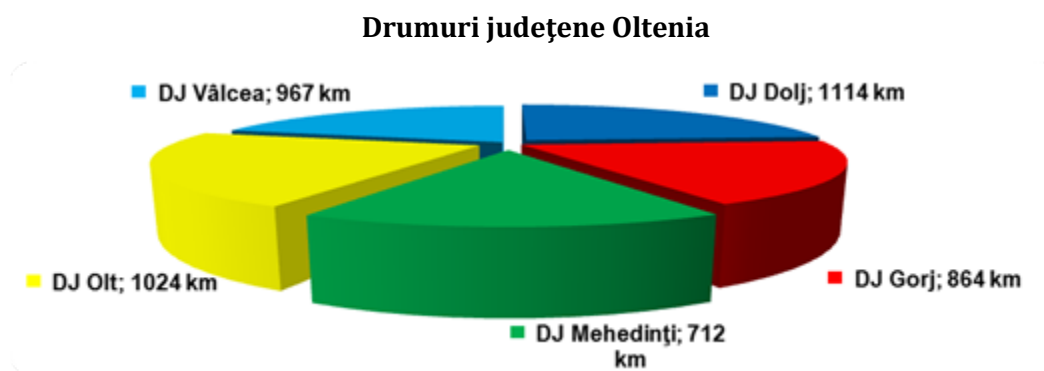
Rețeaua de transport a **județului Olt** a fost analizată în contextul legăturilor cu județele învecinate și a legăturilor de transport național și internațional. Județul Olt face parte din Regiunea Sud-Vest Oltenia, componentă a Macroregiunii patru. Din analiza celor 8 regiuni de dezvoltare rezultă că Regiunea sud-vest Oltenia, în ceea ce privește lungimea totală a rețelei rutiere, ocupă locul șase și locul șapte, în ceea ce privește lungimea totală a rețelei feroviare. Astfel, drumurile publice au o lungime de 10675 km reprezentând 13,1% din total drumuri pe țară, deținând locul șase, în ceea ce privește lungimea de drumuri naționale – 2117 km reprezentând 12,8% din total drumuri naționale și locul cinci în ceea ce privește lungimea de drumuri județene și comunale – 8558 km reprezentând 13,1% din total drumuri județene și comunale pe țară. Densitatea drumurilor publice pe regiune este de 36,6 km/ 100 km², fiind peste densitatea pe țară (34,2 km/ 100 km²). Rețeaua de căi ferate are o lungime de 988 km reprezentând 9,2% din total căi ferate pe țară și o lungime a liniilor electrificate de 507 km, ocupând locul patru reprezentând 12,8% din totalul căilor ferate electrificate pe țară. Densitatea rețelei de căi ferate pe regiune este de 33,9 km/ 1000 km², fiind sub densitatea pe țară (45,3 km/ 1000 km²).

În context regional, județul Olt este relativ bine echipat din punct de vedere al infrastructurii de transport, căi de comunicație și accesibilitatea spre porturile de la Dunăre.

Municipiului Slatina are o poziție bună, poziționându-se la intersecția unor axe majore de circulație: Craiova - Pitești și Râmnicu Vâlcea - Corabia.

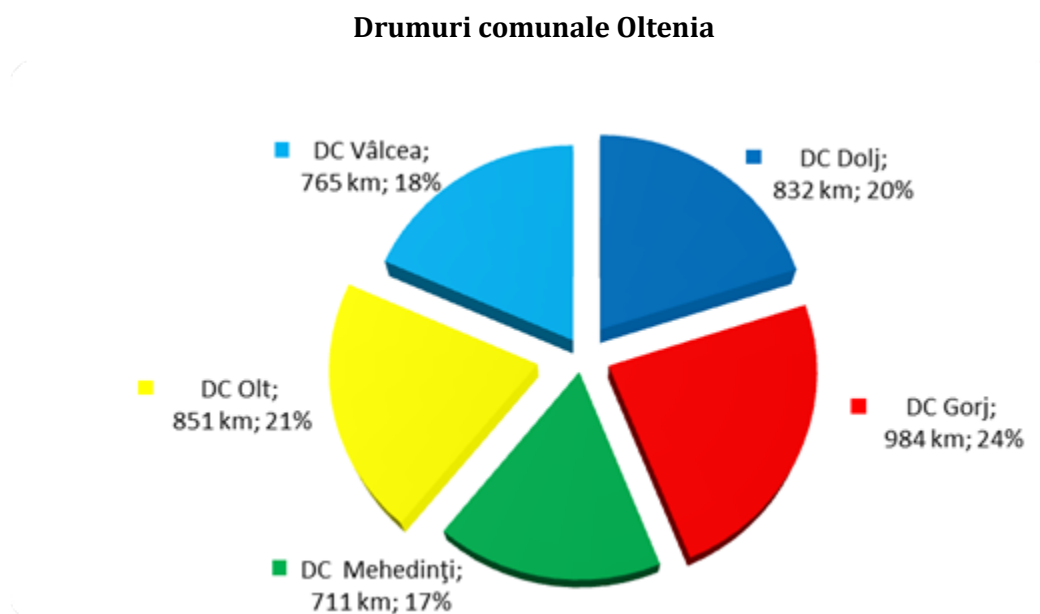
Conform datelor statistice, situația se prezintă astfel:

- a. 22% (1024 km) din **drumurile județene** ale regiunii sunt localizate în județul Olt, acestea având o pondere de 47,06% din totalul de 2176 km drumuri al regiunii. Starea actuală a infrastructurii influențează negativ politica de dezvoltare regională, astfel că dezvoltarea infrastructurii fizice reprezintă o prioritate pentru județ.

Sursa: Anuarul statistic al României, 2012

- b. 21% (851km) din **drumurile comunale** ale regiunii sunt localizate în Olt, acestea având o pondere de 39,11% din totalul de 2176 km drumuri al județului.

Sursa: Anuarul statistic al României, 2012

Disfuncționalitățile la nivel regional sunt:

- inexistența unei autostrăzi în regiune;
- zone montane care rămân izolate pe timpul iernii;
- în sudul regiunii, de-a lungul Dunării, zone cu o rețea de drumuri precară
- zona de câmpie de-a lungul Dunării și zona deluroasă dintre Târgu Cărbunești și Ocnele Mari nu beneficiază de rețea de cale ferată
- cea mai mică densitatea a căilor ferate din țară
- legături feroviare transfrontaliere inexistente cu Bulgaria
- nu există puncte de trecere a frontierei la Calafat și Corabia
- prin porturile fluviale nu se poate asigura un transport optim de călători și marfă
- porturile dunărene sunt slab echipate, fără posibilitatea de transbordare Ro-Ro și containere
- aeroportul Craiova nu asigura un transport de calatori și marfă la standarde europene.

Dificultățile în materie de transport vin din starea foarte proastă a infrastructurii, degradată constant sau foarte învechită în raport cu noile standarde, în unele cazuri inexistentă chiar. Situația infrastructurii este considerată principala problemă care provoacă disfuncționalități ale sistemului de transport.

Disfuncționalități la nivelul rețelei de căi feroviare:

- treceri la nivel ale rețelei rutiere cu calea ferată neamenajate;
- viteza de circulație pe calea ferată este mult mai scăzută decât standardele europene datorită stării avansate de uzură a rețelei feroviare;
- transportul feroviar înregistrează un declin în favoarea transportului rutier;
- slaba dezvoltare și întreținere a infrastructurii de protecție a rețelelor de transport față de riscurile naturale;
- stații CF cu o stare tehnică nesatisfăcătoare;
- lipsa rețelei feroviare în zone de câmpie de la sudul Dunării;
- lipsa legăturii rutiere și feroviare de la Corabia spre Bulgaria;
- capacitate diminuată a transportului de pasageri și marfă.

Județul Olt are avantajul de a fi situat pe cursul navigabil al Dunării, fiind astfel racordat la rețeaua de căile navigabile națională și europeană. Infrastructura portuară este asigurată doar în orașul Corabia care deține un port amenajat.

Portul Corabia dispune de un front de acostare la Dunăre de 1126 m și de 15 dane de acostare și operare. În urma refacerii digului s-a oprit erodarea malului stâng al Dunării. Funcționarea acestui port este sensibil redusă datorită stării precare a fronturilor de acostare a navelor fluviale, precum și a platformelor portuare adiacente existente de-a lungul acestor fronturi.

Disfuncționalități la nivelul portului Corabia:

- lipsa legăturii rutiere și feroviare de la orașul-port Corabia spre Bulgaria;
- o capacitate diminuată a transportului de pasageri și marfă;
- necesitatea unor lucrări pentru reabilitarea infrastructurii portuare;
- porturile dunărene sunt slab echipate, fără posibilitatea de transbordare Ro-Ro și containere.

Puncte de trecere a frontierei :

În prezent pe teritoriul județului, la Corabia funcționează un punct de trecere a frontierei portuar. Prin HG 445/2002 acest punct de trecere este deschis traficului internațional.

Prioritățile de dezvoltare ale rețelei de transport în județul Olt se îndreaptă spre rezolvarea disfuncționalităților existente și spre sprijinirea dezvoltării socio-economice a teritoriului prin asigurarea accesibilității sporite la nivel regional, național și european. Dezvoltarea transporturilor se va integra în strategiile naționale și regionale specifice.

În acest sens se propun următoarele **priorități de dezvoltare**:

- modernizarea axelor de comunicație nord-sud și a celor două axe diagonale pentru creșterea conectivității și accesibilității;
- construcția de autostrăzi și drumuri expres prevăzute;
- lucrări de reabilitare a drumurilor naționale;
- lucrări de modernizare a rețelei locale de drumuri județene și comunale;
- realizarea inelelor de centură a municipiilor și orașelor din județul Olt;
- construcția de drumuri agricole, dispuse în imediata vecinătate a drumurilor naționale, cu scopul reducerii riscului producerii de accidente de circulație, datorate vehiculelor lente și a acceselor necorespunzătoare;
- rezolvarea accesibilității în zonele de la sudul județului lipsite de sisteme de transport rutier;
- modernizarea rețelei feroviare prin lucrări la infrastructura existentă;
- realizarea unui pod peste Dunăre și amenajarea punctului de trecere a frontierei de la Corabia
- modernizarea portului de la Corabia pentru creșterea capacității de transport pasageri și marfă.

Așezarea geografică

Comuna Brâncoveni – localitatea unde și-au petrecut o parte din viața domnitorii Țării Românești, Matei Basarab și Constantin Brâncoveanu, este așezată pe malul drept al Oltului, în Câmpia Caracalului, între paralelele 44°18' și 44°20'15" latitudine nordică și meridianele 24°18' și 24°21', longitudine estică.

Comuna se întinde pe o suprafață de 39,7 km² pe drumul național DN 64, la 19 km de Municipiul Slatina - reședința de județ și la 8 km sud-est de orașul Piatra Olt (important nod de cale ferată).

Satul Brâncoveni se găsea acum 462 ani la nord față de poziția actuală, mutându-se și menținându-se cu timpul mai la sud, din cauza unui focar de ciumă.

Comuna se află pe vechiul drum roman „*Calea lui Traian*”, pe unele din cele mai repezi boturi de deal cu care se sfârșește spre răsărit podișul Satului Brâncoveni, care pleacă de la Acidava (Enoșești) și se termină tocmai în apropiere de comuna Osica de Sus.

La început, casele satului (diferențiate ca aspect după puterea economică a fiecăruia, predominând bordeiele) erau așezate pe coama unui deal ce se întindea de la Jugalia, până la casele brâncovenești (actualul Complex Agroindustrial Slatina). Bătrânii satului Brâncoveni au adus mărturii că ar fi existat case de locuit și pe vale, lângă pădurea de stejari de odinioară de la șoseaua care pleca de la Sfânta Mănăstire și urca în sat pe la Bulacu.

Satele componente ale comunei sunt:

- Brâncoveni;
- Mărgheni;
- Ociogi;
- Văleni.

Comuna Brâncoveni are ca **vecini**:

- în partea de nord, orașul Piatra Olt;
- în partea de est, peste râul Olt, comuna Ipotești;
- în partea de sud, comuna Osica de Sus;
- în partea de vest, comuna Șopârlița.

Date statistice

Teritoriu, locuințe, utilități publice

Locuințe existente - nr.	1169
Locuințe în proprietate majoritară publică	2
Locuințe în proprietate majoritară privată	1167
Suprafața locuibilă - mp	36894
Suprafața locuibilă proprietate majoritar publică	76
Suprafața locuibilă proprietate majoritar privată	36818

Populația comunei

Populația stabilă	2843
Populația feminină	1393
Populația masculină	1450

Sănătate

Medici de familie	2
Stomatologi	1
Personal mediu sanitar	3
Cabinete medicale individuale (de familie) - proprietate publică	2
Cabinet stomatologie	1

Agricultură

Suprafața totală	4528
Suprafața agricolă după modul de folosință total	3403
Suprafața arabilă	3226
Suprafața cu livezi și pepiniere pomicole	9
Suprafața cu vii și pepiniere viticole	53
Suprafața cu pășuni	115
Suprafața cu terenuri neagricole	1125
Suprafața cu păduri și alte terenuri cu vegetație forestieră	250
Suprafața cu ape și bălți	670
Suprafața ocupată cu construcții	124
Suprafața cu căi de comunicații și căi ferate	80
Suprafața cu terenuri degradate și neproductive	1

Construcții

Autorizații de construire eliberate pentru clădiri rezidențiale (exclusiv pentru colectivități) - nr.	2
Autorizații de construire eliberate pentru clădiri rezidențiale (exclusiv pentru colectivități) - mp	185

Forța de muncă

Salariați total	100
Număr mediu salariați în agricultură, silvicultură și pescuit	4
Număr mediu salariați în industrie	1
Număr mediu salariați în distribuția apei, salubritate, gestionarea deșeurilor, activități de decontaminare	1
Număr mediu salariați în comerț cu ridicata și cu amănuntul, repararea autovehiculelor și motocicletelor	40
Număr mediu salariați în administrație publică	14
Număr mediu salariați în învățământ	25
Număr mediu salariați în sănătate și asistență socială	5
Număr mediu salariați în activități de spectacole, culturale și recreative	20
Numărul șomerilor înregistrați la sfârșitul anului 2013	88

Învățământ

Școli din învățământul gimnazial	1
Grădinițe	3
Elevi înscriși în învățământul primar și gimnazial	181
Copii înscriși în grădinițe	84
Personal didactic	25
Săli de clasă și cabinete școlare (învățământ preșcolar și gimnazial)	14
Terenuri de sport	1
PC	15

Cultură și artă

Biblioteci total	1
Personalul angajat din biblioteci	1
Muzeu	1
Personal angajat în muzeu	19

Scurt istoric

Comuna Brâncoveni reprezintă una dintre cele mai cunoscute leagăne de cultură din țară, aici petrecându-și o mare parte din viață domnitorii Țării Românești, Matei Basarab și Constantin Brâncoveanu. Istoria satului nu poate fi urmărită decât în corelație reciprocă cu istoria familiilor Basarab și Brâncoveanu.

Cercetările arheologice justifică faptul că, în spațiul în care se încadrează comuna Brâncoveni, a înflorit o cultură care și-a pus amprenta în cultura românească, ajungând să fie apreciată peste granițele țării noastre.

Săpăturile făcute la baza Măgurii de la Văleni au scos la iveală obiecte de ceramică, cărămizi mari romane, ceea ce atestă așezări de mari dimensiuni pe lângă drumurile romane, Domnul de Rouă sau Drumul Calea lui Traian.

Satul este menționat pentru prima dată în anul 1386, într-un document considerat îndoielnic, provenind de la Mircea cel Bătrân. Prima dovadă a existenței sale este hrisovul prin care Vlad Călugărul, de la mănăstirea Bistrița îl trimite pe 1 septembrie 1491 și 31 august 1492 pentru „întărirea mănăstirii alături de alte sate și Brâncovenii toți”.

Există mai multe variante privind originea denumirii satului. În opinia unor cercetători, denumirea satului provine de la primul țăran așezat aici, moșul Brancu, fapt ce ar fi confirmat de denumirea „Valea Brancului”, păstrată și astăzi pe hotarul comunei și care a aparținut până în anul 1518 lui Neagoe Basarab. Se elimină astfel afirmația că numele satului ar deriva de la numele voievodului Brâncoveanu, atestarea satului fiind cu mult timp înainte de domnia acestuia. O altă variantă afirmă că denumirea satului provine de la numele unui voievod sârb Lazar Brâncovici, cuscru lui Neagoe Basarab.

Originea denumirii satului rămâne la mare îndoială, rezolvarea incertitudinii rămânând în grija cercetătorilor.

Curtea Domnească

Despre Curtea domnească și boierească a lui Matei Basarab din cuibul său strămoșesc de la Brâncoveni, documentele istorice afirmă că era așezată pe una din numeroasele moșii ale boierilor Craiovești și Brâncoveni, de-a lungul marilor căi de comunicație, în locuri pitorești. Ea servea pentru exploatarea proprietarilor și găzduirea celor doi mari voievozi de

origine din Brâncoveni – Matei aga din Brâncoveni și Constantin Basarab Brâncoveanu – în lungile lor călătorii prin țară cât și pentru desfătarea lor ca iubitori de frumuseți noi, pe care i le ofereau din belșug pământurile peste care o cârmuiau.

Curțile și conacele ce le posedau pe moșiile lor nenumărate, erau moștenite de la părinții și moșii moșilor lor de altădată, dar cea mai bătrână dintre toate se afla „Curtea domnească de la Brâncoveni” – cuibul și leagănul cu adevărat al marilor noștri Basarabi.

Anton Maria Del Chiaro Florentino, de origine italiană, secretarul lui Constantin Basarab Brâncoveanu, care a trăit ani de zile în preajma acestuia, afirma că el a refăcut curtea, mănăstirea și că-i plăcea să stea foarte mult la moșia de la Brâncoveni, în special la culesul viilor toamna.

Totodată, el mai afirma că unele din casele de pe această moșie sunt adevărate palate. Niciodată boierimea nu se întrecuse atât în facerea de locuințe trainice și frumoase ca în acest moment, și aceasta a durat până la sfârșitul domniei Brâncoveanului, patruzeci de ani de mare prosperitate a boierimii indigene.

Construcțiile lui Matei Basarab la Brâncoveni fac parte din seria monumentelor care vor duce în a doua jumătate a secolului al XVII-lea la cristalizarea arhitecturii brâncovenești. Întregul ansamblu degaja farmecul vechimii, frumusețea arhitecturii într-un mediu natural atrăgător cu severitate de valuri rostogolite la fereastra vestică.

Curtea din Brâncoveni, deși este atestată la sfârșitul secolului al XVI-lea, a fost ridicată din punct de vedere strategic, pe pîntenul unui deal care domina Lunca Oltului, cu mulți ani mai înainte, când aparținea lui Datco armașul, bunicul lui Matei Basarab, fiind așezată probabil pe același amplasament.

De la Danciu Vornicul din Brâncoveni, casele și satul au trecut în stăpânirea lui Matei aga, cel care avea să devină mai târziu domn al Țării Românești, sub numele de Matei Basarab.

Odată înscăunat ca domn, Aga Matei din Brâncoveni a căutat să treacă imediat la refacerea acestei Curți de la Brâncoveni, case pe care le-a pus în cea mai mare concurență cu cele mai mari clădiri din întreaga Oltenie de atunci.

Curtea domnească de aici, împreună cu hanul Băniei craiovene, erau cele mai mari și mai aspectuoase clădiri din sudul Țării Românești, reprezentând și un punct strategic în Oltenia dunăreană împotriva unor atacuri otomane sau imperiale austriece.

Domeniul feudal al Brâncovenilor a fost dăruit de Neagoe Basarab rudei sale Calea, fiica Neacșei, în 1518, cel care a construit primele case în această localitate, refăcute de Matei Basarab în jurul anului 1634.

Beneficiară a unei poziții strategice notabile, prin așezarea sa pe vârful unei înălțimi naturale, curtea a fost dezvoltată după planul unui poligon cu laturi inegale, care urmărea formele neregulate ale terenului de amplasament. După refacerea de către Matei Basarab, ansamblul se remarcă prin caracterul său fortificat, fiind înconjurat cu un zid de apărare lung de peste 180 m străpuns de ambrazuri și întărit din loc în loc cu contraforturi.

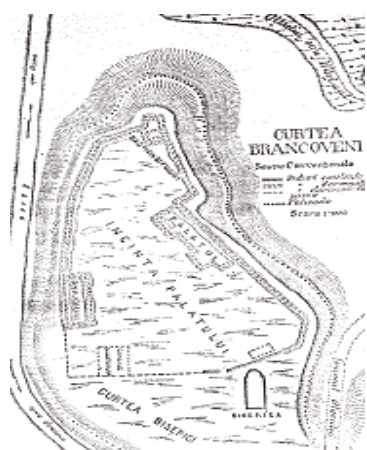
Colțul de est era dominat de un înalt turn – clopotniță înzestrat cu sobe, al căror coș de fum răsărea peste acoperiș; la ultimul nivel se afla o galerie deschisă, cu vedere spre priveliștea frumoasă a Oltului, numită în actul de domnie al lui Constantin Brâncoveanu către cel de al treilea fiu al său, Răducanu, „*foișorul de piatră*”.

Pe latura de vest a incintei, în zona de nord a bisericii, era amenajată intrarea principală cu gangul parterului, având o formă similară celor ale curților de la Potlogi și Mogoșoaia prin boltirea cu o calotă sferică și încadrarea la interior cu două corpuri de gardă; arcada exterioară era marcată de bosaje adâncite în tencuială, cu scopul de a-i oferi o anumită monumentalitate.

În tronsonul nordic al laturii de vest, nu departe de poarta principală, se găsea cuhnia, cu o boltire caracteristică, alcătuite din trompe de colț dispuse pieziș, care susțineau un mic turn – lanternou cu goluri pentru evacuarea fumului.

Acest prim exemplu de boltire a cuhniilor, în arhitectura muntenească de zidărie este într-un totu asemănătoare celui contemporan, cunoscut și încă păstrat la Monastirea Plumbuita din București, datat la 1647. O alta intrare secundară de acces la partea gospodărească a curții străpungea același zid din tronsonul nordic, al cărei arc era decorat cu vulturul bicefal – stema Imperiului Habsburgic condus de împăratul Carol al VI-lea, datând din perioada când și-a încartiruit aici trupele între anii 1721-1727. Biserica-paraclis construită peste un lăcaș anterior din lemn, ridicat în secolul al XVI-lea, era amplasată în afara incintei, în zona de vest, fără a fi împrejmuită cu ziduri ce se păstrează și azi.

Modul de organizare a ansamblului, departe de a institui un spirit înnoitor, întrucât prelua modele antice ridicate în secolul anterior, se caracteriza prin dispunerea clădirilor de-a lungul zidului de incintă, centrul curții rămânând liber. Acest sistem se inspira din cel adoptat la conceperea complexelor mănăstirești, unde zona centrală era însă ocupată de biserica principală.

Schița Curții Domnești, 1911

În exteriorul ansamblului de la Brâncoveni, de jur împrejur, la o distanță de cca. 30m de zidurile incintei, era amenajată o întăritură alcătuită din șanț și val de pământ cu palisada, în legătură cu acel canal (pomenit mai sus) al Oltului numit și astăzi „Hârlău”. Fortificația curții din Brâncoveni ctitorie a lui aga Matei, cu sistemul descris mai sus a fost înregistrată grafic și de Virgil Drăghiceanu, în urma săpăturilor anume efectuate în primul deceniu al secolului al XX-lea, pe baza cărora a întocmit un plan al curții, ajutat de faptul că atunci se mai păstrau încă importante urme ruinate ale zidurilor fostelor clădiri de odinioară.

Dacă înfățișarea exterioară a clădirilor curții boierilor Brâncoveni ne este cunoscută din relatările și stampele amintite, modul de dispunere al beciurilor palatului și, eventual, traseul zidurilor și

elemente aparținând decorației parterului vor putea fi surprinse numai prin viitoare cercetări arheologice. Tot cu acel prilej vor fi stabilite și intervențiile aparținând inițiativei lui Constantin Brâncoveanu asupra arhitecturii caselor precum și a celorlalte construcții componente.

Terenul ocupat de Monastirea Brâncoveni este reprezentat de un tăpșan care întrerupe panta din zona de vest, parțial nivelată în Curtea interioară, având în zona de sud-est o întindere mlăștinoasă (Ceairul de astăzi).

Din inițiativa lui Matei aga din Brâncoveni, domnul Țării Românești, s-au ridicat atât o casă domnească situată în coltul de nord-vest, cât și o stăreție în capătul vestic al laturii de sud, refăcută în epoca brâncovenească, cuprinzând pe lângă alte încăperi și o sala spațioasă boltită cu un semicilindru intersectat de lunete, acoperite în timpul domniei lui Matei Basarab.

Casele domnești de la Monastirea Brâncoveni prezintă o particularitate caracteristică preocupărilor de inovare ale arhitecturii epocii mateine. La finele secolului al XVIII-lea, Sulzer, mărturisește: *„Brâncoveni, casa strămoșească a familiei, este zidită după planul palatelor Potlogi și Mogoșoaia, lângă Oltișor și are afară de acest castel, acum în întregime dărăpănat încă un sat (probabil Văleni) și două biserici.”*

Vechile curți domnești, palatul și ctitoria sa, biserica cu hramul *„Sfântul Ierarh Nicolae”* (ctitorită de marele voievod Matei Basarab din Brâncoveni) aflată în incinta palatului, aveau înfățișarea unui castel așezat pe un podiș înconjurat de văi. Rațiunea ridicării acestei construcții pe acest bot de deal, la câteva sute de metri de râul Oltișor, a avut la bază alegerea unei poziții destul de strategică pentru aga Matei din Brâncoveni.

Palatul avea următoarele dimensiuni: 50 x 20m, așezat pe o pivniță mare, nu ca la pivnițele lui Brâncoveanu, în mijlocul incintei, ci după moda veche, la marginea clădirilor, asemănător cu așezarea mănăstirii Cozia, în latura dinspre Olt, *„unde se deschideau micile ferestre pătrate”*.

Din vechiul palat (curte) se mai păstrează în zilele noastre doar un zid sub forma de ruină, în spatele bisericii (la răsărit) *„Sfântul Ierarh Nicolae”*, ctitorie a marelui voievod muntean în anul 1635. Aceste ziduri țineau loc de împrejmuire a palatului, iar la intrare se găsea o logie mare către interiorul curții.

Despre această curte ridicată de Aga Matei din Brâncoveni pe vechea moșie a străbunilor săi de odinioară, Vasile Drăguț arată că *„mai toate curțile domnești și boierești, erau nu numai foarte arătoase, servind nevoile de reprezentare nobiliară, dar și confortabile, înzestrate cu numeroase dotări de tipul aducțiilor de apă, camerelor de baie și toaletă, utilități de care în acea vreme duceau lipsă chiar și marile reședințe occidentale”*.

Călătorul străin de origine siriană, Paul de Alep, afirma și el la rândul său: „sunt clădiri domnești ce uimesc mintea, fiind mai frumoase decât clădirile din orașe. Acolo se afla o baie, a cărei marmură este elegantă; apa care alimentează este adusă pe un apeduct de olane care alimentează din râu și grădinile de zarzavaturi”.

După ridicarea caselor domnești, Matei Vodă venea mereu la Brâncoveni, locul său de naștere și al familiei Brâncoveanu, fiind în sfatul (divanul) domnesc, fie în „preumblare”, fie pentru a judeca diferite pricini (proces) de prin partea locului sau să participe, de cele mai multe ori, la partide de vânătoare.

Matei Basarab (1632-1654)

Matei Basarab

În anul 1580 s-a născut Matei Basarab, domnul Țării Românești. În timpul vieții Matei a venit de multe ori la Brâncoveni pentru vânătoare și pentru judecarea proceselor locale.

Epoca lui Matei Basarab a fost una de înflorire culturală, de închegare a unei școli artistice, fără de care "explozia" brâncovenească nu ar fi fost posibilă. A fost un adevărat "Mecena", un protector al culturii, sprijinitor al ortodoxiei, militând pentru păstrarea nealterată a tradiției ortodoxe.

Toate aceste însușiri ale sale, vor contribui la consacrarea suveranului ca cel mai mare ctitor ortodox al poporului român, un adevărat patron al bisericii. A ridicat din temelie peste 30 de biserici la care se adaugă refacerea multor altora, atât în țara, unde l-a depășit cu mult chiar și pe Ștefan cel Mare, cât și la Muntele Athos și la sud de Dunăre, la Vidin și Sistov.

Soția lui Matei Basarab, doamna Elina, descendenta renumitei familii de cărturari a boierului Năsturel Herescu, a fost principalul colaborator în opera culturală pe care o va iniția voievodul la curtea sa. Așa se face că aici au poposit mulți artiști și cărturari, zugravi vestiți și tipografi.

Matei Basarab a fost cel care a adus o contribuție majoră în înlocuirea limbii slavone cu cea românească, în viața oficială, religioasă și civilă.

Doamna Elina, soția lui Matei Basarab

Se spune că marele voievod al Țării Românești, Matei Basarab, se întorcea odată de la o bătălie pe care o purtase cu turcii și, trecând pe lângă un izvor de prin pădurile Oltului, și-a spălat rănilor, iar acestea s-au vindecat ca prin minune. Domnitorul a rămas uimit și a crezut că acel pârăiaș este binecuvântat de Dumnezeu.

Îndată a dat poruncă ca acolo să se sălășluiască o mănăstire, iar acel izvor să se numească „Izvorul Tămăduirii”.

În urma vindecării sale cu apă, Matei Basarab a refăcut mănăstirea între anii 1634-1640. Monografia județului Romanați din 1923 notează: *„De sub poala dealului ce se înalță ca un parapet, izvorăște în fața mănăstirii o șuviță de apă, ce aduce în fiecare an, în ziua Izvorului Tămăduirii, sute de pelerini din satele vecine”.*

Așa a început să se înfiripeze o nouă așezare, care mai târziu va lua numele de Brâncoveni, de la numele nepotului său, domnitorul Constantin Brâncoveanu. În anul 1494, când a fost refăcută de boierii Craiovești, mănăstirea exista de mult cu viață monahală. Cel mai vechi document de atestare păstrat este un act de danie din 1583, hrisovul din 1508 de care amintește Nicolae Iorga în scrierile sale.

Constantin Brâncoveanu (1654-1714))

Constantin Brâncoveanu

Constantin Brâncoveanu s-a născut în anul 1654, la Brâncoveni. Era fiul postelnicului Papa Brâncoveanu (Matei) și al Stancăi (născută Cantacuzino). După tată era nepotul vornicului Preda din Brâncoveni, iar după mamă al postelnicului Constantin Cantacuzino, unul dintre cei mai influenți boieri din familia Cantacuzino și din Țara Românească.

Căsătorit cu Marica, nepoata lui Antonie Vodă din Popești, Constantin Brâncoveanu a avut cu aceasta patru fii, Constantin, Ștefan, Radu și Matei, și șapte fiice, Stanca, Maria, Ilinca, Safta, Anca, Bălașa și Smaranda.

Constantin Brâncoveanu a devenit domn printr-o situație imprevizibilă. Urmașii lui Matei Basarab au domnit puțin, Șerban Cantacuzino avea fiul foarte mic, iar fratele său Stolnicul Constantin a refuzat, singurul care trecuse prin multe trepte dregătorești: aga, ispravnic de scaun, mare postelnic, spătar și logofăt, era Constantin Brâncoveanu.

Ajuns pe tron, chiar în primul an al domniei sale, imperialii austrieci care cuceriseră Vidinul, Belgradul și Nișu, i-au cerut găzduire în incinta curților domnești de la Brâncoveni. Brâncoveanu nu a acceptat acest lucru și s-a retras la Potlogi.

Pe plan intern, anii domniei lui Brâncoveanu au fost marcați de un progres economic și cultural-artistic; au fost luate măsuri de modernizare a aparatului statal și de reformare a sistemului fiscal. Cancelaria statului a fost reorganizată pentru a putea menține raporturi cu străinătatea. Din punct de vedere cultural, epoca brâncovenească s-a deschis influențelor occidentale, care au început să prevaleze asupra celor orientale: astfel s-a creat o sinteză originală națională, care îmbina ambele tradiții.

După cum scria Iorga în 1914, *„osândit să nu facă politica armelor, el a făcut marea politică a culturii, cea mai mare”*.

Constantin Brâncoveanu și-a asumat rolul de protector al tiparului și școlilor din Țara Românească, dar și din Transilvania, numele său fiind întâlnit între cele ale donatorilor de la școala românească din Șcheii Brașovului. A fost unul dintre cei mai importanți ctitori de biserici și mănăstiri din țările române.

În anul 1708, Constantin Brâncoveanu i-a oferit ca zestre celui de-al treilea fiu al său, Radu, zis și Răducanu, curtea și averea strămoșească din acest ținut, după ce doi ani la rând a reparat stricăciunile produse de furii austrieci.

În perioada brâncovenească, sfântul locaș a cunoscut maxima lui înflorire, ridicându-se la statutul de lavră cu schiturile Robănești (Vlașca), Slătioara-Hurezi (Ocnele Mari), Mamu și Târnăvița. După moartea mucenicească a domnitorului și a fiilor săi, mănăstirea a fost supusă unor grele încercări, fiind în mai multe rânduri ocupată de trupe străine și prădată în timpul războaielor austro-turce. În perioada 1721-1727, a fost transformată în cazarmă austriacă. Mai târziu, în timpul războiului austro-ungar început în 1787, mănăstirea a fost prădată.

În fostele case domnești, a fost amenajat Muzeul Mănăstirii sub îndrumarea dl. Prof. Traian Zorzioliu. Muzeul conține icoane pe lemn, cărți vechi bisericești, veșminte preoțești, obiecte de cult. Biblioteca sfântului locaș numără peste 5.000 de volume cărți bisericești, vieți de sfinți, scrieri ale Sfinților părinți și scriitori bisericești, cărți de istorie și arheologie, literatură religioasă, albume cu mănăstiri, pliante. În Sfântul altar se găsesc părțile din moaștele unui număr mare de sfinți.

Cadrul natural

Biodiversitatea sau diversitatea biologică semnifică diversitatea vieții pe pământ și implică patru nivele de abordare: *diversitatea ecosistemelor*, *diversitatea speciilor*, *diversitatea genetică* și *diversitatea etno-culturală*. Fiind principalul furnizor de resurse, dar și de servicii, capitalul natural stă la baza dezvoltării civilizației umane.

Capitalul natural constituie, alături de capitalul uman și cel financiar, pilonul dezvoltării socio-economice, fiind considerat la nivel european asigurarea noastră de viață.

Pe teritoriul comunei Brâncoveni se suprapune o arie naturală protejată, respectiv un sit de protecție avifaunistică (**SPA**) ROSPA0106 Valea Oltului Inferior. *Beneficiile practice* pe care le aduc ariile protejate comunităților locale pe teritoriul administrativ pe

care acestea se situează, și nu numai:

- *protejează cursuri de apă importante;*
- *cuprind zone de o remarcabilă frumusețe și semnificație culturală;*
- *adăpostesc comunități umane ce au culturi tradiționale;*
- *protejează teritorii care reflectă istoria interacțiunii omului cu mediul;*
- *sunt locuri de maximă importanță pentru turism, cercetare și educație.*

Ariile protejate sunt în mod deosebit importante pentru menținerea biodiversității - ecosistemele, speciile și varietatea genetică care alcătuiesc diversitatea vieții. Ele conservă caracterele complexe și mereu schimbătoare ale ecosistemelor. Ele sunt un prim loc de apărare împotriva dispariției speciilor mari și mici. Ele păstrează diversitatea biologică, sălbatică sau cultivată a unora dintre cele mai importante recolte ale omenirii. De asemenea, reprezintă un rezervor vital pentru plantele și animalele necesare medicinei.

Ariile protejate îmbunătățesc, de asemenea, calitatea vieții umane, în mod deosebit ca locuri de recreere. Acest fapt este deosebit de important în Europa, unde foarte mulți oameni locuiesc în orașe și au pierdut contactul nemijlocit cu natura. Ariile protejate oferă oportunități pentru petrecerea timpului liber, sunt un antidot pentru stres și un loc pentru înțelegere și învățare. Mai mult, ele sunt o sursă de reînnoire mentală, psihică și spirituală.

Mulți cred că abordarea problemelor de mediu nu trebuie făcută doar din punctul de vedere al beneficiilor omului. Și alte specii au dreptul să existe și ariile protejate sunt o cale importantă de a le da o șansă de supraviețuire. Puțini europeni au văzut vreodată în mediul lor natural un urs sau o vulpe dar celor mai mulți le-ar părea rău ca aceste specii să dispară. Dezvoltarea nu reprezintă o nevoie universală, astfel încât câteva zone trebuiesc lăsate naturii sălbatică.

ROSPA0106 VALEA OLTULUI INFERIOR

Principalele căi de acces sunt reprezentate de drumurile locale din localitățile limitrofe sitului la care se ajunge din DN64 (Râmnicu Vâlcea-Caracal) sau din DJ546 (Slatina-Turnu-Măgurele), ambele drumuri fiind paralele cu limita vestică și respectiv, cea estică a sitului.

Alte drumuri care trec prin sit sau prin vecinătatea acestuia sunt: DN65 (Găneasa-Slatina), DJ677 (Piatra-Olt-Slătioara) și DN6 (Roșiori de Vede-Caracal).

Categoriile de arii naturale protejate cu care situl se suprapune parțial sau total, după caz:

RS	PN	MN	RN	PN	RB	SR	SPU	G	SPA	SCI
			x							x

Importanța sitului pentru conservare

Salba de lacuri de pe cursul inferior al Oltului împreună cu terenurile agricole, pajiștile și trupurile de vegetație forestieră aflate în vecinătatea acestora au un rol important în conservarea unui număr foarte mare de păsări, printre care se află și 13 specii protejate în spațiul european, două dintre acestea fiind specii periclitare la nivel global. Situl oferă condițiile favorabile și pentru reproducerea păsărilor, fiind semnalate ca specii cuibăritoare cu efective importante următoarele specii protejate: stârcul pitic, pasărea ogorului, dumbrăveanca, sfrânciocul cu frunte neagră, ciocântorsul și barza albă. Importanța majoră pentru păsări a sitului este amplificată în special în timpul pasajelor de toamnă și primăvară, momente în care acesta este tranzitat de foarte multe păsări aflate pe ruta de migrație centro-europeană-bulgară.

Specii protejate la nivel european care au efective foarte mari în aceste perioade sunt barza albă, eretele vânăt, bătașul și pescărușul mic. Chiar și în timpul iernilor foarte grele cele mai multe

dintre lacuri nu îngheață complet și constituie habitate de iernare pentru efective impresionante din punct de vedere numeric ale speciilor de interes comunitar pentru conservare ca lebăda de iarnă și fereastrășul mic sau ale speciilor comune precum gărlița mare, lișița, rața cu cap castaniu, lebăda de vară, rața mare, rața

moțată și rața sunătoare.

Prezentarea generală a sitului

Deși traversează două mari unități de relief (Podișul Getic și Câmpia Română), cea mai mare parte a reliefului acestui sit este particular, fiind reprezentat de lunca râului Olt și lacuri naturale și antropice care au rezultat prin acumularea apei în urma construirii de baraje. În acest mod s-au construit între 1977 și 1981 un număr de 15 baraje cu centrale hidroelectrice: Râureni, Govora, Băbeni, Ionești, Zăvideni, Drăgășani, Strejești, Slatina, Arcești, Ipotești, Frunzaru, Rusănești și Izbiceni. Ca urmare a instalării de-a lungul timpului în aceste acumulări de apă a unor condiții favorabile păsărilor (vegetație ripariană și faună acvatică) s-a putut observa de la an la an o creștere semnificativă a ornitofaunei zonei, atât ca diversitate cât și ca număr de exemplare.

Aceste acumulări de apă oferă păsărilor migratoare întinse suprafețe de hrănire și locuri de popas, reprezentate atât de luciul de apă cât și de zonele periferice sau cele de la coada lacurilor în care se dezvoltă o vegetație palustră care abundă pe alocuri. În aceste zone specia vegetală dominantă este stuful, alături de care se pot vedea și specii plutitoare precum nufărul alb, broscarița sau lintița. Aceste habitate sunt folosite pentru amplasarea cuiburilor de către 40-50 de perechi de stârc pitic. Există și acumulări de apă (cea de la Strejești fiind cea mai importantă în acest sens) pe care se află mici insule acoperite de vegetație ierboasă și sălcii sau răchite, precum și bancuri de nisip sau prundiș. Aceste habitate sunt utilizate pentru cuibărit de pescărușul râzător (200-300 de perechi) și prundărașul gulerat mic, dar și de ciocîntors, din această specie protejată cuibărend între opt și zece perechi. Pe malurile lacurilor sau în zonele umede adiacente se hrănesc berzele albe care cuibăresc în satele aflate în raza sitului (unde sunt instalate între 70 și 82 de cuiburi ale acestei specii).

Alte specii cuibăritoare în zonele umede ale sitului sunt rața mare, găinușa de baltă, stârcul cenușiu, corcodelul mic, rața cârâitoare și nagățul. În sălciile de pe o insulă din acumulara Strejești a fost semnalată o colonie de 20-25 de perechi de egretă mică.

Se intuiește prezența cu perechi clocitoare în zona acestei acumulări de apă a chirei de baltă, împreună cu chira mică (din ambele specii fiind văzuți în mod constant adulți în toată perioada de reproducere).

Acumulările de pe Oltul inferior sunt locuri în care se adună în timpul pasajelor sau al iernilor câteva zeci sau sute de mii de păsări acvatice. În timpul pasajelor se pot vedea stoluri care însumate ajung la 800 de exemplare de berze albe, bătauși (1200-2000 de exemplare) și pescăruși mici (300-800 de exemplare), toate acestea fiind specii de interes comunitar pentru conservare. Alături de acestea se mai pot observa efective impresionate de pescăruș râzător (până la 8000 de exemplare), stârc cenușiu (120-200 de exemplare) și corcodel mic (150-200 de exemplare). Tot în timpul migrațiilor se văd sute de exemplare de rață fluierătoare, rață sulțar, cormoran mare, rață cu cap castaniu și rață cârâitoare, dar și exemplare de egretă mare, barză neagră, stârc galben, stârc de noapte, călifar alb și chiar țigănuș sau lopătar. Se opresc din drumul de migrație pentru odihnă sau hrănire pe malul acestor lacuri și nenumărate păsări de țărm, cele mai numeroase fiind exemplarele de nagăț, sitar de mal și mai multe specii de fugaci și fluierari. În zbor se văd frecvent pescărușul argintiu, pescărușul sur, chirighița cu obraz alb, chirighița neagră și chirighița cu aripi albe.

Sunt observate în migrație și specii răpitoare precum eretele vânat (30-40 de exemplare) și rare exemplare de vultur pescar, erete de stuf sau codalb. În perioada de iarnă, pe lacurile care rămân multă vreme neînghețate se concentrează efective impresionante de lișiță (până la 100000 de exemplare), rață cu cap castaniu (până la 50000 de exemplare), gârliță mare (până la 30000 de exemplare) și rață mare (până la 20000 de exemplare).

Următoarele specii realizează efective de câteva mii de exemplare: rața mică, rața fluierătoare, rața sunătoare, rața moțată și cormoranul mare. Dintre speciile de păsări de interes european pentru conservare sunt prezente în sezonul de iarnă ferestrașul mic (1000-2000 de exemplare), lebăda de iarnă (până la 310 de exemplare), egretă mare (30-50 de exemplare) și până la șase buhai de baltă. Foarte rar au fost observate exemplare de rață neagră, ferestraș mare și chiar specii nordice de păsări de țărm care nu au mai plecat spre sud.

În sit mai sunt prezente și habitate de pajiște și terenuri agricole, care ocupă 12% și respectiv, 39% din suprafața sitului și sunt importante pentru cuibăritul perechilor de pasărea ogorului

(30-60 de perechi), fiind totodată terenul de vânătoare pentru dumbrăveancă (10-30 de perechi) și sfrânciocul cu frunte neagră (30-90 de perechi). Toate trei sunt specii de interes comunitar, ultimele două necesitând pentru cuibărit perdele forestiere sau pâlcuri de copaci. Aceste habitate forestiere sunt reprezentate în sit de păduri ripariene formate din stejar

pedunculat, frasin și mai multe specii de ulm și plop. Alături de acestea, la procentul de 18% din suprafața sitului care este acoperit de vegetație forestieră mai contribuie și pădurile de carpen cu mai multe specii de stejar, dar și zăvoaiele de sălcii, răchite și plop.

Activități care se desfășoară în sit și în afara perimetrului acestuia

Următoarele activități care au loc în sit pot avea efecte negative asupra speciilor de păsări pentru care acesta a fost desemnat: ***agricultura*** (prin utilizarea de pesticide sau fertilizanți de sinteză), ***pășunatul*** (dacă se practică în perioadele de reproducere a păsărilor și în teritoriile de cuibărit ale acestora), ***managementul nivelului apei*** (dacă se practică modificări ale nivelului apei în perioada de cuibărit a păsărilor), ***desființarea perdelelor forestiere*** (manifestă un impact negativ major prin dispariția unor habitate de cuibărit ale sfrânciocului cu frunte neagră și ale păsărilor răpitoare), ***vânătoarea și braconajul*** (determină perturbări de amploare în întreaga avifaună a zonei și chiar diminuarea efectivelor), ***exploatarea pietrișului în balastieră*** (degradează sau desființează habitate de cuibărit sau de hrănire a păsărilor), ***depozitarea pe maluri a deșeurilor rezultate din activități industriale*** (contribuie la degradarea calității mediului, în special a celui acvatic) și ***pescuitul industrial***.

Administrarea sitului

În cadrul Agențiilor pentru Protecția Mediului din Slatina și Râmnicu-Vâlcea, precum și la Consiliile Județene și primăriile localităților din raza sitului sunt înființate mai multe puncte de informare. În teren sunt necesare *panouri de avertizare/atenționare, panouri de informare, panouri cu hărți pentru orientare, amenajări pentru observare/supraveghere, bariere, puncte de intrare, poteci/drumuri pentru vizitare, trasee tematice, locuri de campare și amenajări pentru colectarea deșeurilor.*

Tendințe generale (protecția mediului și biodiversitatea). Ariile naturale dețin atuuri importante pentru dezvoltarea activităților recreative, activități ce pot aduce venituri importante, atât celor ce le administrează, cât și comunităților locale. Deși este destul de greu de măsurat, iar de cele mai multe ori rezultatele sunt destul de greu de observat pe termen scurt, turismul este unul dintre puținele sectoare economice prin care se poate realiza dezvoltarea durabilă a acestor zone, iar ecoturismul este forma cea mai acceptată de turism durabil pentru orice țară și regiune de pe glob.

Dezvoltarea activităților eco-turistice în cadrul comunităților locale și în cadrul ariilor protejate implică o serie de *beneficii socio-economice*, respectiv:

- generează apariția locurilor de muncă pe plan local (direct în sectorul turistic sau în sectoarele conexe);
- stimulează economia locală prin dezvoltarea infrastructurii și a serviciilor turistice (servicii de cazare, alimentație, transport, facilități recreative, produse meșteșugărești și servicii de ghidaj, suveniruri);
- stimulează economia rurală prin crearea sau creșterea cererii de produse agricole necesare asigurării serviciilor turistice;
- impulsionează dezvoltarea infrastructurii, fapt ce aduce beneficii în egală măsură și populației locale;
- stimulează dezvoltarea regiunilor periferice prin inserții de capital;
- stimulează îmbunătățirea relațiilor interculturale dintr-o regiune. Adesea turiștii caută să cunoască tradițiile și obiceiurile specifice unei regiuni etnografice, iar comunitatea gazdă este astfel stimulată să revigoreze tradițiile populare;
- în condițiile unei dezvoltări normale, turismul poate duce la autofinanțarea mecanismelor dezvoltării de care pot beneficia administratorii ariilor protejate ca instrument pentru conservarea acestora;
- sprijină activitățile de conservare, prin convingerea publicului asupra importanței arealelor naturale.

Prin ecoturism se poate asigura lărgirea spectrului de activități economice tradiționale, fără a le marginaliza sau înlocui, pentru ca economia locală să nu fie subordonată schimbărilor și influențelor externe și interne. Activitățile turistice desfășurate sub emblema ecoturismului oferă oportunități specifice, populația locală și industria turistică fiind nevoite să utilizeze resursele naturale într-o manieră durabilă și să aprecieze obiectivele naturale și culturale valoroase.

Concluzii. Crearea unei imagini unitare asupra unui teritoriu, prin cunoașterea integrată a structurii și funcționalității lui constituie un atu incontestabil pentru dezvoltarea echilibrată a acelui spațiu. Ariile naturale reprezintă o oportunitate de resurse regenerabile incontestabilă, în condițiile în care acestea sunt menținute într-o stare funcțională corespunzătoare.

Din această cauză se urmărește menținerea tehnicilor de exploatare durabilă a resurselor mediului natural, înlocuirea treptată, în măsura în care colectivitățile umane pot suporta aceste costuri, a celor existente și restricționarea promovării unor activități care se constituie în noi forme de presiune umană asupra naturii și mediului în general.

Comuna Brâncoveni este o zonă cu un potențial turistic deosebit dat de valori naturale, având un mare privilegiu de a se afla la intersecția unor arii naturale protejate. Un număr semnificativ de comunități locale (printre care se numără și localitatea Brâncoveni) depind de resursele biologice pe care se bazează modurile de viață tradiționale, fiind recomandabilă promovarea continuității acestora, fără a se neglija utilizarea inovațiilor privind conservarea diversității biologice și utilizarea durabilă a elementelor sale. Utilizarea durabilă a resurselor mediului natural este imperios necesară întrucât pentru refacerea sistemelor naturale degradate sunt necesare investiții substanțiale pe care majoritatea comunităților umane nu le pot suporta. Animalele și plantele sălbatice, în nenumăratele lor forme, sunt o componentă de neînlocuit a sistemelor naturale.

Încadrarea biogeografică a comunei

Comuna Brâncoveni (ca de altfel, întreg județul Olt) se află încadrată în **Regiunea Biogeografică Continentală**.

Această regiune acoperă o suprafață întinsă din teritoriul României, ca de altfel și din cel al Europei Centrale și de Est. În România, această regiune biogeografică acoperă 53% din suprafața țării. Mare parte din această arie a fost ocupată în trecut de păduri de foioase, care treptat au fost înlocuite de terenuri agricole. Regiunea Biogeografică Continentală însumează specii și habitate caracteristice câmpiilor și dealurilor.

Regiunea Biogeografică Continentală acoperă peste un sfert din teritoriul Uniunii Europene și se întinde pe o fâșie largă de la vest la est, pornind din centrul Franței și îndreptându-se către granița estică a Poloniei, în partea de nord și a României, în partea de sud. Dincolo de teritoriul Uniunii Europene, regiunea se întinde până la Munții Ural, la granița cu Asia.

În sud, regiunea este împărțită în două lanțuri muntoase înalte din zona alpină și de zonele de stepă din Câmpia Panonică. Regiunea Biogeografică Continentală include și părți din zona litorală a Mării Adriatice și a Mării Baltice.

Regiunea este printre cele mai întinse din Uniunea Europeană, cuprinzând zone importante din Franța, Germania, Italia, Polonia, Cehia și Bulgaria, precum și părți semnificative din Danemarca, Belgia, Austria, Slovenia și România.

Comuna este situată în **Câmpia Română**, mai exact într-o subdiviziune a acesteia **Câmpia Caracalului (Romanatilor)**.

Câmpia Română

Câmpia Română, cunoscută și sub denumirea de Câmpia Dunării Inferioare, ocupă cea mai mare parte din sudul și sud-estul României. Cu o suprafață de 48.850 km², Câmpia Română este una dintre cele mai mari unități naturale ale țării (deține 20,5% din suprafața țării).

Limite. În partea de nord, nord-vest Câmpia Română se învecinează cu unitățile deluroase, mai înalte reprezentate prin Podișul Moldovei, Subcarpații Curburii și Podișul Getic.

Spre sud și est, limita este dată de Dunăre, limită care are caracterul și de graniță de stat.

Alcătuire geologică și evoluție paleogeografică. Câmpia Română s-a format pe locul unui bazin lacustru, a cărui colmatare reprezintă principala premisă a formării câmpiei de astăzi. Colmatarea s-a realizat prin depunerea aluviunilor (nisipuri, pietrișuri, argile și marne) cărate de Dunăre și râurile originare din Carpați. Colmatarea devine mai intensă în Cuaternar, când, datorită mișcărilor de ridicare a zonei montane râurile au o capacitate mai mare de eroziune și transport. Lacul a început să se restrângă, pe direcția sud-vest-nord-est, în paralel cu înaintarea cursului Dunării, principala creatoare a Câmpiei Române.

Astfel, sectorul de la vest de Argeș a fost exondat încă din pleistocenul inferior, în timp ce la est de valea Argeșului, lacul cuaternar s-a menținut și în pleistocenul mediu și superior.

Acest lucru se explică prin faptul că în sectorul de la nord-est și est de valea Argeșului, soclul Platformei Moesice a suferit o subducție activă și îndelungată. În holocen a avut loc exondarea celor mai tinere sectoare din Câmpia Română - Câmpia de subsidență și Bălțile Ialomiței și Brăilei.

Aproape întreaga câmpie este acoperită de depozite loessoide și loess, dar deosebite ca grosime, vârstă și compoziție.

Din punct de vedere al *resurselor subsolice*, Câmpia Română se remarcă prin prezența resurselor de petrol (partea central-vestică a câmpiei) și gaze naturale (în partea de est). Forajele au pus în evidență și prezența depozitelor de sare și cărbune însă acestea se găsesc la adâncimi care le fac inexploatabile (peste 2.500 m adâncime).

Relieful. Altitudinea Câmpiei Române scade, în linii generale, de la 300 m în zona câmpiilor piemontane la mai puțin de 10 m, pe cursul inferior al Dunării. Energia reliefului se menține sub 50 m tinzând spre 0 m în câmpia de subsidență.

Relieful dominant este cel creat de acumularea fluvio-lacustră și

este reprezentat prin câmpuri interfluviale netede, acoperite de depozite loessoide. Câmpurile interfluviale au o înclinare redusă în câmpia tabulară (Câmpia Bărăganului, Câmpia Burnasului), în schimb, prezintă o înclinare vizibilă în câmpia piemontană.

Câmpia Română se deosebește de celelalte zone de câmpie din țară prin larga răspândire a două tipuri de relief:

- Relieful creat de tasarea sufozionară pe depozite loessoide, rezultând crovuri și padine. Frecvența maximă a crovurilor este înregistrată în câmpiile Bărăganului și Burnasului.
- Relieful eolian reprezentat prin dune, cu o largă răspândire în Câmpia Olteniei, dar și pe văile Ialomiței, Călmățuiului și Buzăului.

Dunele au fost formate din nisipul preluat de vânt din albiile majore ale Dunării și ale afluenților săi. Predomină dunele longitudinale, orientate în conformitate cu direcția vântului dominant.

Clima. Întinderea pe aproximativ 500 km are drept consecință manifestarea în cuprinsul ei atât a influențelor vestice și sud-vestice (Câmpia Olteniei) cât și a celor continentale estice (în jumătatea estică). Prin urmare, se observă cum temperaturile medii ale iernii sunt cu 1 - 2°C mai coborâte în partea estică a câmpiei, cum numărul zilelor de îngheț durează cu până la 20 de zile mai mult în est (100 – 110 de zile) decât în vest (90 de zile).

Câmpia Română se distinge prin valori ridicate ale temperaturii medii anuale, consecință atât a poziției sudice cât și a altitudinilor reduse.

Temperaturile medii anuale nu coboară nicăieri sub 9,5°C iar în extremitatea sudică se ridică chiar la 11,5°C. Extremitatea estică a câmpiei, aflată sub influențe continentale, se deosebește prin valori ridicate ale amplitudinilor medii și absolute, diurne și anuale, ale temperaturilor. Diferența dintre media termică a lunii celei mai calde (iulie 21 - 23°C) și a celei mai reci (ianuarie -2...-3°C) este de 24 - 26°C, cea mai ridicată valoare de pe tot cuprinsul țării.

Întregul Județ Olt aparține zonei climatice temperate, cu influențe mediteraneene datorită poziției sud - vestice. Poziția și caracterul depresionar al terenului pe care îl ocupă, în apropiere de curbura lanțului muntos carpato-balcanic, determină, în ansamblu, o climă mai caldă decât în partea centrală și nordică a țării, cu o medie anuală de 10-11.5°C.

Cantitatea de precipitații variază în funcție de altitudine dar și de pătrunderea maselor de aer estice sau vestice. În general, cantitatea medie de precipitații scade la nord-vest către sud-est, de la 600 – 700 mm (în câmpiile piemontane ale Piteștilor, Târgoviștei și Ploieștilor) la 500 – 600 mm, în partea central-vestică a câmpiei, și la 430 – 500 mm, în partea estică.

Uscăciunea caracteristică Câmpiei Române nu este doar o consecință a precipitațiilor reduse ci și a valorilor ridicate ale evapo-transpirației, care depășesc cu mult cantitatea de precipitații.

Evapo-transpirația potențială este estimată la 650 - 900 mm/an, motiv pentru care întreaga câmpie suferă de un deficit de umiditate, ceea ce a favorizat instalarea vegetației de stepă.

Vântul. Câmpia Română, unitate majoră de relief în care este sculptată lunca Oltului, prezintă o direcție dominantă vest-est dictată de circulația generală atmosferică, suprapusă celei locale, concordantă cu orientarea generală nord-sud a cursului Oltului. Aceeași orientare se regăsește și în regiunea de podiș, unde însă rugozitatea mai accentuată diversifică valorile frecvenței și vitezei vântului pe direcții.

Gradul valoric al vitezelor vântului, de regulă din aceeași direcție dominantă, crește de la sud (1-2m/s) spre sectorul central de luncă la contactul dintre câmpie și piemont (2-3m/s), scăzând din nou spre nord, pe măsura creșterii valorilor calmului atmosferic (la 1-2m/s) (fig. 5). Frecvența zilelor cu vânt tare ($\geq 16\text{m/s}$) este în general redusă, între 10 și 25 cazuri/an în sectorul central amintit și sub 10 cazuri în cel nordic și sudic, în concordanță cu producerea vitezelor maxime mai mici în general de 30m/s.

Fenomenele atmosferice periculoase specifice arealului sunt genetic în strânsă legătură cu prezența luciilor de apă, dar și cu valoarea de 0°C a punctului său de îngheț/de topire, lesne de atins/depășit la latitudinile medii din jur de 45° la care se află situată Valea Oltului Inferior.

În condițiile unei dinamici atmosferice prielnice se produc dominant hidrometeori (în a căror componență intră apa), însoțiți de regulă de fotometeori și electrometeori (fenomenele orajoase-keraunice). Hidrometeorii specifici sunt *ceața*, a cărei frecvență anuală depășește 60-80 cazuri/an, apoi *grindina*, mai frecventă în sectoarele topoclimatice de câmpie sub acțiunea termo-convecției mai frecvente și intense, *bruma* (între 70 și 90 zile/an) și *poleiul* (15-20 zile/an).

Hidrografia. Rețeaua hidrografică este constituită, în principal, de râuri alohtone, precum Dunărea și afluenții săi carpați – Jiu, Olt, Argeș, Dâmbovița, Ialomița, Prahova, Buzău, Putna, Siret. Alte râuri își au izvoarele în zonele deluroase învecinate (Podișul Getic, Subcarpați, Podișul Moldovei) însă au debite mai mici. Printre aceste râuri se numără Vedea, Cotmeana, Neajlov, Sărata.

Câmpia Română se distinge printr-un număr ridicat de lacuri. Dintre lacurile naturale cele mai răspândite sunt:

Limanele fluviale, formate pe văile afluate, barate de aportul aluvial mai puternic al râului principal. Este cazul lacurilor: Snagov și Căldărușani (pe Ialomița).

Lacurile de luncă, mai ales în lunca Dunării. Aceste lacuri au fost în mare parte drenate pentru extinderea terenurilor agricole. Exemple: Bistrețu (jud. Dolj).

Lacurile de crov, formate pe câmpurile interfluviale, cu strat loessic. Sunt prezente în Câmpia Bărăganului și Câmpia Brăilei. Exemple: Amara, Fundata (în Câmpia Bărăganului), Movila Miresei, Ianca, Lacul Sărat (în Câmpia Brăilei).

Lacurile artificiale au fost amenajate în scopuri diferite: pentru hidrocentrale (Porțile de Fier II pe Dunăre, Ipotești, Drăgănești, Frunzaru, Izbiceni pe Olt), agro-piscicol (iazurile de la Mostiștea), de agrement (Herăstrău, Floreasca, Fundeni, Tei).

Subdiviziuni ale Câmpiei Române. În funcție de modul de formare, în Câmpia Română, pot fi identificate trei tipuri de câmpii:

1. Câmpia piemontană, reprezentată de Câmpia Piteștilor, Târgoviștei și Ploieștilor, s-a format la contactul cu unitățile mai înalte (în acest caz Subcarpații și Podișul Getic) pe baza materialului transportat de râurile originare din Carpați și Subcarpați. Astfel s-au format vaste conuri de dejecție, care în timp s-au unit, și în componența cărora găsim materiale cu textură grosieră (nisipuri și pietrișuri) acoperite de depozite loessoide. Altitudinea acestor câmpii depășește 300 m, ajungând până la 350 m în nord-vestul Câmpiei Târgoviștei.
2. Câmpia de subsidență (de divagare), reprezentată de Câmpia Titu - Sărata, Câmpia Gherghiței, Câmpia Buzăului și Siretului Inferior, se desfășoară spre interiorul Câmpiei Române, ca o fâșie paralelă cu câmpia piemontană. Câmpia de subsidență se suprapune ariei de maximă coborâre, în cuaternar din întreaga Depresiune Precarpatică. Altitudinea acestor câmpii este mult mai redusă, atingându-se un maxim de 150 m în Câmpia Titu-Sărata și un minimum de 4 m în Câmpia Siretului Inferior.
3. Câmpia tabulară – Câmpia Blahniței, Câmpia Băileștilor, **Câmpia Romanaților**, Câmpia Găvanu-Burdea, Câmpia Boianului, Câmpia Burnasului, Câmpia Vlăsiei, Câmpia Mostiștei, Câmpia Bărăganului, Câmpia Hagienilor, Câmpia Brăilei, Câmpia Tecuciului - ocupă cea mai mare parte a Câmpiei Române. Trăsătura de bază a câmpiei tabulare constă în dezvoltarea maximă a câmpurilor interfluviale deosebit de largi și netede tapitate cu o cuvertură groasă de loess care acoperă depozitele fluvio-lacustre pleistocene. Prin tasarea loessului au rezultat crovuri și padine care adăpostesc lacuri cu apă sărată (Lacul Amara, Lacul Sărata etc.).

Câmpia Romanaților (Caracalului).

Câmpia Caracalului, situată în dreapta Oltului, se întinde de la limita de vest a județului până la Dunăre și se caracterizează printr-o fragmentare mai accentuată în nord, creată de văile Tesluiului și Oltețului, și prin o serie de văi seci și paralele în sud, care imprimă reliefului un aspect larg vălurit în care se întâlnesc frecvent gorgane și mici ochiuri de apă ale iazurilor.

Relieful teritoriului comunei Brâncoveni. Comuna Brâncoveni face parte din extremitatea nord – estică a Câmpiei Olteniei, la limită cu Podișul Getic. Podul terasei Oltului este fragmentat de văi largi cu pante domoale – foste cursuri de ape captate de râul Olt. Fruntea terasei este fragmentată, viroage săpate de șiroaiele apelor formând mari deschideri (Vadul Codrii, Bulacu, Rusca).

Lunca Oltului este netedă, fragmentată de văi de mică adâncime, foste cursuri de ape: Belciug, Valea Dujilor, Balta Gaterului. Altele au devenit mici scurgeri de apă: Canal (Hârlău), Oltișorul Sec (Dumitru Negri), Mamina, Gârle. Din loc în loc apar grinduri, cele mai întinse fiind cele pe care se află satele Ociogi și Mărgheni, înconjurate de Valea Oltișor și Gârle.

Resursele minerale

Materiale de construcție: pietriș și nisip în prundul Oltului, la Ociogi și Mărgheni, pietriș în podul terasei a III-a, la Brâncoveni iar la Văleni, argilă galbenă pentru cărămizi.

Date climatice

Clima este unul din principalii factori care contribuie la realizarea peisajului geografic. Comuna Brâncoveni are un climat temporar – continental, caracterizat printr-o interferență a curenților de aer din partea de est a Câmpiei Române, cu cei caracteristici părții de vest a acesteia. Aerul oceanic din vest este aridizat de aerul continental din est (Crivatul) iar vara aerul tropical din sud-vest și sud condiționează o vreme deosebit de călduroasă și secetoasă.

Temperatura aerului este o mărime variabilă în timp, datorită factorilor care determină încălzirea și răcirea suprafeței terestre, a neomogenității și a repartiției radiației solare. Variația acestui element meteorologic este periodică (diurnă și anuală) și accidentală. Verile au o temperatură medie de 21-23 grade Celsius, iar 40 de zile din totalul de 100-110 sunt cu temperaturi foarte ridicate, peste 30 de grade, uneori depășind chiar și 40 de grade. Lipsa vegetației forestiere este de natură să amplifice contrastele de temperatură, 100 de zile pe an sunt cu îngheț din care cca 20, nopțile sunt geroase. Umiditatea relativă a aerului este de 74%.

Apele de suprafață

Pe teritoriul comunei sunt ape cu curgere permanentă (Oltul) cu scurgere temporară (toate văile torențiale și de șiroire) și semipermanente (Mamina).

Oltul reprezintă un arbore hidrologic în România. Are bazinul hidrologic 24 – 300 km², lungimea lui fiind de 699 km cu debit de 117 mc/sec la podul Slatina. În prezent este îndiguit și amenajat ca lac de acumulare pentru hidrocentrala de la Ipotești.

Râul Olt este unul dintre cele mai mari și mai importante râuri din țară. Pe cursul său au fost amenajate peste 20 de lacuri de acumulare și colectează aproximativ 80 de afluenți, fapt care îi asigură o suprafață a bazinului de 24.050 kmp.

Despre râul Olt s-au țesut numeroase povești și legende, dar ceea ce este cert este că numele său provine din limba latină.

Oltișorul un braț vechi al Oltului, vine dinspre vest-nord (Piatra), ocolește satele Ociogi și Mărgheni pe la vest, în prezent fiind canalizat în linie dreaptă. În dreptul satului Ociogi, din fosta Vâltoare, cum era denumit Oltișorul a mai rămas un lac ce se continua spre vii pe lungimea de 1km.

În Oltișor se scurge un firicel de apă numit **Oltișorul sec**, vizibil la vadul Dumitru Negrii. El adună apele izvoarelor, din fruntea de est a terasei precum și apele din heleșteiele lui Marian.

Hîrlău (canalul) adună apele din lacul Stanciu și din izvorul terasei. Legenda spune că lacul a apărut prin devierea Oltișorului, din porunca lui Matei Basarab care dorea să-și apere domeniul feudal de la Brâncoveni.

Paleocursuri, văi vechi, seci cândva, pârâuri permanente captate de Olt: Valea Brancului, Vadu Codrii, Belciug, Valea Dujilor, Garla, Balta Gaterului.

Solurile

Ca și vegetația și fauna din comuna Brâncoveni demonstrează că această localitatea se găsește în zona de contact din Podișul getic și Câmpia Română. Fâșiile de cernoziom levigate pe loess din solele: Dial, Bletu, Negreanu, Halta, solurile brun-roșcate din punctul Tuteanca, și solurile aluvionare de la Bungea, Salcia Badei, Obste, Soreata, Garleanca; presărate cu soluri nisipoase (odaia lui Soreata, Artistea) și chiar sărăturoase (Braniștea) au favorizat o vegetație diversificată.

Economie

Profilul economic al zonei este predominant agricol, culturile predominante fiind cerealele, la care se adaugă tot mai mult, în ultimii ani, plantele tehnice, legumele și zootehnia. Mica industrie, comerțul, transporturile, completează tabloul economic al comunei. Viabilitatea comunei în viitor va depinde, în bună măsură, de crearea unor unități economice locale sau în zonă, care să permită o stabilizare a populației tinere.

Agricultura

Activitățile economice sunt rezultatul interacțiunilor istorice dintre locuitori și spațiul geografic în care trăiesc, iar așezările, prin dimensiunea și profilul lor economic, reflectă potențialul pe care îl deține spațiul lor adiacent.

După funcția lor, ca mai toate așezările rurale din zonă, este o zonă agricolă, din subtipul cerealier, cu o legumicultură în creștere. În comuna Brâncoveni se practică pe scară largă agricultura de subzistență.

Un inconvenient al agriculturii eficiente îl reprezintă fragmentarea proprietății și greutatea cu care se realizează cooperarea între asociațiile de proprietari care sunt constituite la dimensiuni care nu sunt în măsură să mărească eficiența și productivitatea.

Producția și productivitatea evaluează ceea ce s-a produs în sectorul primar și pe baza lor se poate diagnostica poziția și direcția acestui sector economic, marcat de numeroase transformări în perioada contemporană.

Fărâmițarea terenurilor agricole a afectat foarte mult productivitatea terenurilor. Impulsionarea prin oferirea unui sprijin financiar sau consultativ asociațiilor de proprietari ar putea crea premisele reconfigurării fondului funciar și exploatarea profitabilă a resurselor.

Totodată apariția unor unități de producție competitive ar spori numărul angajaților din sectorul primar de activitate și situația locurilor de muncă din spațiul rural s-ar îmbunătăți.

Principalele produse sunt: grâu, secară, orz, orzoaică, porumb, sfeclă de zahăr, cartofi, struguri, in, cânepă, soia, rapiță.

Activitățile economice desfășurate pe teritoriul comunei s-au axat pe ocupațiile tradiționale ale locuitorilor adică: cultivarea cerealelor, legumelor, furajelor leguminoase, morărit și panificație.

În același timp, în gospodăriile individuale ale sătenilor, pe lângă păsări și porci, se cresc mult caprele care sunt puțin pretențioase la hrană.

În perioada imediat următoare desființării CAP-urilor, grâul și porumbul tind să devină culturi exclusive, crește din nou suprafața viticolă, aspecte care au început să se mai nuanțeze în ultimul timp (se mărește suprafața ocupată cu floarea soarelui și rapiță, mult solicitate pe piață, în detrimentul porumbului, care cere eforturi mai mari de îngrijire a culturii). Totodată, crește și numărul animalelor din gospodăriile individuale.

Și zootehnia este bine reprezentată de sectoarele de creșterea a bovinelor, porcinelor, ovinelor, caprinelor și păsărilor pentru carne și ouă. În ceea ce privește desfacerea produselor agricole și a celor animale, acestea se vând individual după cum urmează: laptele de vacă este predat la punctele de colectare sătești, laptele de oaie este transformat de către crescători în brânză și vândut individual pe la târgurile din zonă, tineretul bovin este predat tot individual fie la abatoare, fie direct de acasă comercianților de ocazie. Aceeași situație se întâlnește și în cazul produselor agricole.

Principalele meșteșuguri și servicii ca resursă pentru comunitate sunt:

⇒ Meșteșuguri:

- croitorie
- tâmplărie
- artizanat (cusături populare)

⇒ Servicii :

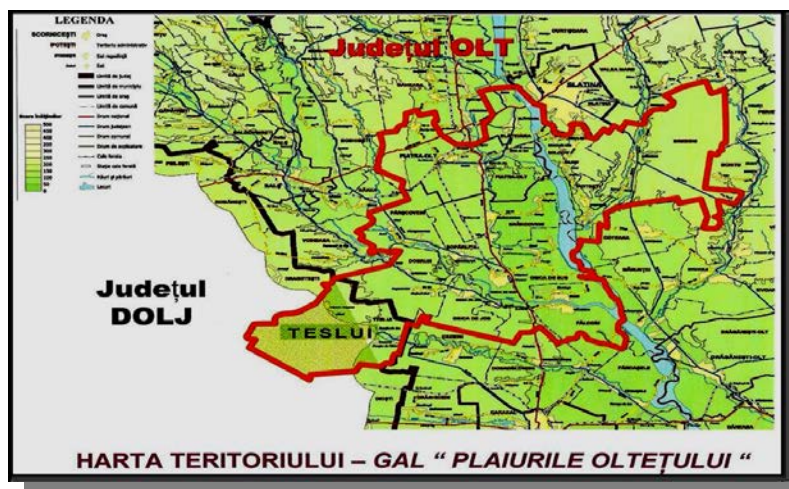
- turnarea aluminiului.

Comerțul se realizează, în primul rând, prin magazine cu mărfuri generale, unele având o gamă mai largă de produse (centre de distribuție a buteliilor de aragaz, de materiale de construcție, etc.). Firma SC Frații Roșca SRL produce și comercializează produse în domeniile panificație, morărit, patiserie.

Grupul de Acțiune Local "PLAIURILE OLTEȚULUI"

Comuna Brâncoveni este parte componentă a Grupului de Acțiune Local "PLAIURILE OLTEȚULUI". Teritoriul acoperit de **GAL "PLAIURILE OLTEȚULUI"** se încadrează în limita a 13 unități administrativ-teritoriale, incluzând, din punct de vedere al organizării administrative, 12 unități din județul Olt: orașul Piatra Olt și comunele: **Brâncoveni**, Brebeni, Dobrun, Fălcoiu, Ipotești, Milcov, Osica de Sus, Osica de Jos, Pârșcoveni, Slătioara, Șopârlița și 1 unitate situată în județul Dolj: Teslui. Teritoriul GAL „PLAIURILE OLTEȚULUI” este situat în centrul județului Olt, de o parte și alta a Oltului, în Câmpia Română, parte integrantă a Câmpiei Olteniei. Ca și suprafață, localitățile din județul Olt acoperă 86,90% din suprafața totală a GAL-ului, în timp ce localitatea din județul Dolj reprezintă 13,13% din suprafața totală a GAL-ului.

Principalele drumuri care străbat teritoriul sunt: de la est la vest teritoriul este DN65 (E574) și de la nord la sud DN64.

Protecția mediului

Fiind așezări rurale, mediul geografic al acestora este, în general, curat și sănătos. Cu toate acestea, există momente și spații în care lucrurile, din acest punct de vedere, sunt ceva mai nuanțate.

O problemă deosebită, este aceea a depozitării gunoaielor. Dacă în trecut, acestea erau transportate aproape exclusiv pe terenurile cetățenilor, fiind biodegradabile, în prezent există numeroase produse aruncate împreună cu gunoiul de grajd, cum ar fi: bucăți de cauciuc, sticlă, textile, plastic.

Acestea ocupă mormane întregi de-a lungul zonelor de la periferia localităților, în general, de-a lungul canalelor de irigații dezafectate. S-a ajuns în unele situații chiar la invadarea. Pentru locuitorii din aceste zone și pentru trecători, emanațiile urât mirositoare și chiar pericolele de răspândire a unor infecții, reprezintă probleme deosebite, mai ales că aici sunt aruncate inclusiv animale moarte, adesea din cauza unor boli. Tot odată, în apropierea acestor spații virane, pânza freatică este contaminată, devenind dulceagă și, în consecință, nepotabilă.

O altă sursă de poluare o reprezintă praful care, în perioadele mai secetoase, îndeosebi vara, la trecerea vehiculelor este transportat în gospodăriile localnicilor, chiar în case, reprezentând un element resimțit cu multă acuitate. Tot vara, mai rar, fumul produs de arderea miriștilor este adus de vânt până în sat, constituind un element de disconfort pentru cetățeni.

Majoritatea acestor forme de poluare sunt produse de localnici, care își pot revizui comportamentul prin mijloace specifice de educație, control, amenzi.

Problema prafului, împreună cu a noroiului, produs în perioadele ploioase sau de topire a zăpezilor, poate fi rezolvată prin modernizarea drumurilor.

Educație

• Infrastructura educațională

Pe raza localității Rusănești, infrastructura educațională se prezintă astfel:

I. Școli:

- **Școala Gimnazială "Voievod Brâncoveanu"**, situată în satul Brâncoveni;

- **Școala Primară „Matei Basarab”**, situată în satul Mărgheni; procesul de învățământ nu se mai desfășoară în cadrul acestei școli, în incinta școlii funcționând doar 2 clase preșcolare.

II. Grădinițe:

- **Grădinița cu Program Normal Brâncoveni**, situată în satul Brâncoveni;
- **Grădinița cu Program Normal „Domnița Bălașa”**, situată în satul Văleni.

În anul școlar 2014-2015, la nivelul comunei Brâncoveni sunt instituționalizați 181 elevi (urmează cursurile educaționale în cele 9 săli de clasă) și 84 preșcolari (urmează cursurile educaționale în cele 5 săli de clasă).

Infrastructura

Principala artera rutieră care străbate comuna Brâncoveni este drumul național DN64. Alte drumuri din comună sunt:

- drumul comunal DC80, care pornește din satul Brâncoveni de la DN64 și merge în satele Ociogi și Mărgheni; are o lungime de 6,65 km;
- drumul comunal DC80A, care pornește din satul Mărgheni și ajunge în DC 89 în comuna Milcov cu o lungime de 10 km.

Rețeaua de străzi rurale (principale și secundare) este parțial asfaltată, dar cea mai mare parte este balastată.

În general, comuna Brâncoveni prezintă o distribuție restrânsă, dar echilibrată a rețelei de drumuri (DC80 și DC80A) și a străzilor rurale, facilitând astfel transportul populației spre rețeaua drumurilor naționale, județene și spre localitățile învecinate.

Cultură și culte

Obiective turistice:

- **Mănăstirea Brâncoveni - monument istoric**

Mănăstirea Brâncoveni a fost ridicată în secolul al XVI-lea, având prima atestare documentară între anii 1582 - 1583. Între anii 1634 - 1640, mănăstirea a fost refăcută și fortificată de Matei Basarab, iar în 1699 de către Constantin Brâncoveanu.

Mănăstirea Brâncoveni este situată la 20 de km sud-vest de Slatina și la 6 km de halta Pârșcoveni, în satul Brâncoveni. Boierii din familia Brâncoveanu construiesc în secolul al XVI-lea ca loc de refugiu ansamblul arhitectural Brâncoveni. În prezent, este mănăstire de maici cu hramul "Adormirea Maicii Domnului". Bolnița are hramurile "Izvorul Tămăduirii" și "Sf. Arhangheli Mihail și Gavriil".

În 1570, jupânița Calea, bunica după tată a lui Matei Basarab, construiește aici o bisericuță din lemn la care slujeau călugării.

Anul 1491 pare a fi după unele surse prima atestare a Mănăstirii Brâncoveni. Pisania bisericii din incintă spune că *"fost-au de moșii lui Matei Basarab Voievod și al Predii Vel Voinic făcută o mare biserică"*, ceea ce dovedește existența anterioară a mănăstirii. O dovadă în acest sens o constituie documentul din 1582 emis de Mihnea Turcitul, care întărește mănăstirii daniile făcute *"mai înainte vreme de jupânița Calea"*.

În 1628, cutremurul afectează serios construcțiile sfintei mănăstiri pe care boierii locului le refac la 1631 – 1632 (chiliile și clopotnița).

Începând cu anul 1634, Matei Basarab întreprinde lucrări de mare amploare pentru refacerea și transformarea ansamblului arhitectural prevăzut cu un ingenios sistem de fortificații, în scopul asigurării unui bastion de apărare în cazul unor operațiuni militare. Din vremea lui Matei Basarab se păstrează turnul-clopotniță, spațioasele pivnițe boltite, precum și zidul de apărare prevăzut cu creneluri. Tot el va ctitori, un an mai târziu, și biserica-bolniță.

În anul 1699, la moartea mamei sale, Constantin Brâncoveanu a decis refacerea în întregime a mănăstirii. Prima operațiune a constat în a ridica o nouă biserică mult mai mare în incintă care să cuprindă și mormintele părinților săi. Lucrarea a început în 1699, după ce s-au demolat chiliile dinspre sud, construindu-se biserica și catul stăreției și s-a sfârșit la 1704 prin zugrăvirea noului lăcaș mult mai impozant decât cel vechi. Pentru că mănăstirea nu putea rămâne fără ziduri pe latura de sud, s-au refăcut chiliile cu fața spre interior și cu zidărie masivă cu foișor de apărare spre exterior. Pietrăria (ancadramentele de uși și ferestre) a fost lucrată de un meșter italian, Pesena Levino.

Biserica mare în stil brâncovenesc fost construită în formă de cruce, compartimentată în trei părți: altar, naos și pronaos. Pridvorul este deschis, susținut de opt coloane din piatră, dispuse în centru.

Catapeteasma este cea originală, din lemn, cu o sculptură bogat ornamentată, aurită; are o turlă pe naos, iar ușile sunt masive, din lemn de stejar sculptat, cu o compoziție compartimentată și cu un modelaj bogat. Pictura bisericii datează din 1837, lucrată de autori necunoscuți. În pronaos sunt înmormântați tatăl lui Constantin Brâncoveanu, mama și bunicul lui.

Primul ctitor fiind Jupârita Calea, bunica lui Matei Basarab este înmormântată în pridvor, pe partea dreaptă.

Pentru a nu se pierde amintirea mai veche a lui Matei Basarab, Brâncoveanu a zidit din temelie în afara incintei o bolniță (1700–1702), care păstrează portretele originale ale ctitorilor și ale lui Matei Basarab. Este construită în plan triconic. Pictura în frescă din bolniță este de o deosebită valoare artistică și documentară. Din păcate, autorii nu sunt cunoscuți.

Mănăstirea Brâncoveni, înfrumusețată și refăcută, începând de la 1705 va fi un important centru al civilizației medievale românești.

Viața monahală a fost susținută de călugări până în 1867, aceștia părăsind-o după moartea preotului Radu Șapcă, la puțini ani după secularizarea averilor mănăstirești. În 1940, au venit câteva maici care, ca urmare a Decretului 410/1959 al lui Gheorghiu-Dej, a trebuit să părăsească locul. Din 1960 până în 1985 a fost cămin de bătrâni. În 1985, au venit câteva maici care, în anii ce-au urmat, au avut mult de lucru cu renovarea mănăstirii. Până la revoluția din 1989, mănăstirea ajunsese la patruzeci de maici, ca în toamna lui 1994 să aibă șaizeci. Acum, în mănăstire există un atelier de pictură pe sticlă a icoanelor, un muzeu în care sunt păstrate coloanele de la mănăstirea Văcărești.

În muzeu sunt mai multe icoane din secolul al XVIII-lea. De asemenea, se păstrează pietrele funerare ale lui Ghica Vodă, aduse de la biserica Sf. Pantelimon și alte două ale lui Barbu Văcărescu și ale postelnicului Dumitrașcu, aduse de la biserica Sfântul Spiridon.

Mănăstirea Brâncoveni a cunoscut o susținută activitate de restaurare din 1985 cu ajutorul organismelor de stat competente, iar în 1998–1999 s-a construit muzeul mănăstirii cu un bogat inventar specific care completează Lapidariul existent mai demult.

- **Biserica „Sfântul Nicolae” - monument istoric**

Biserica parohială cu hramul „Sf. Ierarh Nicolae”, amplasată în partea de nord a satului Brâncoveni, comuna Brâncoveni, lângă locul unde pe vremuri se afla palatul lui Matei Basarab, este posibil să fi fost cuprinsă în incinta acestui palat, având în

vedere zidurile exterioare de împrejmuire care încă se mai păstrează și astăzi (parțial), cu o înălțime de aproximativ 2 metri.

Biserica este construită din cărămidă în anul 1635, avându-l ca ctitor pe Matei Basarab, domn al Munteniei și soția sa, doamna Elina, după cum reiese din inscripția veche de la intrarea în biserică. Cimitirul din jurul bisericii datează din vremea lui Constantin Brâncoveanu, dovada fiind crucea italianului Giorgio Pessena Levino, mare meșter pietrar al vremii care a murit de ciumă și este înmormântat în acest cimitir.

Biserica a suferit reparații în urma cutremurului din 1838, iar în anul 1876, a fost distrusă de un incendiu provocat de fulger care a căzut asupra lăcașului. Biserica a fost părăsită până în 1881, când au început lucrările de refacere, finalizate în 1883.

Pe zidul din pridvor este o pisanie care menționează: „Aceasta sfântă și dumnezeiască biserică este zidită din temelie de fericii ctitori, Matei Basarab și Doamna Elina, și reparată de trei ori, după cum se arată în a doua inscripție”.

În cea de-a treia inscripție, se precizează că biserică a fost distrusă în 1972 de un vânt puternic, rămânând numai zidurile, fiind reparată de Direcția Monumente Istorice între anii 1980-1985. Biserica a intrat într-un amplu proces de reparații, inclusiv refacerea picturii în frescă.

- **Biserica Sfântul Gheorghe - monument istoric**

Biserica parohială cu hramul „Sfântul Gheorghe”, din satul Mărgheni, datează din anii 1866-1868 și este ctitoria lui Ionescu Gheorghe. Potrivit unor documente, construcția a fost realizată cu cheltuiala lui Ionescu Gheorghe și cu ajutorul enoriașilor. Din pisanie regăsită în interiorul bisericii, reiese că zidirea din temelie s-a realizat în anul 1864. În anii 1906, 1924 și 1946, s-au făcut reparații. Bolta altarului și catapeteasma au fost refăcute în anul 1952. Restaurarea picturii începută în anul 1994 a fost terminată un an mai târziu.

Evenimente locale:

- **Izvorul Tămăduirii, prima vineri după Sfintele Paști**

Legenda izvorului plin de har vine din vechime, din vremea marelui domnitor Matei Basarab, care s-a lecut de rănilor de la mâini și picioare din urma războiului purtat pe 18 mai 1653, cu rivalul său, Vasile Lupu.

Văzând minunea petrecută în “pădurea de sub coama dealului”, Matei Vodă i-a poruncit lui Duna Pietrarul, prietenul său bun (de aici și toponimul local al drumului către mănăstire “Drumul lui Duna”) să facă o bisericuță de lemn, unde a așezat și un călugăr. În ziua de “Sfânta Vineri” după Paste, mii de pelerini trec pragul Mănăstirii, să se bucure de minunea izvorului. Oamenii cred că e un loc binecuvântat, că izvorul de aici are puteri tămăduitoare și până seara târziu, oamenii participă la sărbătoarea tradițională a “Izvorului Tămăduirii”.

- **"Încuratul cailor de Sântoader" (23 martie)**

Sărbătoarea devenită simbol al comunei Brâncoveni are drept scop păstrarea obiceiurilor tradiționale de Sfântul Toader, dar, totodată, urmărește promovarea în contextul modern actual al culturii populare din localitate. Programul din fiecare an a constat în renumitul concurs cu premii pentru viteză cai, tradiționala paradă a cailor prin comună, premiarea celui mai frumos cal, spectacolul de muzică și dansuri populare.

Pe străzile din localitatea olteană are loc în fiecare an loc o paradă a cailor, călăreții participanți, care se vor înscrie la concurs încă de la primele ore ale dimineții, purtând obligatoriu costume populare tradiționale.

Se păstrează și obiceiul cu iarba mare de sub pod, să treacă caii peste ea. Iarba mare de sub un pod peste care nu a trecut calul, spun bătrânii că nu are efect. Oamenii păstrează acest obicei, bătrânii îndeosebi. Păstrează în șirag, pe ață, iarba mare, după ce s-au spălat seara cu ea o păstrează în casă, undeva unde este icoană sau într-un loc în care copiilor le sunt făcute descântece pentru a fi feriți de necazuri și boli.

Ansamblul folcloric „Mugurașii Brâncovenilor”

Ansamblul folcloric „Mugurașii Brâncovenilor” are în repertoriu jocuri și dansuri specifice care sunt jucate la hora satului, nunți, botezuri.

Sub atenta îndrumare a coregrafului Daniela Mandroc și a instructorului Valentin Rogojinaru, precum și cu susținerea directorului căminului, Andrei Petre, membrii ansamblului au reprezentat județul Olt la numeroase competiții și festivaluri, cum ar fi Festivalul Internațional de Muzică Populară „Mugurelul”, desfășurat la Dorohoi, județul Botoșani, 2014, unde a obținut premiul I la categoria ansambluri folclorice de dansuri populare.

Un alt succes al ansamblului, demn de a fi menționat, este locul I la categoria “Ansambluri folclorice”, iar călușarii locul I la categoria “Cete de călușari”, în cadrul Concursului National al Copiilor “Calusul Romanesc”, desfășurat la Slatina, județul Olt, 2014.

Monumentul eroilor din Brâncoveni

Monumentul eroilor din Brâncoveni este așezat în curtea primăriei cu fața spre sud, cu o înălțime de aproximativ 5 metri, pe un pedestal cu 4 trepte. Pe a doua treaptă, la cele patru colțuri, are fixat din ciment patru stâlpile în formă de proiectile de culoare bleumarin. La fața dinspre est cât și la cea dinspre vest, între proiectile, are doi stâlpile terminați cu suporturi pentru flori. Monumentul are în vârf un vultur. În partea din față, sub vultur, are sculptată o femeie cu drapelul în mână, simbolizând România. Dedesubt se află un dorobanț cu cască iar și mai jos un basorelief

reprezentând mai mulți dorobanți ce pornesc la atac.

Jos, pe prima treaptă a pedestalului este o cască pe două puști și într-o parte și alta un pistol și o grenadă. Acestea au o culoare bleumarin, iar culoarea generală a monumentului este albă. Monumentul a fost ridicat prin contribuția femeilor văduve de război din comună și a fost inaugurat în 1933 . Pe partea din față sub vultur stă scris: „Eroilor morți în războiul 1916-1918.

Turismul este o componentă economică cu mari valențe pentru viitor, inclusiv pentru o comună din zona de câmpie, care, în aparență, are un potențial redus. În prezent se practică o formă rudimentară de turism, legată de pescuit și baie, în apele bălții, manifestări ocazionate de bălciurile din comună, ori alte ocazii în care fiii comunei revin pentru a-și petrece timpul împreună cu familia, mai ales când aceasta capătă un caracter de masă (în unele week-end-uri, în timpul concediilor de vară, la Paști sau Crăciun sau Anul Nou).

Obiceiuri de peste an

Cele mai bogate obiceiuri legate de viața socială sunt cele legate de perioada de iarnă, când oamenii sunt mai liberi.

Sărbătorile de iarnă încep de la 24 decembrie cu ajunul Crăciunului, se continuă cu Anul Nou și se termină după Bobotează, pe 7 ianuarie.

În aceste zile pe la casele oamenilor merg cete de colindători, formate din copii sau flăcăi, care le urează pentru noul an. De obicei, cu colindul se merge în ajunul și dimineața Crăciunului, în noaptea de Sf. Ștefan, în noaptea de Anul Nou (Sf. Vasile) și în noaptea de Sf. Ion.

Săptămâna dinaintea Crăciunului preoții merg din casă în casă cu Crăciunul. În cele trei zile ale Crăciunului, se obișnuiește ca flăcăii să joace pe la casele oamenilor, sub formă de teatru popular, Steaua.

Steaua are un caracter religios, legat de împrejurările nașterii lui Hristos. Copiii se deghizau în Irod, ciobani, magi și alte personaje, care reprezentau apariția Mântuitorului pe pământ.

În preziua Anului Nou, copii merg cu sorcova.

Anul Nou se sărbătorește chiar și acum trei zile. Copiii mici până la șase ani sunt duși la moașă pentru a fi dați la grindă. Pe o masă mică, se așează un fier, iar copilul pe cap cu un colac, special făcut pentru această ocazie, în care se înfig monede și pe care se pune cadoul pentru copil, apoi acesta este ridicat de trei ori, în semn să crească mare, sănătos și puternic.

În aceste zile, tinerii merg cu Plugușorul pe la casele oamenilor. În general, Plugușorul este un obicei agrar, în care urarea în versuri cuprinde desfășurarea muncilor agricole, începând cu aratul și semănatul, și încheind cu prepararea pâinii.

Colindătorii, îmbrăcați în costume populare, aduc cu ei un plug, tras de boi împodobiți cu panglici. La sfârșitul urării, ei trag o brazdă de plug, ca semn al rodniciei pământului în anul viitor.

Între Anul Nou și Bobotează, preoții umblă prin sat cu botezul. În ziua de Bobotează, lumea merge la biserică cu vase pline cu apa pentru a fi citite de preot. Acasă pun din această apă într-o sticlă, pe care de obicei o agață sub icoană, fiind schimbată abia anul viitor. A doua zi, la Sf. Ion, flăcăii mergeau cu „Iordanul” din casă în casă și botează cu busuiocul, gazdele. Tot acum părinții își pun copii să boteze păsările și animalele pentru ca acestea să nu se îmbolnăvească.

Sărbătorile de primăvară și de vară sunt prilejuri de manifestare colectivă de a trăi, de întâmpinare a naturii ce învie. Ele sunt legate în general de sărbătorile religioase (de Sf. Toader, Joimari).

În vinerea Paștelui se vopsesc ouăle, o frumusețe deosebită prezentând ouăle „încondeiete”, adică cele pictate cu diferite figuri.

De Sf. Gheorghe se pun ramuri de salcie la porți, iar fetele și băieții se dădeau în scârcium (scrânciob).

Vara, când este secetă, se jucau paparudele ca să plouă, și tot vara de o deosebită importanță este sărbătoarea Sf. Ilie, când în localitate are loc bâlciul anual, un prilej de sărbătoare.

O altă sărbătoare, dar legată de anumite ocupații, este 25 octombrie, la Sf. Dumitru, când se sărbătorește „ziua ciobanilor” când aceștia se întorc cu oile de la pășune, pregătindu-se pentru iernat.

Serviciul de voluntariat pentru situații de urgență

Serviciul public voluntar pentru situații de urgență al comunei Brâncoveni are în componența sa 32 de voluntari și este dotat cu materiale și echipamente de protecție și mijloace tehnice, asigurând continuitate non-stop.

Mănăstirea Brâncoveni

Puncte tari	Puncte slabe	Oportunități	Amenințări	STRUCTURA SOCIO-DEMOGRAFICĂ A POPULAȚIEI COMUNEI
1) Distribuție relativ echilibrată pe sexe a populației comunei 2) Omogenitate relativă a populației în ceea ce privește componența etnică. 3) Nu există diferențe majore între tendințele ocupaționale pentru bărbați și femei 4) Localizare în apropierea orașelor Slatina, Pitești, Râmnicu Vâlcea și Craiova, ceea ce facilitează accesul la marile piețe de desfacere 5) Existența la nivel local a micilor meseriași autorizați în lucrări de zidărie, comerț, croitorie, meșteșugari de tradiție 6) Forță de muncă disponibilă și accesibilă la costuri relativ reduse 7) Interes manifestat de cetățeni pentru cursuri de formare profesională 8) Lipsa disparităților în privința accesului la educație între femei și bărbați	1) Descreștere naturală a populației 2) Scăderea continuă a natalității, dublată de exodul populației tinere spre diverse orașe din zonă sau mai depărtate 3) Insuficienta corelare a ofertei profesionale cu piața muncii 4) Corelare slabă între piața muncii și sistemul de învățământ 5) Orientare și consiliere profesională/ vocațională inefficientă 6) Populație școlară în scădere 7) Pondere relativ ridicată a populației ocupate în agricultură și o rentabilitate scăzută a activităților agricole datorată fărâmițării terenurilor, unităților productive mici, mecanizării reduse 8) Pondere ridicată a populației ocupate în agricultura de subzistență 9) Slaba inserție pe piața muncii a populației tinere din mediul rural 10) Sărăcia afectează posibilitățile de acces la sănătate și educație 11) Insuficiența serviciilor sociale primare la nivelul comunei 12) Nivel scăzut de educație și formare profesională al populației ocupate în agricultură 13) Piața forței de muncă rurale concentrată 14) Munca „la negru” – fenomen foarte larg răspândit	1) Dezvoltarea sectorului serviciilor în mediul rural ca urmare a finanțărilor europene nerambursabile va oferi oportunități pentru crearea de noi locuri de muncă. 2) Apropierea de mediul urban 3) Fonduri relativ mari alocate de către UE pentru dezvoltarea resurselor umane și serviciilor sociale 4) Fonduri alocate de UE pentru corelarea ofertei de învățământ cu piața muncii	1) Migrarea masivă a tineretului, atât pentru școlarizare/specializare, cât și a populației tinere active 2) Neimplicarea oamenilor în procesul de dezvoltare a propriilor teritorii, urmată de nevalorificarea patrimoniului rural 3) Migrarea populației active ocupate, înalt calificată către alte țări cu potențial; 4) Creșterea decalajului educațional între mediul urban și cel rural 5) Salarii mici în sectorul bugetar, având ca efect criza pregătirii în domeniul învățământului preuniversitar, respectiv insuficiența personalului medical și din educație la sate. 6) Pecarizarea/subevaluarea forței de muncă autohtone pe piața europeană a muncii	

Puncte tari	Puncte slabe	Oportunități	Amenințări	ASEZAREA COMUNEI BRÂNCOVENI
1) Zonă cu potențial agricol semnificativ 2) Zonă cu potențial zootehnic important 3) Condiții climatice optime pentru practicarea agriculturii 4) Resursele naturale – pășuni, fondul funciar agricol, distribuite într-un spațiu geografic compact bine conectat la mediul extern prin rețeaua rutieră și de cale ferată 5) Rețea hidrografică relativ bine reprezentată 6) Solurile brun – roșcate, ușor nisipoase, constituie una din cele mai mari resurse ale zonei pentru cultura cerealelor, legumelor 7) Conectivitate bună - imediata apropiere DN 64 8) Distanță redusă față de municipiul Slatina (19 km) și cel mai apropiat aeroport Craiova (70 km) 9) Costuri scăzute pentru terenurile agricole 10) Utilizarea fondurilor europene pentru dezvoltarea exploatațiilor agricole și legumiculturii	1) Infrastructura slab dezvoltată în comuna în comparație cu zonele învecinate 2) Rentabilitate scăzută a agriculturii datorită fărâmițării terenurilor, unitarilor productive mici, mecanizării reduse 3) Forța de muncă îmbătrânită 4) Insuficienta irigare a terenurilor agricole 5) Sărăcia - un obstacol în calea investițiilor pentru diversificarea economiei rurale 6) Promovare insuficientă a produselor alimentare și nealimentare tradiționale din zonele rurale (inclusiv produse de artizanat confecționate manual, produse specifice zonei montane) 7) Lipsa sistemelor de colectare a produselor agricole, a piețelor de „gros” 8) Oportunități reduse de angajare în alte sectoare decât agricultură	1) Oportunități de finanțare pentru îmbunătățirea infrastructurii de bază și mecanizării agriculturii (România va beneficia de fonduri structurale consistente pentru agricultură în 2014-2020) 2) Asocierea între fermieri pentru a împărți costurile de producție și a crește profitabilitatea în agricultură 3) Posibilitatea de a realiza produse ecologice	1) Migrarea populației tinere către zonele urbane 2) Creșterea competiției pentru produsele agricole, în zona europeană poate defavoriza unele sectoare tradiționale, în prezent competitive la export 3) Fenomenul de globalizare	

Puncte tari	Puncte slabe	Oportunități	Amenințări	INFRASTRUCTURĂ
1) Densitate bună a drumurilor locale și distribuție echilibrată 2) Infrastructura rutieră, infrastructura tehnico-edilitară , comunicații 3) Existența infrastructurii de sănătate – dispensar medical și cabinete medicale individuale 4) Infrastructura culturală – bibliotecă, Muzeul Mănăstirii Brâncoveni 5) Infrastructură de educație cu conexiuni Internet	1) Infrastructura de transport insuficient dezvoltată 2) Infrastructura de utilități și mediu slab dezvoltată (apă, canalizare, epurare, managementul deșeurilor, gaze) 3) Inexistența centrelor sociale 4) Rețea de sprijinire a afacerilor în mediul rural insuficient dezvoltată 5) Calitate scăzută a infrastructurii de sănătate, lipsa dotării cu aparatură medicală 6) Producerea de energie din resurse regenerabile (solară, eoliană, biomasă și cogenerare.) într-o proporție foarte mică	1) Modernizarea rețelei de transport rutier prin atragerea fondurilor europene în perioada 2014-2020 vor duce la intensificarea schimburilor și la creșterea capacității de atragere a investițiilor străine în unități productive 2) Creșterea investițiilor și dezvoltarea comunei	1) Creșterea disparităților între zonele din mediul urban și mediul rural 2) Insuficiența facilităților de cercetare poate împiedica progresul către operații industriale cu valoare adăugată ridicată	

Puncte tari	Puncte slabe	Oportunități	Amenințări	MEDIU
1) Calitatea aerului 2) Creșterea interesului față de domeniul mediului 3) Bazin hidrografic important (râul Olt și afluenții săi) 4) Existența unui important cadru natural nepoluat 5) Existența specializării pe probleme legate de mediu în sistemul de învățământ	1) Dificultăți în implementarea normelor UE 2) Calitate slabă a apei potabile 3) Insuficiența instalațiilor de epurare a apei 4) Investiții insuficiente în facilități de tratare a apelor uzate și reciclarea deșeurilor solide 5) Interes scăzut față de separarea, colectarea și reutilizarea deșeurilor 6) Insuficienta amenajare pe râuri împotriva inundațiilor 7) Grad scăzut de educare a cetățenilor în probleme de mediu	1) Îmbunătățirea calității mediului 2) UE alocă fonduri substanțiale în perioada 2014-2020 pentru protecția mediului	1) Prioritățile privind mediul în conflict cu interesele sectoarelor industriale (producția, hidro și termo-electrică) 2) Degradarea continuă a ariilor protejate datorită exploatării neraționale a resurselor și turismului neecologic	

Puncte tari	Puncte slabe	Oportunități	Amenințări	TURISMUL
1) Resurse pentru turismul piscicol, pentru agrement 2) Folclor și tradiții, gastronomie bazată pe produse naturale locale 3) Resurse culturale – istorice (tradiții - monumente de arhitectură – monumente istorice) 4) Existența Mănăstirii Brâncoveni și a monumentelor istorice ce pot fi incluse în circuitul turistic	1) Capacitatea limitată și standardul calitativ scăzut al infrastructurii turistice și de agrement, inexistența serviciilor de cazare 2) Inexistența investițiilor de capital orientate spre turismul pentru populația cu venituri mici 3) Promovarea insuficientă 4) Infrastructura de acces către obiectivele turistice este slab dezvoltată 5) Insuficienta dezvoltare a infrastructurii de agrement 6) Insuficienta cooperare între diferiți operatori din turism și asociațiile profesionale (de tipul ANTREC, ANAT, AJT, AER)	1) Existența unui potențial turistic favorabil dezvoltării unui turism monahal, istoric și de agrement 2) Posibilități de dezvoltare a turismului prin valorificarea patrimoniului natural și cultural / Înființarea unor trasee turistice locale care să pună în valoare potențialul natural și cultural al zonei 3) Existența unor elemente de imagine care pot deveni componente ale brand-ului comunei 4) Promovarea bunelor practici în agro- turism	1) Continuarea procesului de migrare a angajaților calificați din turism 2) Degradarea patrimoniului arhitectural rural prin depopularea localităților și a comunităților rurale 3) Incapacitatea de promovare și dezvoltare a turismului rural	

Puncte tari	Puncte slabe	Oportunități	Amenințări	ECONOMIA, AGRICULTURĂ ȘI DEZVOLTAREA RURALĂ
1) Resurse naturale propice pentru o agricultură performantă, în special cereale și legumicultură ; 2) Utilizare redusă a pesticidelor și îngrășămintelor; 3) Existența unităților comerciale mici; 4) Resurse naturale importante (solul, terenuri agricole, solarii, pășuni); 5) Fertilitate ridicată a solurilor brun roșcate din zonă - potențial cerealier și legumicol ridicat; 6) Potențial ridicat pentru dezvoltarea pisciculturii; 7) Teren și spații disponibile pentru dezvoltarea activităților economice; 8) Industrie morărit și panificație; 9) Costuri scăzute pentru terenurile agricole; 10) Folclor și tradiții, gastronomie bazată pe produse naturale locale 11) Potențial crescut pentru agroturism, turism monahal, cultural, turism de agrement, turism de recreere (piscicultură)	1) Productivitate scăzută a muncii în sectorul agricol 2) Infrastructura slab dezvoltată în mediul rural: infrastructura agricolă inadecvată: irigații, drumuri agricole și forestiere 3) Dotare tehnică insuficientă 4) Reticență la înființarea grupurilor de producători 5) Inexistența centrelor de informare și monitorizare a evoluției culturilor (consultant de la însămânțare la recoltare) 6) Nivel scăzut al energiei din surse regenerabile în agricultură 7) Pondere importantă a persoanelor vârstnice care lucrează în agricultură 8) Slaba diversificare a activităților în mediul rural, nivel scăzut al forței de muncă din mediul rural angajate în activități non - agricole 9) Existența diferențelor între titlurile de proprietate emise și loturile existente 10) Fragmentarea proprietăților și menținerea exploatațiilor mici 11) Folosirea în exces a hibrizilor și a soiurilor neadecvate 12) Venituri scăzute ale producătorilor agricoli datorate lipsei sistemelor de colectare a produselor agricole, a piețelor de gros 13) Insuficiente capacități de stocare	1) Investițiile în agricultură și practicarea agriculturii moderne, de mare productivitate 2) Exploatarea agregatelor minerale de carieră 3) Existența unor finanțări europene importante pentru agricultură și dezvoltarea rurală prin PAC 2014-2020, ținute pe categorii specifice 4) Creșterea valorii adăugate a produselor primare din agricultură 5) Formarea profesională a fermierilor din zonă, prin accesarea de finanțări nerambursabile 6) Posibilitatea de creștere a numărului de locuri de muncă prin facilitarea accesului la finanțare a microîntreprinderilor 7) Creșterea cererii de produse ecologice 8) Posibilități de certificare a mărcilor de origine 9) Unități de procesare a legumelor	1) Calitatea solului este grav afectată de deșeuri/reziduuri 2) Concurența produselor similare din UE 3) Lipsa de încredere a consumatorilor 4) Fenomene naturale - inundații, eroziune, alunecări de teren, aciditate 5) Migrația forței de muncă de la sate 6) Barierele legislative, lipsa de corelare între instituțiile implicate în domeniul agriculturii și dezvoltării rurale 7) Reticența populației din mediul rural față de noile tehnologii	

	(siloz, depozit frigorific, terminale, etc.) 14) Insuficiente unități de procesare a produselor primare agricole; 15) Resursa umană insuficientă și insuficient pregătită în sănătate, educație, administrație în mediul rural 16) Lipsa culturii asociative și neîncrederea în structurile asociative în mediul rural 17) Promovare insuficientă a produselor alimentare și nealimentare tradiționale din zonele rurale (inclusiv produse de artizanat confecționate manual, produse specifice zonei montane) 18) Produse agricole neetichetate și necertificate	10) Utilizarea surselor alternative de energie 11) Retehnologizarea, eficientizarea sistemelor de irigații, inclusiv prin identificarea de surse alternative de energie pentru acestea 12) Asocierea între fermieri pentru a împărți costurile de producție și a crește profitabilitatea în agricultură		
--	---	--	--	--

Concluzii: aspecte cheie de management

Din analiza SWOT prezentată anterior, rezultă o serie de aspecte definitorii pentru managementul comunei, care țin atât de punctele tari, de punctele slabe, cât și de oportunitățile și pericolele de dezvoltare. Problematika acestor aspecte de management va conduce, în cadrul strategiei, la formularea politicilor, programelor și proiectelor de dezvoltare.

A) Conectarea la rețeaua europeană de transport:

Localizată geografică în partea centrală a județului Olt, cu acces la DN64, comuna Brâncoveni reprezintă un punct important de localizare și distribuție pentru activități economice de anvergură.

B) Competitivitatea economiei locale:

Poziția favorabilă și reputația sa agricolă, în special viticolă și din punct de vedere al plantațiilor de pomi fructiferi face ca localitatea să devină o destinație atractivă pentru investiții importante. Profilul acestor investiții va trebui să susțină reorientarea activităților economice către cunoaștere și inovare, către calificarea forței de muncă și un plus de valoare. Poziționarea localității pe piața regională ca locație pentru activitățile agricole existente conduce, pe termen lung, la creșterea competitivității economiei locale.

C) Disparitățile teritoriale:

Problema echipării cu infrastructura de utilități și servicii publice apare tot mai pregnantă pe măsură ce se diversifică cererea populației și cresc standardele de calitate a serviciilor.

D) Efectul riscurilor naturale:

Măsurile necesare pentru protejarea mediului natural vizează în continuare și îmbunătățirea utilităților publice cu efect asupra mediului, dar și protejarea față de riscurile naturale.

E) Imaginea și stilul în competiția culturală:

Repoziționarea economică a comunei pe piața județeană și regională înseamnă repoziționarea acesteia în competiția culturală. Valoarea adăugată a creșterii economice se regăsește în manifestarea unor noi personalități și unei noi imagini ce trebuie construite. Revitalizarea tradițiilor istorice și culturale, prin promovarea Mănăstirii Brâncoveni, a Muzeului Mănăstirii, împreună cu activități de recreere în spații publice și evenimente pot crea o nouă imagine pentru comună. Introducerea în circuitul turistic a reperelor istorice și culturale reprezintă un punct important pentru comunitate.

F) Complexitatea managementului public: Problematika deosebit de complexă a coordonării activităților de investiții publice, a parteneriatelor, cu sectorul privat sau cu alte localități ale sistemului regional și răspunsul față de cetățenii comunei, reclamă întărirea capacității de management a primăriei Brâncoveni.

Viziunea comunei Brâncoveni pentru perioada de programare 2014 - 2020

Mediul rural reprezintă principala sursă de valori naturale a României, garantul moștenirii culturale românești și un exemplu al coeziunii sociale. În acest mediu a fost păstrată cel mai bine identitatea națională și principiile tradiționale de viață în comuniune și respect față de natura înconjurătoare. În consecință, mediul rural românesc reprezintă o prioritate în conservarea echilibrului natural - antropic prin dezvoltarea durabilă bazată pe încurajarea practicării activităților tradiționale și ecologice.

Spațiul rural al comunei Brâncoveni prezintă oportunități de dezvoltare în perspectiva orizontului de timp 2014 – 2020. Caracteristicile comunei Brâncoveni , infrastructura, mediul de afaceri, mediul, demografia, ponderea investițiilor din ultimii ani au stat la baza fundamentării prezentei strategii de dezvoltare durabilă și echilibrată a comunei.

Totodată, în elaborarea prezentei strategii s-a ținut cont și de programele operaționale regionale, sectoriale și de dezvoltare rurală, precum și îndatoririle României asumate prin acceptarea condițiilor impuse țării noastre pe parcursul procesului de aderare la Uniunea Europeană.

Viziunea comunei Brâncoveni pentru perioada de programare 2014-2020 este aceea de a deveni un promotor al competitivității în agricultură, dar și al economiei prin dezvoltarea unui mediu de afaceri performant bazat pe resurse umane competente și promovarea dezvoltării durabile.

Comuna Brâncoveni își poate valorifica potențialul de dezvoltare turistică în nișele turism monahal, cultural, de agrement , inclusiv agroturism, prin promovarea unor proiecte de investiții pentru valorificarea monumentelor istorice de pe teritoriul comunei, reliefului și a activelor disponibile din comună și din zonele învecinate .

Comuna Brâncoveni poate deveni membru al unor Clustere în domeniile agricultură și turism inițiate la nivelul Regiunii sud-vest Oltenia.

Strategia de dezvoltare a comunei Brâncoveni are în vedere două mari componente:

- ⇒ Atragerea de investiții din surse private și finanțări externe pe bază de proiecte;
- ⇒ Valorificarea potențialului și resurselor locale în vederea dezvoltării echilibrate a vieții economico-sociale a comunei.

Obiectivul general al strategiei îl reprezintă valorificarea resurselor locale existente și identificarea de noi surse pentru realizarea unei dezvoltări durabile și echilibrate a comunei.

Obiective specifice, corelate cu prioritatile de finanțare:

- ⇒ Creșterea atractivității comunei și dezvoltarea durabilă a comunei prin îmbunătățirea infrastructurii, valorificarea potențialului agricol și turistic;
- ⇒ Dezvoltarea economică și creșterea competitivității comunei prin sprijinirea micilor investitori, dezvoltarea infrastructurii specifice cercetării/inovării în domeniul agricol și calificarea resurselor umane;
- ⇒ Dezvoltarea meșteșugurilor și serviciilor ca resursă pentru comunitate, după cum urmează: croitorie, tâmplărie, artizanat (cusături populare), turnarea aluminiului;
- ⇒ Protecția și îmbunătățirea mediului prin creșterea calității infrastructurii de mediu și creșterea eficienței energetice.

DOMENII (LINII) MAJORE DE ACȚIUNE ÎN CADRUL STRATEGIEI DE DEZVOLTARE

- 1. Îmbunătățirea rețelei de drumuri locale.**
- 2. Dezvoltarea rețelelor de utilități.**
- 3. Investiții pentru protecția mediului.**
- 4. Sprijinirea investitorilor prin acordarea de facilități și încurajarea parteneriatului public-privat.**
- 5. Dezvoltarea serviciilor publice și eficientizarea activității administrației publice locale din comună prin dezvoltarea tehnologiei informației și a comunicațiilor.**
- 6. Sprijinirea dezvoltării agriculturii cu accent pe bio-agricultură.**
- 7. Încurajarea activităților turistice în zone cu potențial de dezvoltare.**
- 8. Creșterea calității și accesului la servicii publice.**
- 9. Accentuarea rolului e-guvernării.**

E-guvernarea implică mai mult decât sisteme informatice, aceasta implică regândirea organizațiilor și proceselor astfel încât serviciile publice să fie livrate mai eficient. E-guvernarea permite cetățenilor și organizațiilor publice să-și atingă obiectivele mai ușor, mai rapid și la un cost mai mic.

Domenii prioritare ale Dezvoltării Locale în comuna Brâncoveni în perioada 2014 - 2020

1) Creșterea competitivității economice a comunei;

Promovarea anumitor sectoare cu nevoi specifice

- ⇒ Promovarea organizării lanțului alimentar și nealimentar și a gestionării riscurilor în agricultură și silvicultură;
- ⇒ Promovarea investițiilor în legumicultură ;
- ⇒ Refacerea, conservarea și consolidarea ecosistemelor care sunt legate de agricultură și silvicultură;
- ⇒ Promovarea utilizării eficiente a resurselor și sprijinirea tranziției spre o economie cu emisii reduse de carbon și rezistentă la schimbările climatice în agricultură, produse alimentare și sectorul forestier.

2) Dezvoltarea infrastructurii locale de bază (căi rutiere, utilități);

Dezvoltarea infrastructurii de transport reprezintă o condiție necesară pentru implementarea cu succes a celorlalte priorități de dezvoltare ale comunei, contribuind la creșterea mobilității persoanelor și a mărfurilor, la integrarea zonei cu rețeaua trans-europeană de transport, la combaterea izolării zonelor subdezvoltate și, nu în ultimul rând, la dezvoltarea infrastructurii de transport locale și județene. O infrastructură de transport eficientă, conectată la rețeaua europeană de transport contribuie la creșterea competitivității economice, facilitează integrarea în economia europeană și permite dezvoltarea de noi activități pe piața internă.

De asemenea, investițiile în infrastructura de transport determină creșterea gradului de mobilitate a persoanelor și bunurilor, iar corelarea cu investițiile în sănătate, educație și servicii sociale va determina o creștere a adaptabilității populației la nevoile pieței forței de muncă de la nivel local/județean.

3) Modernizarea și dezvoltarea infrastructurii sociale (sănătate, educație, servicii sociale);

Îmbunătățirea infrastructurii sociale presupune crearea premiselor necesare pentru asigurarea populației cu servicii esențiale, contribuind astfel la atingerea obiectivului european al coeziunii economice și sociale, prin îmbunătățirea infrastructurii serviciilor de sănătate, educație, sociale și pentru siguranță publică în situații de urgență.

Serviciile de sănătate se confruntă cu probleme operaționale și ca urmare a echipamentelor și utilităților depășite tehnic și moral, acestea fiind mai vechi de 25 ani în majoritatea cazurilor.

Calitatea educației și a reformei educaționale sunt afectate de infrastructură insuficientă, de motivația personalului (salarii foarte mici) și de situația materială slabă a populației.

Discrepanțele educaționale între mediul rural și mediul urban sunt încă evidente, școala în mediul rural confruntându-se în mod special cu probleme grave : starea precară a clădirilor, lipsa cadrelor didactice în multe din zonele rurale, distanțe mari până la școală, dificultăți în a participa la formele secundare de învățământ, plasate predominant la oraș.

- 4) Dezvoltarea agroturismului, valorificarea patrimoniului natural și a moștenirii cultural-istorice;**
- 5) Dezvoltare rurală durabilă și modernizarea agriculturii;**
- 6) Protecția mediului;**

Gestionarea rațională și eficientă a resurselor naturale, în special a energiei, reprezintă o provocare critică de mediu, sănătate și competitivitate. Acestea constituie, de asemenea, un potențial important pentru creșterea economică și crearea de locuri de muncă.

Prioritatea 1. Creșterea competitivității economice a comunei

Domeniul de intervenție 1.1:
Dezvoltarea infrastructurii de afaceri, inclusiv infrastructura
specifica cercetării și inovării în domeniul agricol

Domeniul de intervenție 1.2:
Sprijinirea activității IMM-urilor și micilor investitori

Dezvoltarea
(crearea,
modernizare
a/extindere
a)
incubatoarelor
de afaceri,
clusterelor,
piețe de
gros

Stimularea
cooperării
și realizării
de rețele
de tip
cluster

Încurajarea
transferului de
cunoștințe și a
inovării în
agricultură, în
silvicultură și
în zonele
rurale

Investiții în
active fizice :
modernizare
ferme
(pomicultură,
alte investiții),
procesare,
infrastructura
de adaptare

Încurajarea
instalării
tinerilor
fermieri

Creșterea
competitivității
tuturor
tipurilor de
agricultură și
creșterea
viabilității
exploatațiilor

Sprijinirea activității
IMM-urilor, în special a
microîntreprinderilor și
a start-up-urilor

Sprijinirea IMM-urilor
din sectorul agricol prin
valorificarea activelor
neutilizate și dezvoltarea
de microferme

Diversificarea bazei
economice în mediul
rural, prin dezvoltarea
microîntreprinderilor și a
artizanatului, pentru
susținerea valorilor și
tradițiilor locale

Prioritatea 2. Dezvoltarea infrastructurii locale

Domeniul de intervenție 2.1:
Reabilitarea infrastructurii locale de transport rutier

Domeniul de intervenție 2.2:
Reabilitarea infrastructurii locale de bază (utilități și investiții pentru creșterea calității vieții)

Modernizarea
rețelei de drumuri
locale/comunale
care asigură
conectivitatea cu
rețeaua județeană
și națională

Dezvoltarea
transportului
intermodal și a
logisticii aferente

Modernizarea și
dezvoltarea
transportului
feroviar în vederea
îmbunătățirii
accesibilității

Reabilitarea și
dezvoltarea
infrastructurii fizice
din spațiul urban și
rural: rețele
alimentare cu apă,
canalizare, stații de
epurare, rețele
gaze naturale

Dezvoltare sisteme
gestionare deșeuri

Dezvoltare centre
civice rurale,
infrastructură de
recreere și sport

Prioritatea 3. Modernizarea și dezvoltarea infrastructurii sociale (sănătate, educație, servicii sociale)

Domeniul de intervenție 3.1:
Infrastructura de sănătate și pentru
situații de urgență

Domeniul de
intervenție 3.2:
Infrastructură
educațională

Domeniul de intervenție 3.3:
Modernizarea infrastructurii sociale

Construirea/
modernizarea
de
dispensare,
centre de
prevenție/
centre
medicale
integrate

Dotarea cu
echipamente
specifice a
unităților
sanitare și
formare
profesională

Infrastructura
pentru
situații de
urgență

Reabilitarea/
modernizarea/
extinderea
infrastructurii de
învățământ
preuniversitar
(inclusiv
grădinițe) și
creșe, liceal

Dotarea cu
echipamente
specifice

Construirea/
reabilitarea/
modernizarea
infrastructurii de
servicii sociale

Dotarea cu
echipamente
specifice a
infrastructurii de
servicii sociale
construite/
reabilite
/modernizate

Construirea/modernizar
ea infrastructurii pentru
sprijinirea tranziției de
la asistența
instituțională la cea de
proximitate (căsuțe de
tip familial,
apartamente de tip
familial, locuințe
protejate etc.)

Prioritatea 4. Dezvoltarea agroturismului, valorificarea potențialului oferit de așezarea comunei și de relief

Domeniul de intervenție 4.1:
Îmbunătățirea accesibilității și valorificării potențialului tradițional al comunei

Domeniul de intervenție 4.2:
Crearea/modernizarea infrastructurii de turism în vederea creșterii atractivității comunei

Restaurarea și valorificarea turistică a patrimoniului tradițional în vederea creșterii accesului publicului și a numărului vizitatorilor

Creșterea accesului la obiectivele de patrimoniu tradițional

Sprijin pentru inițiativele de valorificare a specificului etnografic și etnic

Dezvoltarea economică locală prin valorificarea specificului turistic local (existența unor forme de relief, a unor resurse naturale ce pot fi valorificate din punct de vedere turistic)

Investiții pentru reabilitarea și modernizarea structurilor de cazare, alimentație și agrement

Dezvoltarea infrastructurii de turism de utilitate publică

Investiții publice locale pentru infrastructura de acces și servicii publice la localitățile cu potențial

Dezvoltarea infrastructurii de turism de utilitate privată (terenuri de sport, parcuri de distracție, spații agrement, bazine de înot, etc.)

Prioritatea 5. Dezvoltare rurală durabilă și modernizarea agriculturii

Îmbunătățirea
accesibilității în
mediul rural

Dezvoltarea
socială a
comunităților
rurale

Diversificarea
economiei rurale
și creșterea
competitivității
acesteia

Valorificarea
optimă a
resurselor locale

Diversificarea și
dezvoltarea
sectorului agricol și
agro-alimentar

Îmbunătățirea
procesării și
marketingului
produselor
agricole

Promovarea
incluziunii sociale,
a reducerii sărăciei
și a dezvoltării
economice în
zonele rurale

Protejarea
identității
culturale

Promovarea
tradițiilor
culturale locale

Prioritatea 6. Protecția mediului și creșterea eficienței energetice

Domeniul de intervenție 6.1:
Îmbunătățirea
eficienței energetice
în sectorul public și
privat

Domeniul de intervenție 6.2:
Modernizarea infrastructurii de mediu

Domeniul de intervenție
6.3:
Promovarea adaptării la
schimbările climatice,
prevenirea și gestionarea
riscurilor

Reabilitarea
și
modernizarea
sistemelor
de alimentare
cu căldură
pentru
încălzirea și
prepararea
apei calde
menajere,
prin folosirea
panourilor
solare sau a
alto elemente
inovative

Modernizare
a
echipamente
lor de
producere a
utilităților
termice/
Introducerea
rețelelor de
alimentare
cu gaze

Reabilitarea
și
modernizare
a sistemului
de iluminat
public

Reabilitarea/
extinderea
rețelelor de
apă și
canalizare la
nivel local

Managemen
tul integrat
al deșeurilor,
calitatea
apei și
biodiversitat
ea

Dezvoltarea
infrastructuri
i de mediu
pentru a
spori gradul
de
atractivitate
al condițiilor
oferite
dezvoltării
de noi
activități
economice

Extinderea
utilizării
sistemelor
de tratare a
apelor uzate

Îmbunătățire
a
infrastructuri
i adecvate
prevenirii
riscurilor
naturale de
mediu

Gestionarea
apei și a
apelor uzate

Reconstrucți
a ecologică a
zonelor
degradate
narea apei și
a apelor
uzate

Eficiențizare
a
consumului
de energie și
promovarea
surselor
regenerabile
de energie

Sprijin
pentru
investiții de
prevenire a
riscurilor și
măsuri de
gestionare a
riscurilor
(gestionarea
inundațiilor,
prevenirea
incendiilor
forestiere,
regenerarea
pădurilor);

Acțiuni de
conștientizare

Planul de acțiune

Pentru implementarea strategiei de dezvoltare a comunei Brâncoveni instrumentul utilizat este planul local de acțiune.

Planul local de acțiune cuprinde lista proiectelor prioritare, inclusiv sursele de finanțare, identificate sau estimate, precum și perioada de implementare a proiectelor .

Planul Local de Acțiune pentru implementarea Strategiei de dezvoltare a comunei Brâncoveni reprezintă un pachet de măsuri și proiecte necesare schimbării comunității locale pentru atingerea unor parametrii specifici societății moderne, astfel ca durabilitatea să devină punctul forte al acesteia.

Managementul implementării strategiei de dezvoltare a comunei

Descrierea structurii care asigură managementul implementării strategiei:

Implementarea strategiei se va efectua de către o echipa constituită la nivelul primăriei, din care vor face parte reprezentanți ai compartimentelor urbanism, investiții, contabilitate, achiziții publice.

Echipa va avea ca scop asigurarea condițiilor implementării proiectelor cuprinse în plan și a coordonării conținutului planului cu documentațiile de urbanism, cu programele de investiții de capital și cu bugetul disponibil sau cu sursele de finanțare identificate

Pentru a realiza un management unitar sunt necesare 3 faze distincte astfel încât procesele necesare atingerii obiectivelor să poată fi bine coordonate:

Planul de dezvoltare al Planului Local de Acțiune (planificare activități)

Planul de executare al Planului Local de Acțiune (implementarea activităților)

Planul de monitorizare al Planului Local de Acțiune (evaluarea activităților)

Pentru a asigura o dezvoltare coerentă a comunei Brâncoveni suportul necesar trebuie să fie asigurat de către:

- ⇒ Administrația Locală (primăria) și Consiliul Local, care trebuie să-și replanifice dezvoltarea instituțională pentru acordarea unui suport logistic complex necesar Planului Local de Acțiune;
- ⇒ Comunitatea Locală - cetățeni și organizații, actorii principali ai dezvoltării locale, prin atitudine și participare activă;

⇒ Mediul de afaceri – firme și instituții finanțatoare, drept suport financiar și logistic (informații și tehnologii moderne).

Echipa propusă este responsabilă de dezvoltarea și implementarea de proiecte, proiecte care în cadrul strategiei de dezvoltare sunt implementate de către primăria comunei Brâncoveni.

Dezvoltarea proiectelor rezultă din necesitățile de dezvoltare , primăria dezvoltă proiecte, completează fișele de proiect și redactează cererile de finanțare.

Echipa îndeplinește rolul de asistență tehnică. Asta înseamnă: Îndrumare, consultanță și sprijin direct în elaborarea proiectului, a cererii de finanțare precum și la elaborarea și pregătirea documentelor necesare. Propunerile de proiect sunt înaintate consiliului local, verificate din punct de vedere al plauzibilității și din punct de vedere al parametrilor tehnici iar apoi vor fi promovate pentru finanțare.

După ce proiectele au fost aprobate, cererile de finanțare sunt transmise Organismelor Intermediare (OI), respectiv ministerelor responsabile. După ce se obține avizul OI, zonele încheie contractele aferente cu Autoritățile de Management (AM), respectiv cu ministerele.

Relațiile operaționale:

Prin structura operațională a Primăriei comunei Brâncoveni și a echipei cu rol strategic vor fi asigurate două funcții :

a) asistență privind elaborarea cererilor de finanțare și implementarea propriu-zisă a proiectelor – prin structura de implementare.

b) monitorizarea implementării Planului Local de Acțiune – prin structura de monitorizare. Acest lucru presupune centralizarea informațiilor privind proiectele aflate în derulare sau în pregătire și asigurarea corelării acestora în graficul de implementare al strategiei de dezvoltare. De asemenea structura de monitorizare are sarcina de a anticipa eventualele blocaje în implementarea proiectelor și de a găsi soluții pentru eliminarea acestora.

Monitorizarea implementării strategiei:

Structura de monitorizare

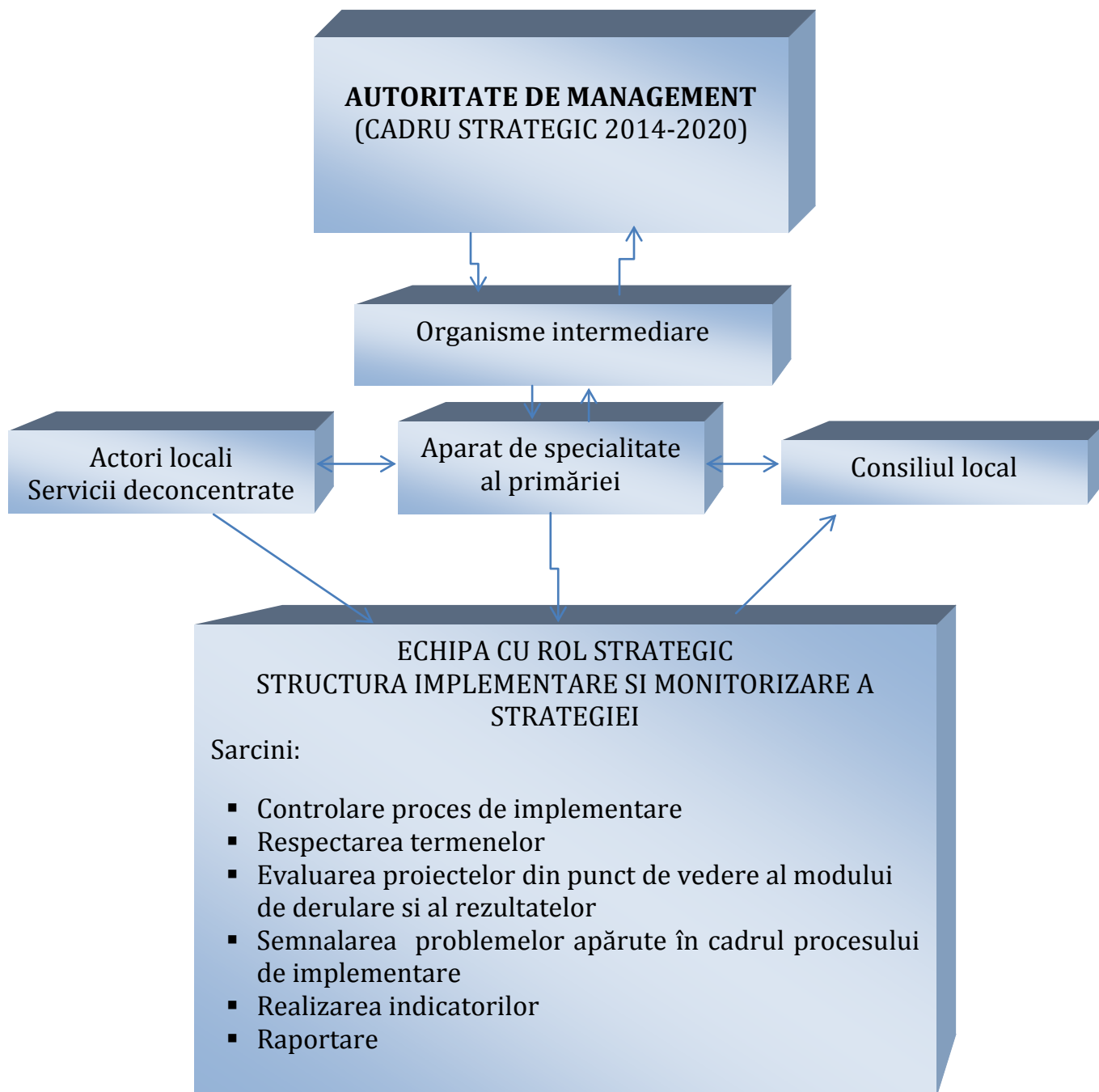
Construirea unui sistem de monitorizare al dezvoltării rurale integrate este necesară, pentru a urmări în mod continuu implementarea și pentru a putea acționa rapid și eficient în cazul apariției unor eventuale probleme. Demersul integrativ de dezvoltare este un deziderat nou, nici în celelalte state membre ale UE neexistând încă experiențe de mulți ani în această direcție.

Necesitatea și eficiența acestui tip de instrumente, cum este Strategia de dezvoltare și Planul de acțiune, sunt adesea subestimate, nu sunt cooptate în planificările informale iar armonizarea cu celelalte procese de dezvoltare rurală este mai degrabă rară.

De aceea trebuie ca unele premise pentru un proces de monitorizare de succes să fie de la bun început controlate în mod strict:

- a)** Fundamente pentru activitățile de evaluare și de monitorizare la nivelul derulării, luării deciziilor și al planificării;
- b)** Întocmirea unui concept solid integrat de dezvoltare orientat către obiective, spre exemplu cu o analiză a situației de pornire și a derulării unor workshop-uri cu specific de grup, focalizate pe obiectiv;
- c)** Cooptarea sistematică și motivantă a grupurilor-țintă în diferitele faze ale strategiei de dezvoltare;
- d)** Orientarea consecventă a managementului de proiect în funcție de strategiile de acțiune și de prevederile-obiectiv ale conceptului integrat de acțiune al strategiei;
- e)** Construcția și menținerea unor concepte actuale de măsuri și de derulare atât pentru măsurile de investiție cât și pentru cele non-investive;
- f)** Elaborarea și instituționalizarea unor structuri transparente de cooperare și de comunicare ale participanților la strategia de dezvoltare;
- g)** Module de evaluare în domeniile documentării și evaluării programului;
- h)** Întocmirea în funcție de obiectiv a rapoartelor anuale și de proiect, care sunt utile pentru scopurile de evaluare;
- i)** Utilizarea unor scheme simple de evaluare în cadrul coordonării proiectului, spre ex. prin inițierea și ținerea unei baze de date a proiectului;
- j)** Cercetări sistematice în vederea îmbunătățirii fundamentelor de date precum și pentru utilizarea datelor existente ale altor actori și instituții. Feedback regulat, la intervale scurte, către cei implicați în proiect cu privire la rezultatele evaluării;
- k)** Culegere de date relevante pentru proiect în vederea realizării evaluărilor (observații, recensăminte, sondaje);
- l)** Instituirea unei competențe metodice pentru autoevaluare și evaluarea datelor prin intermediul unor experți și a unor instituții specializate.

Schema de monitorizare a implementării Strategiei de dezvoltare

PRINCIPII DE MONITORIZARE:

Sistemul de monitorizare internă prevede 3 nivele

- ⇒ Proiectul (acțiunile)
- ⇒ Managementul
- ⇒ Rezultate și impact

Instrumente de monitorizare internă: echipa cu rol strategic – mod de funcționare: sprijin pentru management, legitimitate pentru rezultate

Obiectivele proiectului în termeni măsurabili – CCT: Cantitate, Calitate, Timp

RAPORTARE:

Instrumentele folosite sunt:

A) Ședințe:

Scopul acestor ședințe este:

- de monitorizarea progreselor realizate vizavi de proiect și raportarea lor la implicații;
- discutarea modului de realizare a etapelor următoare;
- informarea continuă a membrilor echipei;
- coordonarea interferențelor cu alte programe sau domenii.

B) Rapoartele:

Acestea vor ajuta la formarea unei baze solide pentru analiza tendințelor și trendurilor și analiza strategiilor și vor fi de folos în mod special atunci când apar schimbări în cadrul structurii personalului, a echipei de conducere și a factorilor de decizie.

Se va întocmi cel puțin un raport trimestrial care să fie conceput astfel încât resursele, activitățile și rezultatele să fie monitorizate prin raportarea la obiectivele imediate și la cele generale, comparând realitatea cu activitățile programate, timpul estimat, costurile și calitatea, deviațiile față de plan, impactul și problemele determinate de acestea, precum și recomandări pentru acțiunile viitoare

Controlul proiectului urmărește observarea oricărui abateri de la planificare, investighează cauzele, apreciază consecințele și introduce corecturile necesare.

Controlul timpului. Problemele de implementare ce țin de timp se manifestă prin: nerespectarea termenilor pentru acțiuni, prea multe sarcini „aproape gata”, prea multe „acțiuni prioritare pe listă”.

Principalele cauze ale nerespectării planificării în timp apar prin introducerea de schimbări necontrolate care întârzie implementarea sau prin subestimarea efectelor schimbărilor necesare aduse proiectului. Efectele principale ale nerespectării planificării în timp se concretizează în creșterea costurilor sau reducerea performanței proiectului, aceste probleme putând fi rezolvate printr-o monitorizare minutioasă și acțiune la timpul potrivit.

Controlul resurselor umane. Ca și problemele de timp, acestea pot fi reduse printr-o planificare bine gândită și flexibilă la schimbări însoțită de planuri de contingență și de selectare a unui număr de voluntari flexibili.

Modul de planificare și de control al resurselor umane va consta în:

- alegerea corectă a responsabilităților;
- numărul de ore de muncă;
- monitorizarea respectării fișelor de post pentru fiecare membru și evaluarea performanței lor;
- pregătirea continuă în cadrul centrului prin practică.

Controlul costului. Folosirea corectă a banilor și respectarea bugetului alocat sunt responsabilități majore ale managerului de proiect.

Aceasta presupune:

- planificare riguroasă;
- monitorizare continuă a bugetului pe parcursul proiectului prin ținerea unei evidente la zi și luarea de măsuri la timp pentru a se evita depășirea bugetului;
- evaluarea raportului dintre efort, efect și rezultat.

Capacitatea operațională, tehnică și financiară a comunei Brâncoveni de a implementa Strategia de dezvoltare locală.

Primăria, fiind o interfață între cetățean și instituțiile statului, trebuie să elaboreze și să dezvolte un sistem de administrare bazat pe promovarea autonomiei locale reale și consolidarea cadrului instituțional.

Activitatea publică locală va fi orientată spre:

- Sprijinirea dezvoltării comunității în scopul rezolvării tuturor problemelor comunei;
- Susținerea dezvoltării infrastructurii prioritare pentru comunitate;
- Sporirea responsabilității persoanelor cu funcții de răspundere pentru depășirea limitelor stabilite de cheltuieli și utilizarea neeconomică a alocațiilor bugetare;
- Controlarea strictă a bugetului local și distribuirea lui în mod eficient;
- Ajustarea în continuare a cheltuielilor bugetare la posibilitățile reale de acumulare a veniturilor la buget.

Eficientizarea gestionării mijloacelor publice, prin:

- Organizarea de licitații pentru achiziționarea de bunuri, lucrări și servicii pentru necesitățile instituțiilor bugetare din banii publici;
- Reducerea creșterii volumului de cheltuieli, inclusiv prin reducerea numărului de personal angajat în instituțiile bugetare, acolo unde este cazul;
- Reevaluarea întregului sistem de servicii publice și transmiterea unor activități către sfera privată.

Consolidarea finanțelor publice:

- Măsuri concrete pentru acumularea veniturilor proprii și menținerea echilibrului bugetar;
- Constituirea de fonduri extrabugetare pentru susținerea unor programe de interes local;
- Susținerea dezvoltării antreprenoriatului ca motor de creștere a economiei de piață.

Stabilirea și promovarea parteneriatului:

- Sprijinirea organizațiilor non-guvernamentale;
- Participarea la proiecte investiționale comune cu sectorul economic în domeniile social, cultural și de mediu.

Consolidarea managementului administrației publice locale constă în:

a. Dezvoltarea managementul resurselor umane:

- Preocuparea primăriei comunei Brâncoveni pentru pregătirea continuă a funcționarilor publici pe domeniile prioritare dezvoltării comunei.

b. Dezvoltarea nivelului de pregătire profesională:

- Stabilirea necesităților și oportunităților de instruire;
- Corelarea necesităților cu potențialul uman existent;
- Stabilirea unui sistem de training adecvat.

c. Folosirea eficientă a resurselor umane:

- Stabilirea regulamentului de organizare și funcționare a personalului și a regulamentului de ordine interioară;
- Personalul trebuie să lucreze în domenii de activitate bine definite.

d. Creșterea responsabilității și a independenței profesionale:

- Responsabilitatea funcționarilor publici în conformitate cu prevederile legale;
- Constientizarea importanței activității fiecărui angajat;
- Transparența funcționării sistemului instituțional pentru fiecare angajat;
- Acordarea de stimulente financiare în funcție de eficiența și competitivitatea activităților depuse.

e. Schimbarea de fond a raportului dintre administrație și cetățean:

- Serviciul public trebuie să fie orientat în folosul cetățeanului;
- Eliminarea blocajelor birocratice cu care sunt confrunțați cetățenii și agenții economici;
- Întărirea și extinderea cadrului de participare a societății civile la procesul decizional;
- Crearea unei strategii de comunicare operativă cu cetățenii;
- Implementarea unui sistem de management al calității.

f. Realizarea unui sistem de monitorizare a calității serviciilor publice:

- Administrarea eficientă a banilor publici;
- Dezvoltarea comunei prin atragerea de proiecte și programe cu finanțare nerambursabilă;
- Cheltuirea eficientă a veniturilor.

g. Dezvoltarea managementul informațiilor:

- Corelarea și integrarea bazelor de date din instituție;
- Analizarea nevoilor în domeniul software.

Informare și consultare publică în procesul elaborării planului de acțiune:

Pentru realizarea Planului Local de Acțiune, primăria Brâncoveni trebuie să-și întărească capacitatea instituțională la toate nivelele de decizie și execuție, aceasta presupune atragerea și furnizarea de resurse financiare suficiente și mobilizarea resurselor umane, identificarea celor mai eficiente mecanisme de comunicare, dar și analizarea cadrului administrativ de alocare a responsabilităților.

Materializarea capacității instituționale este un proces de durată în care administrația publică trebuie să acționeze pentru schimbarea radicală a atitudinii funcționarului public față de accesul cetățenilor la activitatea administrației.

În acest sens o principală preocupare a primăriei comunei Brâncoveni a fost de armonizare a procedurilor administrative cu cele ale Uniunii Europene.

În ceea ce privește relația cu cetățeanul, primăria comunei a demarat un amplu proces de consultare a opiniei cetățenilor, cu privire la obiectivele strategice din perioada 2014-2020.

Descrierea metodelor de informare:

Planul Local de Acțiune pentru implementarea strategiei de dezvoltare locală trebuie să reflecte o abordată integrată a problemelor economice, sociale și de mediu rezolvând simultan o serie de probleme între care există relații de interdependență.

Pentru aceasta, în elaborarea planurilor trebuie consultați și informați toți factorii responsabili din comună din aceste domenii.

Prin urmare, consultarea și informarea tuturor actorilor locali implicați în dezvoltarea comunei este foarte importantă pentru elaborarea documentelor programatice .

Campania de informare s-a realizat prin intermediul **articolelor de presă în ziare locale și prin intermediul site-ului oficial al primăriei <http://www.primariabrancoveni.ro>**.

Descrierea metodelor de consultare:

Consultarea s-a realizat pe mai multe planuri:

1. Politic, prin consultarea și informarea consilierilor locali, primarului comunei Brâncoveni și
2. Administrativ, cu instituțiile publice din comună
3. Civic, cu cetățenii comunei.

Lista proiecte individuale – pentru implementarea Strategiei de dezvoltare locală a comunei Brâncoveni 2014- 2020

Nr. crt.	Denumire proiect	Solicitant	Obiectiv și activități propuse	Perioada de implementare		Buget proiect		
				Anul începerii	Anul finalizării	Valoare nerambursabilă solicitată (lei)	Contribuție proprie (lei)	Total (lei)
1	ASFALTARE DRUM COMUNAL DC 80	UAT comuna Brâncoveni	Modernizarea rețelei de drumuri locale cu efecte benefice asupra dezvoltării economice viitoare a comunei prin conectarea diferitelor zone la drumurile locale, îmbunătățirea legăturilor rutiere cu localitățile învecinate și cu satele componente. - Elaborare documentații tehnice - Organizare licitație execută lucrări - Realizare lucrări asfaltare pe o lungime de 7 km - Recepție lucrări	2016	2018	10.682.000	218.000	10.900.000
2	ASFALTARE STRĂZI COMUNALE	UAT comuna Brâncoveni	Îmbunătățirea accesului populației și agenților economici la infrastructura de bază - Elaborare documentații tehnice - Organizare licitație execuție lucrări - Realizare lucrări - Recepție lucrări	2015	2017	15.680.000	320.000	16.000.000
3	EXTINDERE SISTEM DE SUPRAVEGHERE MODERN PENTRU CREȘTEREA SIGURANȚEI CETĂȚENILOR	UAT comuna Brâncoveni	Îmbunătățirea fluxului rutier și al siguranței cetățeanului prin implementarea unui sistem cu control adaptiv de management al traficului și supraveghere video. - Elaborare documentații tehnice - Organizare licitație execuție lucrări - Realizare lucrări - Recepție lucrări	2016	2018	98.000	2.000	100.000
4	EXTINDERE/ ALIMENTARE CU APĂ ÎN COMUNA BRÂNCOVENI	UAT comuna Brâncoveni	Îmbunătățirea calității mediului: - Elaborare documentații tehnice - Organizare licitație execuție lucrări - Realizare lucrări - Recepție lucrări	2016	2018	11.985.400	244.600	12.230.000

5	CANALIZARE COMUNA BRÂNCOVENI , INCLUSIV EPURARE	UAT comuna Brâncoveni	Îmbunătățirea calității mediului: - Elaborare documentații tehnice - Organizare licitație execuție lucrări - Realizare lucrări - Recepție lucrări	2016	2018	15.092.000	308.000	15.400.000
6	REABILITARE SCOALĂ – COMUNA BRÂNCOVENI	UAT comuna Brâncoveni	Modernizare infrastructură educație: - Elaborare documentații tehnice - Organizare licitație execuție lucrări - Realizare lucrări - Recepție lucrări	2016	2018	3.185.000	65.000	3.250.000
7	MODERNIZARE TEREN SPORT ȘI DOTARE	UAT comuna Brâncoveni	Modernizare infrastructură agreement și sport: - Elaborare documentații tehnice - Organizare licitație execuție lucrări - Realizare lucrări - Recepție lucrări	2016	2017	2.156.000	44.000	2.200.000
8	REABILITARE CĂMIN CULTURAL	UAT comuna Brâncoveni	Creare infrastructură culturală: - Elaborare documentații tehnice - Organizare licitație execuție lucrări - Realizare lucrări - Recepție lucrări	2016	2017	2.450.000	50.000	2.500.000
9	LOC DE JOACĂ PENTRU COPII	UAT comuna Brâncoveni	Crearea infrastructurii destinate agrementului: - Elaborare documentații tehnice - Organizare licitație execuție lucrări - Realizare lucrări - Recepție lucrări	2015	2016	294.000	6.000	300.000
10	REABILITARE/ MODERNIZARE BISERICĂ (MONUMENT ISTORIC)	UAT comuna Brâncoveni	Modernizare infrastructură educațională: - Elaborare documentații tehnice - Organizare licitație execuție lucrări - Realizare lucrări - Recepție lucrări	2016	2017	2.205.000	45.000	2.250.000
11	ACHIZIȚIONARE AUTOSPECIALĂ INTERVENȚII PENTRU STINGERE INCENDII	UAT comuna Brâncoveni	Dotare pentru intervenții în situații de urgență	2016	2017	1.176.000	24.000	1.200.000
Total BUGET PROIECTE								66.330.000
Costuri implementare Plan integrat								1.500
TOTAL								66.331.500